Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Як не стати жертвою

Перекуємо «щипачів» на хірургів!

СТОР. 17

Ювілей

Віват, академіє! Віват, професуро!

СТОР. 18

Футбол

Ліга Європи. Груповий раунд. 4-й тур.

СТОР. 22

№ 209 (4959) СУБОТА, 6 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА працівникам соціальної сфери України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня працівника соціальної сфери України.

У всі часи й в усіх народів на особливу суспільну пошану й повагу заслуговували ті, хто сенсом свого життя бачив жертовне служіння ближньому: хто самовіддано піклувався про літніх людей, ветеранів, інвалідів, віддавав тепло свого серця сиротам і безпритульним дітям у будинках-інтернатах, опікувався життям багатодітних та малозабезпечених сімей, прагнув допомогти й підтримати кожного, хто цього потребував.

Тому сьогоднішнє свято — це свято людей, кожний день роботи яких сповнений милосердя, гуманізму, добра, щирої людської співучасті та небайдужості. Попри всі складнощі й негаразди ви продовжуєте сумлінно працювати на благо кожної людини, а відтак — на благо країни. Завдяки вашому подвижництву, співчутливості, турботі багато хто не втратив віру та знайшов опертя надії й впевненості у майбутньому — своєму й державному.

СТОР. 6

Мир у Африці — в руках наших військових

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На базі 11-го полку армійської авіації, розташованого у смт Чорнобаївка, що на Херсонщині, закінчилась підготовка військовиків вже 14 ротації 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України для виконання миротворчих завдань у складі сил Місії ООН у Ліберії. Вони пробудуть у Ліберії наступні півроку. Тренування екіпажів відбувалося над морем і над сушею, в складних та простих метеорологічних умовах. Вертольотчики відпрацьовували виконання рятувально-пошукових робіт та евакуацію постраждалих, транспортування вантажів на зовнішній підвісці, польоти на авіаційне наведення, тренувались офіцери групи бойового управління, бойові стрільби.

СТОР. 12

Законопроект про доступ до публічної інформації перенесли на наступний пленарний тиждень

Парламентська хроніка
Ранкове засідання 5 листопада

Учора Верховна Рада не змогла провести годину запитань до уряду. За словами глави парламенту Володимира Литвина, це сталося через те, що від опозиції не надійшло жодної пропозиції з приводу того, кого саме міністра запросити для доповіді. Тож засідання розпочалося з оголошення депутатських запитів.

Обговорюючи порядок денний, представники меншості звернули увагу на те, що серед інших вкрай важливе — кадрове питання. Воно вирішує проблему перебування на посадах депутатів-сумісників і у вчорашньому переліку законопроектів значилося останнім. До слова, перед ним у плані стояв не менш резонансний проект закону — про доступ до публічної інформації. Однак на цьому документі парламентарії увагу не зосереджували. Натомість кадрове питання вимагали розглядати першим. Така пропозиція не знайшла підтримки в залі.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Енергетики зробили неможливе

Не перериваючи робочий цикл «Запоріжсталі» і «Дніпроспецсталі», спеціалісти провели щільно забудованою територією останньої ЛЕП напругою у 150 кіловольт. Надійність енергозабезпечення двох провідних підприємств запорізького проммайданчика вимагала нової потужної лінії електропередач. Однак, щоб вирішити цю проблему, довелося звернутися до сучасних технологічних новинок, зокрема, використати для металевих опор ЛЕП так звані гнуті профілі. Це й дало змогу у короткі терміни і з високою якістю «пройти» 1,5 кілометра територією «Дніпроспецсталі», де ні кран не поставити, ні іншу будівельну техніку, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 15-Й СТОР.

Кабмін виділив кошти для хворих на гемофілію

Кабінет Міністрів виділив необхідні кошти для забезпечення ліками хворих на гемофілію. Про це Прем'єр-міністр України Микола Азаров заявив учора на брифінгу. Така була реакція влади на мітинг, що відбувся в Києві, близько 50 чоловік хворих на гемофілію та членів їхніх родин, які приїхали з усієї України. Вони вимагали забезпечити їх препаратами для згортання крові.

СТОР. 11

«Ми один місяць відмучились, а люди так роками живуть»

Національний форум профспілок України підрахував: мінімальна сума, потрібна українцю на місяць, має становити не менше 2356 гривень. «Ми просто вирушили на ринок і в магазини та придбали все те, що влада поклала своєму народу в місячний споживчий кошик. Та спробували хоча б трохи врахувати прагнення українців читати книжки й газети, відвідувати кіно чи театр», — пояснив свою арифметику голова НФПУ Мирослав Якібчук. Адже, за його словами, до прожиткового мінімуму, крім «фізіологічного вживання», мають входити й не менш важливі витрати на розвиток і зростання фізичних, розумових та духовних сил. Та це поки що — лише мрії для значної частини українців. Адже, тільки за офіційними даними, понад два мільйони наших співвітчизників живуть на затверджений нині прожитковий мінімум. А це — лише 907 гривень(!) на місяць. «Нереально!» — скажете ви, і з вами погодяться п'ятеро активістів, які взяли участь в експерименті НФПУ й спробували прожити на ці гроші.

СТОР. 10

КОРОТКО

■ У Донецьку на території ТОВ «Загип» на пункті прийому металобрухту під час проведення робіт з різки металу стався вибух, внаслідок чого одна особа загинула (електрогазозварювальник), **повідомляє прес-служба МНС України.**

■ Співробітники СБУ затримали заступника начальника теруправління Головавтотрансінспекції Івано-Франківської області під час передачі йому хабара, **інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ 7 листопада корвет Військово-Морських сил ЗС України «Тернопіль» відбуде із Севастополя для участі в антитерористичній операції «Активні зусилля» у Середземному морі, **передали з прес-служби Міноборони.**

Україна посіла 69-те місце у рейтингу ООН за розвитком людського потенціалу

У НОМЕР

Створено міжфракційне об'єднання «Здорова і спортивна Україна»

Про це під час брифінгу повідомили співголови об'єднання заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко **(на знімку)** та заступник голови парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Віктор Корж. До об'єднання, **як повідомили в секретаріаті заступника глави парламенту,** ввійшли народні депутати з усіх п'яти фракцій, представлених у парламенті, загалом близько 30 осіб. А ініціювали його створення бютівці Євген Суслов та Валерій Дубіль, регіонали Віктор Корж, олімпійські чемпіони Олександр Волков та Ельбрус Тедеєв, «нунсівці» Володимир Карпук та Руслан Князевич, комуніст Юрій Гайдаєв та інші.

Мета об'єднання, за словами М. Томенка, «продемонструвати, що тема якості життя людини, підвищення його тривалості, та, відповідно, здоров'я не є привілеєм влади чи опозиції. Спільно опікуватися цими проблемами — обов'язок усіх державних діячів та політиків». Заступник глави парламенту зауважив також, що сьогодні влада захопилася своєрідною спортивною гігантоманією. «В арабських країнах модно вести змагання, хто збудує найбільший хмарочос у світі, а в українській владі стало модним змагатися за будівництво, здебільшого на бюджетні кошти, найбільших спортивних об'єктів у світі», — наголосив він. Натомість, за його словами, більшість української молоді не має елементарної можливості займатися фізичною культурою та оздоровленням. «Тому наша місія — створювати умови для занять спортом не лише для спортсменів, а для всіх громадян і, передовсім, молодих людей», — зауважив він.

Найближчим часом об'єднання «Здорова і спортивна Україна» обіцяє анонсувати свої перші проекти. Зокрема, сказав М. Томенко, до 20-річчя незалежності України планується відкриття 20 спортивних майданчиків, переважно в сільській місцевості.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Законопроект про доступ до публічної інформації перенесли на наступний пленарний тиждень

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава парламенту, як це і відображено в порядку денному, поставив на розгляд зміни до закону про державні нагороди. Ними встановлюється звання «Почесний дипломат». Обговорення цього, на перший погляд, простого питання розтягнулося більш як на півгодини. До того ж виступи були здебільшого критичні. Говорилося, приміром, про те, що система державних відзнак повністю себе дискредитувала. Мовляв, такого звання, як почесний працівник у тій чи іншій галузі, немає у жодній іншій країні. А відтак депутатам видається несправедливою ситуація, в якій наш заслужений дипломат під час офіційної зустрічі матиме справу із дипломатом незаслуженим, але не менш від того шанованим. У сесійній залі лунали навіть пропозиції взагалі скасувати таке звання. Їх, зокрема, озвучували народні депутати Володимир Яворівський та Тарас Чорновіл. Щоправда, припустити, ніби парламентарії підтримають подібний законопроект, — важко, наголошували промовці. Однак і за впровадження звання заслуженого дипломата народні депутати дали лише 19 голосів, таким чином відхиливши цей документ.

Подібна доля спіткала і проект змін до закону про вибори, які унеможливлюють фальсифікації. Головний аргумент більшості — вибори відбулися, документ не на часі. Мовляв, краще подбати про Виборчий кодекс, у якому можна відобразити всі раціональні пропозиції. Представники меншості акцентували увагу на тому, що змінювати виборче законодавство доцільно саме після того, як народне волевиявлення відбулося, а не напередодні. Так, народний депутат Ольга Боднар наголошувала, що запропонований законопроект дає інструменти, за якими неможливо було б сфальсифікувати виборчі списки, голосувати вдома людям, які спокійно можуть дістатися дільниці, тощо. Цікаво, що автор законопроекту Сергій Подгорний просив зняти у п'ятницю цей документ із розгляду, бо не міг сам його представити, адже перебував на засіданні ПАЧЕС у Трабзоні. Однак депутати це прохання не підтримали. І законопроект відхилили, віддавши за нього лише 83 голоси.

Наступним в порядку денному народних обранців стояло медичне питання. Раїса Сорочинська-Кириленко розкрила проблему, пов'язану з виготовленням антиретикулярної цитотоксичної сироватки. Свого часу її винайшли саме в Україні. Нині чи не весь світ використовує цей препарат для підвищення імунітету після операцій, у онкохворих, тих, хто страждає від СНІД... Наша ж країна нині виготовляти сироватку не може (це потребує використання людських тканин, зокрема, матеріалу кісткового мозку, селезінки тощо) через заборону, яку містить закон про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини. Для виготовлення сироватки застосовується непряма трансплантація, наголосила народний депутат. Тож, на її думку, чинне законодавство потребує певної корекції. Її підтримала й представниця профільного комітету Лілія Григорович. Однак у залі за цей документ набралося трохи більше ста голосів. Натомість майже 300 народних депутатів підтримали пропозицію повернути законопроект на повторне, друге, читання. Подібна картина і з проектом змін, які стосуються запобігання негативним наслідкам впливу світової фінансової кризи на майнові права громадян та захисту вкладів.

Перед тим, як перейти до розділу «Різне», перший заступник глави парламенту Адам Мартинюк озвучив заяву голови Комітету з питань свободи слова Андрія Шевченка про те, щоб перенести розгляд закону про доступ до публічної інформації на наступний пленарний тиждень. Та, в будь-якому випадку, вчора його розглянути не встигли б.

Уранці народні депутати привітали із 65-річчям свого колегу В'ячеслава Коваля.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Делегуємо «спостерігачів» за голосуванням у Кот-д'Івуарі

Вечірнє засідання 4 листопада

Верховна Рада 240 голосами схвалила рішення Президента про участь миротворчого контингенту України в наданні оперативної підтримки Місії ООН у Кот-д'Івуарі. Як зазначив перший заступник міністра оборони України Володимир Можаровський, це рішення передбачає направлення двох вертольотів МІ-8 та 25 військовослужбовців зі складу українського миротворчого контингенту Місії ООН у Ліберії до Кот-д'Івуару на час проведення президентських виборів та на період до двох місяців після їх завершення. З проханням про надання такої допомоги до Президента особисто звернувся Генсек ООН, тож усі витрати на перебування миротворців має відшкодувати ця організація. А проблема в тому, що там очікується проведення другого туру президентських виборів, оскільки в першому жоден з 14 кандидатів не набрав потрібної кількості голосів. Водночас голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони Олександр Кузьмук закликав Президента, парламент та уряд «ліквідувати принизливий стан оплати бойової служби наших миротворців», оскільки на сьогодні українські миротворці, що виконують завдання в Кот-д'Івуарі та Ліберії, порівняно із представниками інших десяти країн, оплачуються найнижче.

У першому читанні схвалено законопроект про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку випуску видавничої продукції на умовах державного замовлення. Зокрема, у законі про державну підтримку книговидавничої справи пропонується зафіксувати, що видавці після виконання державного замовлення мають право на виготовлення додаткового тиражу, випущеного за держзамовленням видання. Водночас глава парламенту Володимир Литвин вважає, що під час підготовки законопроекту до другого читання потрібно врегулювати й тендерні процедури у книговидавництві. «Я наведу вам такий показовий приклад. Академія наук видає «Енциклопедію історії України». Вже видали сім томів, але кожен рік, щоб видати том, не кажучи вже про ходіння по муках у пошуках грошей, треба обов'язково йти на тендер. Та якщо академічне видавництво «Наукова думка» видало перед цим попередні томи, то скажіть, будь ласка, який може бути тендер?!» — зазначив він. Те саме, за словами заступника Голови Верховної Ради Миколи Томенка, стосується й закупівлі за державні кошти книжок для бібліотек. Приміром, у Києві «є одна монопольна структура, яка постійно виграє всі тендери, і вона закуповує книжки з такою накруткою, що за ті нещасні копійки, які йдуть на бібліотеки, вони можуть закупити ледь не вдвічі менше книжок, аніж вони б закуповували їх самі», — сказав М. Томенко.

Також народні депутати ухвалили в першому читанні законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення управління землями на території АР Крим, які передбачають надання Раді міністрів автономії права встановлювати та змінювати цільове призначення земель, ухвалювати рішення про розпорядження земельними ділянками та погоджувати надання райдержадміністраціями та органами місцевого самоврядування земельних ділянок.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Візи до країн ЄС зможуть видавати на довший термін

Європарламент і Верховна Рада України планують замінити короткотермінові візи для українців, котрі виїжджають до країн Євросоюзу, на середньо- та довгострокові. **Про це заявив заступник голови Комітету у закордонних справах Леонід Кожара,** повідомили у прес-службі Партії регіонів. За його словами, про це йшлося на засіданні Комітету з парламентського співробітництва «Україна—Євросоюз».

«Це — позиція Комітету парламентського співробітництва «Україна—ЄС», щоб громадянам України видавали візи з тривалим терміном дії, — сказав Л. Кожара. Тепер це рішення буде передано на розгляд до відповідних європейських структур». 22 листопада у Брюсселі відбудеться саміт «Україна—ЄС», на якому розглядатиметься питання про підписання плану дій із запровадження безвізового режиму з країнами ЄС.

У ФРАКЦІЯХ

Бютівці: «Влада планує інтернет-цензуру»

Фракція БЮТ зареєструвала законопроект про заборону цензурування інформації, яка розповсюджується всесвітньою мережею.

Наш уряд готує рішення про ліцензування інтернет-видань. Про це на брифінгу заявила член фракції БЮТ Ольга Боднар. «Це дуже вигідно Кабінету Міністрів, тому що Інтернет має велику аудиторію і перспективи розвитку», — сказала депутат.

Бютівці переконані, що в такий спосіб влада хоче перекрити будь-яку критику на свою адресу. Однак тоді суспільство не зможе отримувати об'єктивну інформацію і спілкуватися в інтернет-просторі.

З огляду на можливі плани влади бютівці зареєстрували власний проект про заборону цензури, **повідомляє прес-служба БЮТ.** А голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко також заявив, що його фракція не дозволить владі забрати свободу в Інтернеті. «СБУ моніторить український сегмент Інтернету за незрозумілими для громадськості критеріями. Блогери та активні представники інтернет-спільноти викликаються на «профілактичні» бесіди, а в парламенті зареєстрований урядовий законопроект, за яким інтернет-видання можуть бути прирівняні до інформаційних агентств, після чого їх потрібно буде реєструвати», — зазначив А. Шевченко. Отже, за його словами, законопроект про заборону ліцензування інтернет-видань — це один із способів захисту інтернет-простору.

«Вічна пам'ять про Віктора Черномирдіна назавжди збережеться у наших серцях»

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин відвідав Посольство Російської Федерації, де залишив запис у Книзі скорботи:

**«Серце і розум відмовляються вірити, що вже немає з нами Віктора Степановича Черномирдіна.
Це була велика людина!
Він належав до плеяди державних діячів — будівників нової Росії.
Він зберіг і зміцнив дружбу наших країн і народів.
Вічна пам'ять про Віктора Степановича назавжди збережеться у наших серцях».**

«СБУ моніторить український сегмент Інтернету за незрозумілими для громадськості критеріями»

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

Євросоюз занепокоєний порушеннями

Слідом за США негативну оцінку виборам в Україні дав Євросоюз. Так, Високий представник ЄС із закордонних справ та політики безпеки КетрінЕштон у четвер оприлюднила офіційний коментар, у якому заявила, що «стурбована повідомленнями від низки місій спостерігачів щодо порушень під час проведення місцевих виборів 31 жовтня». На думку пані Ештон, порушення були пов'язані переважно із законодавством та організацією волевиявлення, що підриває суспільну довіру до виборчого процесу та до подальшого зміцнення демократії в Україні. Водночас Кетрін Ештон вітає готовність, висловлену Президентом Януковичем, зробити висновки з місцевих виборів і здійснити кроки для ухвалення Виборчого кодексу.

Кетрін Ештон заявила, що уважно стежитиме за завершенням виборчого процесу, в тому числі, за підрахунком та зведенням результатів, розглядом скарг і апеляцій, **повідомила прес-служба Високого представника ЄС із закордонних справ та політики безпеки.**

Ця оцінка, безумовно, вплине на резолюцію Європарламенту стосовно ситуації в Україні, текст якої нині готується. Розглядати цей документ планують після саміту Україна—ЄС, який відбудеться 22 листопада в Брюсселі.

Маніпуляцій з бюлетенями бути не могло

Присутність спостерігачів від партій та кандидатів унеможливила фальсифікацію місцевих виборів, — **про це заявив на прес-конференції народний депутат від Партії регіонів, віце-президент ПАРЄ Іван Попеску.** І саме з огляду на присутність на виборчих дільницях значної кількості спостерігачів, на думку депутата, ніяких маніпуляцій з бюлетенями бути не могло.

Висновки окремих представників міжнародних організацій про нібито недемократичність місцевих виборів, вважає І. Попеску, не можна вважати об'єктивними і зваженими, тому що більшість із них працювали лише в одному місті та не можуть оцінити реальну картину у країні загалом. Окрім того, коментарі представників деяких міжнародних місій базувалися на інформації, яку вони отримали від однієї політичної сили. «Виникає запитання: чи такі організації представляють інтереси своїх держав, чи вони все-таки використовуються деякими українськими партіями як піартехнологія?» — висловив сумнів у об'єктивності окремих спостерігачів Іван Попеску.

Парламентарій визнав, що під час місцевих виборів мали місце технічні проблеми, переважна більшість із яких є наслідком недосконалого виборчого законодавства. Саме тому, вважає І. Попеску, виборче законодавство потребує істотного доопрацювання, зокрема, ухвалення Виборчого кодексу, який буде передано на розгляд Венеціанській комісії. «До 2012 року Виборчий кодекс буде ухвалений, — сказав політик. — І в ньому будуть враховані всі ті недоліки, які проявили себе під час цих і попередніх виборів. Виборче законодавство стане сталим і не буде мінятися від виборів до виборів». Для уникнення дрібних порушень та зменшення впливу людського фактору на виборчий процес, на думку депутата, також потрібно запровадити практику відповідної фахової підготовки членів виборчих комісій і передбачити в держбюджеті та у Виборчому кодексі, що ЦВК та територіальні виборчкоми мають проводити поглиблені курси для членів комісій.

Тільки дивилася, але нічого не бачила...

Вибори, до того ж будь-які, це не лише суха статистика про перебіг виборчої кампанії та самого дня голосування, встановлення результатів і висновки офіційних спостерігачів. Перегони, як власне і все наше життя, підносять нам інколи несподіванки (і не завжди приємні) та курйозні ситуації.

На Чернігівщині у селі Петрівка надто буквально сприйняли слова Президента про створення святкового настрою у день виборів. У Будинку культури, де розміщувалася дільнична виборча комісія, святкували весілля.

***

З п'ятниці на суботу весь **Ленінський район міста Миколаєва** було обклеєно кольоровими листівками, на яких ішлося, що кандидат у депутати обласної ради Тетяна Ф. набирає дівчат-стриптизерш для поїздки в Туреччину. І відправить їх безплатно, за умови, якщо виборці проголосують за неї та надішлють фотографію бюлетеня по мобільному телефону.

***

У Львові членом дільничної виборчої комісії стало п'ятимісячне немовля. Про це повідомив уповноважений представник партії «Україна Соборна» Андрій Волошин.

***

У Сумах на виборчу дільницю з'явився студент, одягнений у костюм супермена. Міліція змусила оригінала зняти червоний плащ перед дільницею, вважаючи це агітацією за комуністів. Окрім червоного плаща, молодик ще відзначився краваткою із зображенням пляшки пива. Своє вбрання студент пояснив тим, що 31 жовтня святкують Хелловін, коли вбираються у смішні костюми.

***

У Запоріжжі роботу дільниці на кілька годин паралізувала 80-річна бабуся. Виходячи з дому, вона забула витягти з-під пахви термометр. Під час голосування він випав і розбився. Тож місцевому рятувальному підрозділу довелося негайно проводити демеркуризацію підлоги. А вже коли стемніло, троє громадян у Хортицькому районі пограбували спостерігача однієї з партій, котрий повертався додому. Міліція спрацювала оперативно, і всі зловмисники були затримані, а речі, включаючи й посвідчення спостерігача, повернуті 20-річному власнику.

***

У Машівському районі Полтавської області члени виборчої комісії напередодні виборів випадково спалили свій штамп разом зі сміттям. За даними міліції, представники дільниці спалили штамп ненавмисно. Тож довелося оперативно виготовляти дублікат. Крім того, на Полтавщині траплялися випадки, коли особливо емоційні виборці рвали бюлетені, і не тільки свої. А одного, який прийшов голосувати під добрячим градусом, знудило просто на урну.

***

На Кіровоградщині у селищі міського типу Компаніївці перед початком голосування сейф у місцевій ТВК довелося відкривати не ключем, а «іншими засобами», повідомив заступник голови обласної організації Партії регіонів Валерій Манухін. Оскільки голова комісії заявила, що вона нібито загубила ключ. Після того, як замки на сейфі були зрізані, ключ знайшовся у підкладці пальто. А в Кіровограді на виборчій дільниці, облаштованій в одному з навчальних корпусів Державної льотної академії, над кабінками для голосування виявили... відеокамеру. Про це повідомила заступник голови обласного виборчого штабу партії «Батьківщина» Олена Армаш. Після втручання спостерігачів камеру прибрали. В офіційному роз'ясненні, розповсюдженому згодом прес-службою ДЛАУ, зазначалося, що камеру відеоспостереження на час проходження виборів було відключено. Наявність таких відеокамер (не тільки у навчальному корпусі, а й на інших об'єктах Льотної академії) передбачена правилами авіаційної безпеки. Після початку виборчої кампанії, 6 жовтня, у «спірній» відеокамері були демонтовані накопичувач і монітор-реєстратор інформації. Тобто вона тільки дивилася, але нічого не бачила...

***

На Рівненщині у Гощанському районі один із кандидатів у депутати під час передвиборної кампанії агітував за себе не на своїй дільниці (помилився округами). А у Костополі собака покусав одного із спостерігачів, який прийшов разом з членами ДВК до інваліда додому.

***

Напевно, найоригінальнішу зустріч із виборцями провів кандидат у депутати до **Одеської міської ради** Андрій Юсов. Вона відбулася у... лазні. Мешканці округу №60, де він балотувався, спочатку таку пропозицію сприйняли як жарт. Але на всякий випадок вирішили перевірити. З'ясувалося, що зустріч справді відбулася. Крім того, кандидат провів в одному з дворів свого округу китайську чайну церемонію. «Відомо, що китайці розуміються на чаї. До того ж сам процес чаювання сприяє приємному та продуктивному спілкуванню», — вважає А. Юсов.

Інформацію підготовлено за повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

ФОТОФАКТ

Підрахунок голосів по двох основних кандидатах на пост міського голови Харкова — Арсена Авакова (ВО «Батьківщина») і Геннадія Кернеса (ПР) у Харківському Національному університеті радіоелектроніки вперше провели привселюдно в режимі on-line з одночасною трансляцією в прямому ефірі обласного телебачення.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

«Свободівці» пікетують

Учора активісти ВО «Свобода» пікетували палац культури «Березіль», де працює міська територіальна виборча комісія. Вони вимагали припинити спроби фальсифікувати результати виборів під час підрахунку голосів. У місцевому осередку партії стверджують, що міська комісія нібито планує позбавити депутатських мандатів шести з 24 депутатів-мажоритарників. Таким чином, питання більшості «Свободи» у міській раді, на що вона розраховувала, — під знаком запитання. Те, що ця політична сила матиме свого міського голову, сумніву не підлягає. Ним став 35- річний Сергій Надал.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Олексія Костусєва офіційно оголосили градоначальником Одеси

Глава територіальної виборчої комісії Олександр Ахмеров офіційно оголосив висунутого Партією регіонів Олексія Костусєва одеським міським головою. За нього проголосувало 50,8% виборців. За чинного керівника міста Едуарда Гурвіца («Фронт змін»), відповідно до повідомлення тервиборчкому, віддали голоси 30,8% одеситів. Явка виборців становила 45%.

На посаду одеського міського голови балотувалися 15 осіб. Олексій Костусєв заявив, що очікує продовження боротьби за пост міського голови в судах і не сумнівається, що виграє всі суди. За його словами, він повністю обновить керівництво містом.

Тим часом п'яту добу на Думській площі триває багатотисячний мітинг одеситів, які протестують проти фальсифікації виборів депутатів міськради й міського голови.

Про свою рішучість захистити вибір одеситів заявив і Едуард Гурвіц. Він сказав: «Триває фальсифікація виборів. Таких порушень закону Одеса ще не бачила» .

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Прапорщик переміг генерал-майора

На виборах ужгородського міського голови найбільшу кількість голосів із восьми претендентів — 16 265 — набрав висунутий Партією екологічного порятунку «Еко+25» Віктор Погорєлов (до речі, цю посаду обійматиме вдруге). На другому місці опинився дотепер чинний голова міста Сергій Ратушняк із майже дванадцятьма тисячами голосів (висуваєся Українським союзом промисловців і підприємців), а на третьому місці — висуванець Партії регіонів Володимир Приходько, за кандидатуру якого віддали свої голоси 6655 ужгородців...

У багатомандатному окрузі участь у перегонах взяла 31 партія, за 54 місця в одномандатних округах боролися 378 кандидатів, а до трійки лідерів — за попередніми підрахунками — увійшли «Єдиний центр», Партія регіонів і «Батьківщина»... Цікавою є ще одна деталь: 69 міліціонерів балотувалися на сільських і селищних голів та депутатами цих рад. У підсумку: 4 обрані сільськими головами, 35 — депутатами, що становить 67 % від зазначеного числа. Мало того — в одному із сіл прапорщик міліції переміг генерал-майора у боротьбі за посаду сільського голови.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Складний підрахунок

Як і прогнозував «Голос України», Генеральним прокурором Верховна Рада затвердила Віктора Пшонку. Представляючи нового керівника головного наглядового органу країни, Президент Віктор Янукович поставив вимогу: активно розпочати боротьбу з корупцією, а ще — модернізувати Генеральну прокуратуру. Віктор Пшонка розпочав з того, що своїм першим заступником призначив Рената Кузьміна, який до цього курирував слідство, в тому числі резонансних справ.

Ця топ-новина тижня, що минає, викликала значний резонанс у суспільстві і в експертних колах. Політологи по-різному оцінили кадрові зміни у Генеральній прокуратурі. Але зійшлися на одному: Віктор Пшонка — людина глави держави. Тим більше — вони вже співпрацювали разом, коли Віктор Янукович очолював Донецьку обласну прокуратуру, а його тезка — місцеву прокуратуру.

Водночас голосування за кандидатуру нового Генерального прокурора (292 голоси — «за») спричинило нову хвилю занепокоєння у лавах опозиціонерів. Особливо у Блоці Юлії Тимошенко. Один з його лідерів — Олександр Турчинов — уже пообіцяв розібратися з тими відступниками, хто голосував за Віктора Пшонку. Наступними претендентами на виключення з фракції БЮТ називають народних депутатів Таріела Васадзе та Сергія Буряка. Хоча бютівці віддали голосів значно більше.

Ця подія відбулася після виборів до місцевих органів влади, де опозиціонери, скажемо м'яко, не переконали виборців. Як і правлячі партії. Особливо з огляду на низьку явку виборців — у перегонах взяли участь трохи більше половини громадян, які мають право голосу. Найбільше радіють успіху регіонали, які, як образно висловилися експерти, "досягли Збруча». Однак з урахуванням явки їх результат значно скромніший, аніж результат Віктора Януковича на президентських виборах.

Тим більше, що опозиціонери також зайшли у тил біло-голубим. Міським головою Запоріжжя став бютівець. І хоча міська виборча комісія Харкова визнала перемогу виконуючого обов'язки міського голови Геннадія Кернеса, ще не факт, що у суперечці з бютівцем Арсеном Аваковим поставлено крапку. Тим більше відрив між конкурентами становив менш як один відсоток. Збирається оскаржувати у судах результати виборів в Одесі «Фронт змін». Як відомо, у столиці Причорномор'я, за даними міськвиборчкому, регіонал Олексій Костусєв взяв реванш у міського голови Едуарда Гурвіца за поразку в далекому 1994 році.

Водночас результати місцевих перегонів засвідчили: громадяни розчаровані нинішньою політичною елітою і чекають на нових політиків, нові обличчя. Зокрема, про це говорить успіх «Свободи» у західноукраїнських областях. А ще — донедавна маловідомої партії «Совість України». Її представники перемогли у кількох обласних центрах, пройшли до обласних і районних рад. Це може бути тривожний сигнал для правлячої коаліції. Особливо на тлі наростаючих протестів дрібних підприємців. Проект нового Податкового кодексу об'єднав країну в їхньому образі краще від будь-яких політиків.

Недаремно дехто з представників «молодої опозиції», враховуючи, що у країні почала діяти Конституція 1996 року, починає вимагати парламентських виборів у березні наступного року. І якщо глава держави Віктор Янукович піддається на пропозиції деяких юристів зі свого оточення і піде на такий крок, то результати парламентської кампанії можуть стати для регіоналів не холодним, а крижаним душем. Недаремно уряд, зокрема, віце-прем'єр з питань економічної реформи Сергій Тігіпко, починає заспокоювати громадян тим, що пенсійна реформа найближчим часом не буде проводитися. Мовляв, знайшли інші шляхи для подолання дефіциту Пенсійного фонду.

Володимир КОРОЛЮК.

Священик став сільським головою

Його обрали у селі Пісків Костопільського району. Місцевий священик отець Георгій (Юрій Павлович Кожарко) (на знімку) впевнено переміг шістьох кандидатів на посаду Пісківського сільського голови і здобув підтримку 28 відсотків мешканців.

— Єпархіальна рада вирішить: доцільно мені бути одночасно священиком і сільським головою чи ні, — каже отець Георгій. — Особисто я не проти такого сумісництва — впораюся. Хіба є велика різниця в тому, відвідуватиму я храм у неділю та свята як звичайний прихожанин чи як священик? Якщо думка буде негативною, складу обов'язки настоятеля храму і буду впродовж наступних кількох років лише сільським головою. Люди висловили мені довіру, тож я не можу їх підвести.

Жодної агітації отець Георгій не проводив. Священиком у Піскові він уже понад двадцять років, тож люди й так добре знають, чого він вартий. — Перше, за що візьмуся, — облаштування у Піскові дитячого садка, — ділиться Юрій Павлович. — Адже потреба в цьому дуже велика. Найімовірніше, розмістимо дошкільний заклад у будівлі колишньої колгоспної контори, що давно стоїть пусткою. Для цього з районного бюджету вже виділено 140 тисяч гривень. Хоча, можливо, розглядатимемо і варіант придбання приміщення — якщо це буде раціональніше.

З-поміж пріоритетів, які визначив для себе Юрій Кожарко, також газифікація села Пісків, залучення інвесторів для розробки запасів торфу, на який багата їхня місцевість, продовження робіт щодо облаштування вуличного освітлення у населених пунктах ради (крім Піскова, до неї належать ще три села — Рокитне, Яснобір та Моквинські Хутори). Вдячний, що стосовно останнього вже чимало зробили його попередники.

Також першочергово планує новий голова створити щось на кшталт сільського комунального товариства. Потреба в цьому зумовлена передусім проблемами села Моквинські Хутори.

— Свого часу, — пояснює Юрій Кожарко, — недалеко від нього був торфобрикетний завод. Він уже давно збанкрутував. Житло, де мешкають колишні працівники заводу, передане на баланс сільської ради. Утримувати його дуже непросто. Там і дахи протікають, і з опаленням є проблеми та іншим. Створення комунального товариства дасть змогу дати раду всьому цьому. Та й загалом для сільської ради та закладів соціальної сфери воно стане у пригоді.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Світлани ТУБІНОЇ.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ: «Потрібна реальна, а не декларативна підтримка державної мови»

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ (**на знімку**) не потребує додаткового представлення. Відомий політик, який сім років очолював Одеську обласну держадміністрацію, сьогодні є першим заступником Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони, головою Одеської обласної організації Народної партії. Автор багатьох законопроектів, останній з яких — «Про мови в Україні», підготовлений разом з народними депутатами Олександром Єфремовим (фракція Партії регіонів) і Петром Симоненком (фракція Комуністичної партії), викликав широкий суспільний резонанс. Тому наша бесіда з народним депутатом була присвячена саме цьому питанню.

— Сергію Рафаїловичу, ви є одним з авторів проекту нового закону «Про мови». Законопроект цей викликав бурхливу реакцію у суспільстві. На адресу авторів посипалися обвинувачення в тому, що вони нібито хочуть знищити українську мову. Інтелігенція протестує, політичні лідери роблять голосні заяви. Ви, як досвідчений політик, невже не розуміли, що така ініціатива викличе бурю? А якщо розуміли, то чому все-таки пішли? Чим керувалися, роблячи цей крок?

— Давайте про все по черзі. Для початку про бурю. Я чомусь не чув голосів нашої інтелігенції під час обговорення, приміром, Податкового кодексу. А він же закладає фундамент вітчизняної економіки, те, без чого не може існувати культура. Я чомусь не чув її голосу під час обговорення проекту держбюджету на 2010 рік, коли на реставрацію пам'яток архітектури Одеси уряд Тимошенко не виділив жодної копійки. Але ж і тоді йшлося про національне багатство. Тепер про мотиви. Перший і головний мотив — нам необхідно повернутися в конституційне поле. Давайте відкриємо Конституцію. Стаття 10-та. Читаємо: «В Україні гарантується вільний розвиток, використання та захист російської, інших мов національних меншин України». Зазначте, ідеться про розвиток, використання та захист. Останнє надто важливе. Візьмімо пункт 5-й цієї само статті «Використання мов в Україні гарантується Конституцією й визначається законом», наголошу, саме законом. Формально, такий закон у нас є. Це Закон «Про мови в Українській РСР», прийнятий в 1989 році. Закон непоганий, та тільки його ніхто не читав і, що гірше, ніхто не виконував. Стаття 4-та: «мовами міжнаціонального спілкування в Українській РСР є українська, російська та інші мови. Українська РСР забезпечує вільне користування російською мовою як мовою міжнаціонального спілкування народів Союзу РСР». Стаття 6-та: «Службові особи державних, партійних громадських установ і організацій повинні володіти українською та російською мовами, а у разі потреби — й іншою національною мовою в обсязі, необхідному для виконання службових обов'язків».

На сьогодні цей закон морально застарів. Про це говорить хоча б його назва. Адже немає вже ні СРСР, ні Української РСР, немає партійних органів. А проблема залишається.

Та повернімося до Конституції. Якщо подивитися статтю 11, то там чітко записано, що держава сприяє мовній самобутності всіх корінних народів і національних меншин України. Є ще стаття 22, яка чітко каже, що при прийнятті нових законів або внесенні змін у чинні, не допускається звуження змісту й обсягу існуючих прав і свобод. І нарешті, в 24-й статті Конституції сказано, що не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, статі, політичними або релігійними переконаннями, соціальним походженням, за мовними або іншими ознаками. Це головне. Тож у своїх діях я керувався тільки Конституцією. Є, безумовно, і політичне підґрунтя. Необхідно зняти те напруження, що існує в мовному питанні. Воно не повинно бути яблуком розбрату в українському суспільстві. Зрештою, перед Україною сьогодні стоять масштабні завдання модернізації, радикальних реформ, а громадська енергія «іде в гудок».

— 2006 року саме фракція Народної партії «Народна ініціатива» в Одеській обласній раді запропонувала рішення, що стосується дії на території області Європейської хартії регіональних мов. Однак сьогодні знову обговорюють питання про те, щоб зробити російську регіональною мовою, принаймні у південних і східних регіонах країни. Як ви ставитеся до цього процесу, й чи не йде він урозріз із законопроектом, співавтором якого ви є?

— Ратифікувавши Європейську хартію регіональних мов, Україна прийняла на себе певні зобов'язання перед європейським співтовариством. Відповідно, європейські структури мають право відстежувати, як наша держава їх виконує. Але вийшло навпаки. Влада приховала від широкої громадськості рекомендації Комітету міністрів Ради Європи щодо виконання зобов'язань у рамках хартії, також, як і доповідь експертів, що стала основою для цих рекомендацій. Наведу цитату із цих рекомендацій, що стосуються освіти: «...Обов'язок влади забезпечувати створення класів або шкіл з викладанням мовою меншин за наявності певних об'єктивних умов для цього нині чітко не визначений і, здається, не існує яких-небудь ефективних правових засобів протидії відмовам місцевих органів влади». Комітет експертів також закликав українську владу забезпечити необхідну гнучкість правил, які регулюють доступ до вищої освіти. Мій п'ятнадцятирічний досвід роботи в Асамблеї європейських регіонів, інших європейських структурах переконує у тому, що нам необхідно прислухатися до порад європейських експертів і організацій.

До того ж ми заявляємо, що прагнемо в Європейський Союз. Отже, ми повинні почати жити за європейськими правилами, в основі яких — права людини, незалежно від національності. Є ще один аспект. Знання кількох мов сьогодні це норма, більше того, це основа для економічного зростання. Подивіться. У рейтингу Всесвітнього економічного форуму за 2009—2010 роки Україна посіла 82-гу позицію серед 133 країн, опустившись одразу на 10 позицій порівняно з результатами попереднього дослідження. Рейтинг України максимально погіршився за трьома складовими, серед яких оснащеність новими технологіями (падіння на 15 пунктів). Що таке нові технології? Це в тому числі й можливість залучити світовий досвід, що, у свою чергу, передбачає знання мов. Від цього залежить конкурентоспроможність держави. Тоді чому ми зациклилися на російській мові? Давайте знову повернемося до Конституції. В ній сказано (пункт 4, статті 10) «Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування». Усе, з'ясовується, просто — треба тільки виконувати норми Основного Закону. Зішлюся на позицію нашої партії. У недавно прийнятій заяві Народної партії відзначається, що «народники вважають за необхідне також вивчення у школах англійської як обов'язкової іноземної мови, особливо зважаючи на те, що 98% носіїв наукової інформації виходять англійською мовою. Знання мов у сучасному світі є конкурентною перевагою для нашої молоді, тому треба створити умови, щоб наші громадяни отримували цю перевагу ще зі школи».

— Опоненти побоюються, що із цим законом українську буде знищено. Що відповідаєте їм?

— Наш законопроект чомусь згадують тільки у контексті використання російської мови. Але у нас же законопроект не про російську мову, а про мови, він стосується насамперед української мови. Крім того, не ставиться під сумнів її статус державної мови. У нас занадто багато захисників української мови, у тому числі й серед депутатів, але чомусь ніхто не зробив нічого конкретного для того, щоб ця мова одержала реальну, а не декларативну підтримку. Я підтримую позицію Володимира Михайловича Литвина стосовно того, що до його обговорення необхідно залучити Національну академію наук, подивитися результати соціологічних досліджень. До речі, Інститут соціології Національної академії наук провів спеціальне дослідження. І його висновки досить цікаві. По-перше, в українському суспільстві широко поширена українсько-російська двомовність, причому вона проявляється на усьому просторі суспільства, у всіх групах населення, у всіх типах поселень. По-друге, самі по собі етнічні групи українців і росіян не збігаються із групами з рідною українською і російською мовою, тобто українці, які розмовляють у побуті російською або двома мовами, або росіяни, які говорять українською. Немає чіткої прив'язки, якщо українець — то обов'язково використовує українську, якщо росіянин — то, відповідно, російську. І нарешті, у країні існує взаємне поважне ставлення українців і росіян до української й російської мови. Звичайно, у родині, як то кажуть, не без виродка. Є й ті, хто категорично не сприймає ту чи ту мову. Але таких меншість. Загалом ставлення взаємно толерантне. Тож краще тут обійтися без горлопанства й навішування ярликів. До того ж, переконаний, що відродити українську мову, зміцнити її позиції неможливо за допомогою примусу. Необхідні інші стимули, у тому числі економічні. Нагадаю, що одним з перших законів, який Віктор Янукович підписав як Президент, був закон про внесення змін до Закону «Про кінематографію» та інші закони, спрямовані на підтримку українського кінематографа. Відповідно до нього з 1 січня 2011 р. іноземні фільми, дубльовані українською мовою, будуть звільнені від ПДВ. Я гадаю, необхідні серйозні економічні стимули для розвитку українського видавництва. Попит на книги українською мовою є, у тому числі й в Одесі. До речі, радянським режимом лякають за те, що при ньому ущемлялася українська мова. Але тоді на всіх книжкових полицях була художня література українською, прекрасні переклади. Наприклад, одесити по книги російською мовою їздили до Кишинева. Тепер по українські книги їдуть до Києва. Треба тільки грамотно підійти до цієї теми, пропагувати українську культуру, підтримувати її. А не так, як пропонували окремі національно стурбовані політики — давайте вилучимо з бібліотек книги радянського періоду, давайте забороними показ радянських фільмів, давайте запровадимо високі мита на ввезення російських книг тощо.

— Чому саме ви виступили співавтором цього законопроекту?

— Оскільки я представляю один із найбагатонаціональніших регіонів України. Візьміть будь-який район у Придунав'ї, приміром, Болградський чи Ренійський. У Ренійському сім сіл: п'ять молдавських, одне болгарське, одне гагаузьке. У Болградському, крім болгарських і гагаузьких, є й албанське. В Ізмаїльському — і українські, й російські, й молдавські. Яку мову їм обрати для спілкування між собою? Так традиційно склалося, що нею стала російська. І я думаю, вона гратиме цю роль ще дуже довго. Крім того, я завжди послідовно виступав за практичне втілення Європейської хартії регіональних мов. Цей пункт є й у програмі Народної партії. У вже процитованій заяві наша партія відзначає, що з огляду на найбільшу чисельність етнічних росіян в Україні, ми вважаємо підтримку й захист російської мови актуальним для суспільства питанням. Приведу цитату із цього документа: «Двомовність у нашому розумінні — це коли люди однаково добре володіють українською та російською мовами. Народна партія вважає, що розвиток однієї мови за рахунок іншої неприпустимий». Тож я послідовний у своїх діях.

— І останнє запитання. Чи не є розробка цього законопроекту передвиборним ходом. Нині його обговорять, внесуть пропозиції, а пройдуть вибори — і про нього забудуть...

— Думаю, що цього не станеться. Поява нашого законопроекту продиктована логікою політичних процесів в Україні. Важко уявити, щоб такий документ міг бути навіть розглянутий, а вже тим більше прийнятий в «оранжеву» п'ятирічку. І навіть якби й був прийнятий, то його навряд чи б підписав Ющенко. Сьогодні діє нова влада. Є консолідована позиція партій, що до неї входять. Вона збігається з позицією Президента. Недарма поруч із моїм підписом стоять підписи представників фракції Партії регіонів і комуністів. Тож думаю, що в цього законопроекта є всі шанси стати законом.

Розмовляв
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Знання кількох мов сьогодні це норма, це основа для економічного зростання

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Освячено закладний камінь і місце для майбутнього храму

Далекого 1933 року в нашому селищі було вщент зруйновано православний храм, а на тому місці згодом побудовано пошту. І, мабуть, не випадково, а з Божої волі через 77 років у Фрунзівці відбулася інша знакова подія — освячення закладного каменю і місця, на якому вже дуже скоро постане новий величний храм. Таку кількість людей, яка зібралася перед приходом Успіння Пресвятої Божої Матері, можна спостерігати лише під час Великоднього Богослужіння. І фрунзівчани, і мешканці навколишніх сіл, і гості з інших районів області прийшли того дня, аби послухати Молебень освячення, який відслужив Високопреосвященніший Митрополит Одеський та Ізмаїльський Агафангел.

Митрополита Агафангела, крім прихожан та церковнослужителів, також зустрічали керівники Фрунзівського району Сергій Бринза, Павло Шестопалюк, депутат Одеської обласної ради Олександр Пресман зі своїми друзями та народними депутатами України Олександром Волковим, Ельбрусом Тедеєвим і Верховний отаман України та діаспори гетьман козацтва Запорізького маршал козацтва Дмитро Сагайдак. Запросили також Ігоря Стебловського, який з протоієреєм Іоанном (Гуменяком) ініціював будівництво храму. Сам молебень і освячення справили незабутнє враження на присутніх, особливо урочисті божественні пісні у виконанні семінаристів, які всі слухали, затамувавши подих.

Після молебню Митрополит Агафангел звернувся до мирян з такими словами:

«Сердечно поздравляю вас с этим поистине великим событием — освящением закладного камня и места в основание Свято-Успенского храма поселка Фрунзовки. Многие годы огненных испытаний разрушались храмы Божьи и монастыри. А вместе с тем разрушалась и православная вера, сами человеческие души. Благодарение Богу, пришло время собирать разбросанные камни и строить общий дом человеческой цивилизации. Строить храмы — эти духовные маяки, которые всегда были и остаются храмом света и тепла, глубокой веры и надежды, куда устремляются все: и богатые, и бедные. Нет человека, который бы жил и не согрешил, нет греха, который бы не простил Всемилостевейший Господь. Мы живем в прекрасное время, когда общество повернулось к церкви, когда появились люди, готовые и способные воссоздавать то, что было разрушено за 80 лет. За эти годы было восстановлено и построено множество храмов и монастырей Причерноморского региона. И нынешний день не стал исключением — это новые страницы в истории нашего края. Мы сегодня освятили это место, заложили капсулу с посланием и частичку мощей священномученика Григория V, Патриарха Константинопольского. Отныне это место становится святым, к нему приставлен Ангел-хранитель. Всякий проходящий мимо, осенив себя крестным знаменем, будет получать Божье благословение».

Митрополит Агафангел в ознаменування такої видатної події і відзначаючи вагомий особистий внесок у справу побудови нового храму також вручив церковні грамоти Сергію Івановичу Бринзі та Олександру Семеновичу Пресману. Подякував він і всім тим, хто так чи інакше причетний до цієї Богоугодної справи.

У своєму виступі С. Бринза зокрема зазначив: «Сьогодні у Фрунзівці, мабуть, найвизначніший день за останні сто років. Це аж ніяк не перебільшення. Храми люди вибудовують на віки, во славу Господа і для майбутнього. Вважаю, долучитися до такої справи — благодать. Без православ'я неможливо уявити собі історію України, її культуру, народні традиції. Православна спадщина нашого народу велика і багата.

Сьогодні, незважаючи на всі лихоліття, Божим промислом святе православ'я в Україні живе і розвивається. Атеїстичний режим радянського часу також вніс свої корективи у життя віруючих жителів селища Фрунзівки: храм було закрито, затим зруйновано. Але безбожний подих XX століття не назавжди згасив свічу молитви... Після реєстрації православної громади на честь Успіння Пресвятої Богородиці у Фрунзівці 1993 року на прихід призначено отця Іоанна Гуменяка. Влада виділила і передала громаді старе приміщення, яке священик з парафіянами відремонтували та пристосували, і спочатку це задовольняло потреби громади. Але з року в рік зростає кількість прихожан, люди повертаються лицем і серцем до Бога, торуючи стежки до храму.

Тож будівництво нової типової будівлі храму в нашому селищі стало суспільною необхідністю.

Ініціативна група та настоятель отець Іоанн виступили зі зверненням до громади про будівництво нового приміщення церкви та закликали односельців до посильної участі у фінансуванні. І хоча внесків було вкрай мало — маленька крапелька в океані потреб будівництва, але громада відважно взялася за нелегку в наш час справу: зведення нової церкви. Відомо, що певний час якоїсь особливої допомоги в будівництві не мали, але мали велику віру і сподівання. На наше щастя, знайшовся добрий душею і з великим серцем чоловік — Олександр Пресман, котрий своїми щирими пожертвами і стараннями допоміг закласти надійний фундамент. За лічені дні зведено нульовий цикл будівлі. Дай Боже, не збавити нам темпів і надалі.

Сподіваюся, що крок за кроком, камінчик до камінчика — впевнено виростатиме нова церква, яка буде достойною окрасою Фрунзівки. Усі ми разом сьогодні радіємо цим великим святом освячення першого каменя нової церкви. І дуже важливо зберегти це почуття братерського єднання. Хай Господь винагородить вельмишановного митрополита Агафангела, нашого мецената Олександра Семеновича Пресмана та його родину, протоієрея Іоанна, усіх молільників і прихожан й кожну людину зокрема духовними дарами, здоров'ям та благословінням!

Нехай Господь благословить подальший будівничий процес нашої церкви. А ми молитимемося за тих, хто сприяє будівництву, вносячи кожен свою посильну лепту. Нехай наші пожертви стануть для нашої церкви тим насінням, яке буйно проросте і примножуватиме Божі благодаті на славу Бога Отця, і Сина, і Святого Духа та рідної неньки України».

Благословивши всіх прихожан, Митрополит Агафангел вшанував пам'ять наших земляків, загиблих у Великій Вітчизняній війні, і поклав квіти до обеліска загиблим воїнам.

І хоча той день промайнув швидко, та в пам'яті всіх присутніх він залишиться надовго, адже кожен з них мав змогу отримати надзвичайно позитивний заряд і благословення на добрі справи.

Вікторія МАЙНИЧ.
с. Фрунзівка
Одеської області.
Фото автора.

У Польщі святковий диктант пишуть усі. А нам це під силу?

У День української писемності та мови на Першій та Третій програмах Українського радіо відбудеться Всеукраїнський диктант національної єдності. Отож 9 листопада о 16.10, озброївшись аркушем паперу та ручкою, гайда до радіоприймачів — згадувати шкільне минуле. Диктант, як обіцяють організатори, буде нескладний і невеликий — приблизно 100—120 слів. Написані роботи необхідно того ж дня надіслати на адресу НРКУ (Київ–1, Хрещатик, 26. Індекс — 01001). На найграмотніших чекають призи (радіоприймачі, книги, компакт–диски з унікальними записами Українського радіо). Решта отримають безцінний подарунок — ні з чим незрівнянне почуття єдності з усією нацією. І разом із цим продемонструють солідарність з тими, хто любить та шанує рідне слово.

Всеукраїнський диктант — унікальна акція, яку Національна радіокомпанія України започаткувала ще 2000 року. Щоправда, зізнаються радійники, ідею заходу вони запозичили у своїх польських колег. Як з'ясувалося, там подібний «тест» пишуть усі — від Президента країни і до простих школярів.

— У Польщі День рідної мови — справжнє свято, — розповідає перший заступник генерального директора Національної радіокомпанії України (НРКУ) Анатолій Табаченко. — У точно призначену годину цього дня вся нація сідає писати диктант. До радіо та телебачення прикута увага всього суспільства: від Президента до школяра і пенсіонера. Ніхто нічого нікому не доводить, і не за премії змагаються. Просто так заведено — кожен громадянин мусить продемонструвати повагу до рідної мови.

Ідея з проведенням такого диктанту прижилася і в Україні. Щороку Національне радіо отримує від 8 до 12 тисяч листів із написаними роботами. Але «на відмінно» із завданням справляється небагато слухачів.

— Ми не тішимо себе ілюзіями, що, написавши диктант, людина стане грамотнішою. Для нас, якщо чесно, навіть не так важливо, багато помилок у роботі чи ні, — зізнається Анатолій Табаченко. — Головне, що українці беруть участь у цій акції, а отже, відчувають почуття єдності. Людина пише і усвідомлює, що цієї миті разом з нею тисячі українців по всій країні так само сидять за столом, слухають радіо, тримають ручку. І ця ідея єдності через рідну мову, через українське слово заходить у серця слухачів і консолідує націю. Бо саме мова творить націю та державу. Своїм диктантом ми намагаємося викликати у людей почуття патріотизму, гордості за себе та за свою мову.

Між іншим, тема підтримки та розвитку рідної мови — лейтмотив діяльності Українського радіо. Тому самим лише написанням диктанту не вичерпується.

— Для нас це — ключовий аспект у програмній політиці, — розповідає А. Табаченко. — Ми маємо кілька програм, спеціально присвячених українській мові. Це передача «Слово», яка вже близько 40 років виходить на Першій програмі Українського радіо щонеділі вранці. В неї надзвичайно високий рейтинг. Є в нас передачі у циклі освітніх програм «Таїна слова». Їх також присвячено українській мові. Вони, правда, розраховані на молодшу аудиторію — школярів. Дуже велику популярність мають «Короткі уроки української мови». Кілька разів на добу в ефір виходять невеликі кількахвилинні ігрові сценки, де у звичайні, житейські діалоги вставляються найпоширеніші мовні помилки. Скажімо, «приймати участь» замість «брати». А потім ми пояснюємо, як правильно потрібно говорити. Окремо хочу сказати про нашу Третю програму — «Українське радіо «Культура». Канал духовного відродження. Тут також багато передач, присвячених розвитку, вдосконаленню української мови. До того ж у нашій сітці є передачі, де звучать твори кращих українських письменників та світової літератури. Тому диктант, хоча й особлива, але лише одна з багатьох подібних передач. Насправді ж, уся мовна політика НРКУ спрямована на те, щоб українське слово посіло гідне місце в ефірі. І наше радіо, думаю, — один із найдієвіших інструментів, який може практично просувати, розкривати красу та чарівність рідної мови.

Те, що продукує Українське радіо, має бути зразком такого модного останнім часом поняття як «суспільне мовлення».

— По-перше, ми виробляємо справді потрібну суспільству продукцію, — каже пан Табаченко. — По-друге, як і належить суспільному мовнику, інформацію про всі процеси, які відбуваються в країні, ми подаємо об'єктивно, неупереджено та збалансовано. Та головне, що наші програми насичені пізнавальними, освітніми, культурологічними передачами. Тому, що стосується програмної політики — усе, що представлено в ефірі нашого радіо, відповідає стандартам європейського суспільного мовлення.

Щоправда, втілювати по максимуму свої добрі наміри у життя Українському радіо заважає кілька перепон. Перша і найсуттєвіша — проблема з поширенням передач. Хоч як прикро, але почути програми НРКУ можуть далеко не всі співвітчизники. Раніше їх слухали переважно через дротове радіо. Мережа таких радіоточок невпинно скорочується, а перемагати в боротьбі із комерційними станціями за частоти в популярному нині ФМ-діапазоні Українському радіо не завжди вдається. Останнім часом, щоправда, намітився певний прогрес, підбадьорює Анатолій Дмитрович:

— Нині ми маємо понад 80 частот у ФМ-діапазоні. Хоча майже всі вони розташовані на периферії, у невеликих малонаселених пунктах. І лише три обласні центри мають ФМ-частоти, на яких представлено Українське радіо. Отож при створенні системи суспільного мовлення ключовим має стати питання забезпечення конституційного права громадян на рівний доступ до інформації. Передавачі мають розташовуватися насамперед в обласних центрах та великих містах. Але для цього, передусім, потрібна політична воля.

Нещодавно змінилося керівництво Національної радіокомпанії, відповідно, зміни можна помітити і в ефірі Українського радіо.

— Із серпня працює нова сітка мовлення Українського радіо. Зміни на краще помічають усі: і фахівці, і прості слухачі. У нас оновилися позивні, з'явилися сучасні заставки, кращим став «одяг» програм, та й останні оновилися. До того ж у нас значно розширився інтерактив. Передачі дедалі частіше виходять у прямому ефірі і це робить їх оперативнішими та ближчими для слухачів. З'явилися такі нові програми, як «Житейські будні», «Український вимір», «Порядок денний», оновився «Добридень», «Відкрита студія». Значно оперативнішим стало інформаційне мовлення. Ми постаралися попрацювати над тим, щоб і інші передачі стали цікавішими. І за останні кілька місяців було зроблено дуже багато, щоб піднести престиж Українського радіо.

Ще більше заплановано на майбутнє. І поки радійники міркують над тим, як би й надалі покращувати свої програми, ми маємо час попрацювати над своєю грамотністю. Адже до 9 листопада у нас ще є можливість переглянути правопис і пригадати правила української мови. Отож до зустрічі на диктанті.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Всеукраїнський диктант — унікальна акція, яку Національна радіокомпанія України започаткувала ще 2000 року

Кабінет Міністрів України виділив зі Стабілізаційного фонду 30 млн. гривень для придбання у 2010 році спеціалізованої техніки з метою здійснення протипаводкових заходів, *повідомляє департамент інформації та масових комунікацій секретаріату КМУ*

В Україні з офіційним дводенним візитом перебуває міністр закордонних справ Боліварианської Республіки Венесуела Ніколас Мадуро Морос, *повідомляє прес–служба МЗС*

ВІТАННЯ

Працівникам соціальної сфери України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Складаючи вам щиру вдячність за самовіддане служіння обраній справі та віддзначаючи вагомі набутки у цій благородній справі, висловлюю тверде переконання в тому, що ви й далі докладатимете всіх зусиль задля торжества в нашому суспільстві високих гуманістичних ідеалів.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам міцного здоров'я, добра, щастя, благополуччя.

Нехай ваша благородна й така необхідна людям праця приносить моральне задоволення, достойну матеріальну підтримку, душевну наснагу, дає творче натхнення на дальші добрі справи заради процвітаючого майбутнього нашої країни.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Від імені Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики і праці та від себе особисто прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — **Дня працівника соціальної сфери.**

Це свято тисяч спеціалістів, які щоденно опікуються проблемами мільйонів людей. До вас звертаються громадяни часом озлоблені, часом без віри, але з надією, що їм допоможуть. І тільки від вашого професіоналізму, людяності, доброго слова, підтримки, відданості справі залежить їх повноцінне життя. Саме ви допомагаєте долати життєві труднощі, додаєте впевненості та оптимізму, адже це конкретні людські долі, добробут у родинах, злагода в суспільстві.

Члени комітету впевнені, що спільними зусиллями ми покликані вирішувати непрості соціальні проблеми, завжди пам'ятаючи, що головною метою нашої роботи є соціальне благополуччя конкретної людини, забезпечення кожному громадянину України благополуччя, впевненості та утвердження високих соціальних стандартів життя.

Впевнені, що ваша працьовитість, наполегливість, витримка, професіоналізм, віра, душевне тепло і надалі служитимуть людям.

У цей святковий день бажаємо вам міцного здоров'я і людського щастя, родинного благополуччя і достатку, злагоди, наснаги та терпіння у виконанні відповідального професійного обов'язку на благо розвитку нашої держави!

Впевнені, повага і заслужена пошана додадуть вам сил і наснаги на нові здобутки, разом ми розбудуємо процвітаючу соціальну державу!

З повагою
Василь ХАРА,
голова Комітету з питань соціальної політики та праці.

Завтра — День працівника соціальної сфери

Тут панують чуйність, милосердя і доброта

Вірите — у 87–тисячній Умані ви не зустрінете жодного жебрака. Ні на центральній вулиці чи біля базару, ні поруч із знаменитою «Софіївкою», ні десь на околиці.

— Ми давно запровадили в місті соціальне патрулювання, — ділиться досвідом заступник міського голови, начальник управління праці та соціального захисту населення Уманської міської ради Галина Кучер. — Тільки-но наші волонтери запримітять бездомного, який ходить у пошуках їжі чи ночівлі, — одразу, за згодою, звичайно, самої людини, її спрямують до реабілітаційного центру. Там новоприбулого нагодують, підлікують, допоможуть відновити його соціальний статус.

Хто не погоджується їхати до центру з обслуговування бездомних **(на знімку внизу)**, а просить лише допомоги в харчуванні, тому видають спеціальні талони. Завдяки стараннням соціальних працівників в Умані функціонують два благодійні кафе. У цих закладах людина, котра тимчасово потерпає від життєвих труднощів, може харчуватися один-два місяці, поки не знайде собі роботу чи хоча б підробіток. Якщо безхатченко загубив паспорт чи інші документи, працівники міської соціальної сфери й тут підставлять плече — допоможуть їх відновити.

— Є така категорія наших підопічних, — продовжує далі Галина Михайлівна, — котрі обмежені в рухах і їм важко добиратися до державних установ, пошти чи лікарні. Для допомоги цим людям ми запровадили соціальне таксі. Користуються ним також інваліди на візках — «Газель» обладнана спеціальним підйомником. Потурбувалися і про інвалідів по зору. У місті встановлено 10 звукових світлофорів. Працюють у нас соціальна служба побуту «Айстра», ветеранський магазин «Надія», де можна придбати продукти за пільговими цінами.

Особливо турбуються працівники Уманського управління праці та соціального захисту населення про центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Пролісок» **(на знімку вгорі)**. Діє цей заклад доброчинності і милосердя 10 років. У «Проліску» пройшли повну реабілітацію 220 молодих уманчан. До послуг відвідувачів центру — спортивний, тренажерний зали, басейн, сауна, різноманітні фізіотерапевтичні процедури, масажні кабінети. Діти проходять тут не лише лікування і реабілітацію, а й повноцінно харчуються. Для випускників шкіл працює центр профорієнтації. У ньому хлопці та дівчата оволодівають професіями кравця, швачки, оператора комп'ютерного набору, секретаря-референта, квітникаря. За роки існування центру свідоцтво про його закінчення отримали 247 осіб, із них 196 випускників працевлаштовано.

— Наші підопічні займаються також спортом,— із гордістю каже Галина Кучер. — Нинішній рік був для них особливо успішний. Вихованка «Проліска» тенисистка Катерина Грищенко привезла золоту і бронзову медалі з Варшави, де відбулася параолімпіада «Європа—Азія». Тепер чемпіонка Катруся — приклад для багатьох уманських юнаків і дівчат, як потрібно долати труднощі в житті і в спорті.

Розповідь про роботу і здобутки доброзичливих, уважних і чуйних людей — колектив управління праці та соціального захисту населення Уманської міської ради — можна продовжувати. У пошті черкаського корпункту «Голосу України» чимало листів подяки на їх адресу. Не тільки за надані соціальні послуги, а й за «свята душі» — численні щирі, доброседечні, урочисті заходи, які організовують для своїх підопічних працівники управління на чолі з незмінним керівником, депутатом обласної ради, кавалером ордена княгині Ольги, невтомною і ініціативною Галиною Кучер.

Користуючись нагодою, "Голос України" щиро вітає уманських добродійників, працівників соціальної сфери всієї України з професійним святом і бажає таких само життєрадісності й оптимізму на довгі і щасливі літа!

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Митники «згадали»: огляд — це їхнє право, а не обов'язок

Державну митну службу реформують. Як обіцяють самі митники, до 2015 року їх служба повернеться до людей обличчям. А митні процедури стануть законними, простими, прозорими, чесними і швидкими. Для цього навіть затвердили відповідну концепцію реформування галузі, яка так і називається — «Обличчям до людей». Із виконанням останньої не забарилися. І вже, мовляв, мають чим похвалитися.

— На останній колегії Державної митної служби було затверджено концепцію «Обличчям до людей», — звітує Сергій Сьомка, заступник Голови Державної митної служби України. — В ній закладено основні напрями реформування галузі. Було поставлено конкретні цілі: мінімізувати вплив суб'єктивного фактору, реформувати організацію роботи уповноважених операторів тощо. Частину заходів Держмитслужба вже почала реалізовувати. Як-то, встановлення часових нормативів щодо контролю та оформлення вантажів, подання документів в електронному вигляді. Щодо останнього, то зараз ми ставимо перед собою завдання — переведення на електронну основу таких документів як сертифікати відповідності.

Наступний крок на шляху реформи — вдосконалення огдядної системи. Як з'ясувалося, про її неефективність відомо й самим митникам. Донедавна, переконує Сергій Сьомка, ефективність митного огляду не перевищувала і трьох відсотків: «Більша частина митних оглядів проводилася посадовими особами без попереднього аналізу необхідності. Тобто це була неякісно виконана робота. В нас чомусь усі вважали, що огляд — це обов'язок митника. А це є правом посадової особи. І тільки у разі наявності якихось підстав. Тому рішення про проведення митного огляду має прийматися абсолютно обгрунтовано. Якщо такий огляд буде проведено неефективно, на посадову особу чекатиме дисциплінарне покарання як за неякісно виконану роботу. Крім того, ми відмовляємося від практики реагування на будь-які усні рекомендації колег-правоохоронців про проведення митного огляду. Обов'язково має бути письмове звернення. У результаті — кількість таких запитів зараз дорівнює нулю. До речі, й самі огляди у нас почали проводити в десятки разів рідше. А кількість виявлених порушень від цього не зменшилась. Отож, ще раз повторюю, огляд — це форма контролю, яка повинна бути аргументованою та ефективною, а не використовуватись як певний адмінресурс».

Зменшення митних оглядів і саму процедуру оформлення товарів прискорить. Як з'ясувалося, внутрішнім митницям доручено брати до уваги результати контролю, проведеного прикордонними «колегами». І не брати проби і зразки товарів для дослідження за однаковими параметрами. До речі, півмісяця тому Держмитслужба видала наказ про встановлення часових нормативів митного контролю. Згідно із ним, стандартне митне оформлення товарів із застосуванням вантажної митної декларації має тривати не більше двох годин (!). На відхилення від цієї норми потрібні суттєві причини. Окрім того, розглядається питання щодо можливості здійснення такого оформлення в будь-якому митному органі.

Аби переконатися, що норми Концепції не залишаться тільки рядками на аркушах, цілий місяць керівництво Держмитслужби перевірятиме своїх підопічних. Першою інспекцію вже зустріла Київська регіональна митниця. Отриманими результатами заступник головного митника країни залишився задоволений. «Головне, що по Київській регіональній митниці ми відмічаємо розуміння вимог керівництва і бажання їх виконувати. Не дивно, що вона є такою, на яку решта наших організацій рівняються. У тому числі і щодо реалізації наказів. До того ж саме ця митниця є бюджетоутворюючою. Тільки за жовтень місяць цього року нею було перераховано 1,7 млрд. гривень».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Завдяки стараннням соціальних працівників в Умані функціонують два благодійні кафе

Удома про роботу не говорити

ХТО Є ХТО

Саме такий принцип сповідує народний депутат України Юлія НОВІКОВА

* * *

— Чим відрізняється політик від звичайної жінки?

— Особливих відмінностей немає, просто рід занять інший. Жінка-політик залишається «слабкою статтю» в сімейному колі, поряд із чоловіком, дітьми, батьками. Просто з'являються якісь додаткові обов'язки і вимоги, на які йде велика частина часу.

— ЗМІ вас зазвичай представляють як «сестру брата» — голови адміністрації Президента Сергія Льовочкіна. Вам не набридли ці паралелі чи такі родинні зв'язки допомагають у кар'єрі?

— У принципі мені зрозуміла мотивація журналістів. Розумію, що вони хочуть показати родинні зв'язки, і з якою метою. Те, що ми із Сергієм родичі, якоюсь мірою мені допомагає, тому що завжди можу звернутися до нього за порадою, допомогою. А іноді заважає, тому що увага пильніша, висувають додаткові вимоги — чи гідна займати своє місце.

Є певні публічні позиції, які в силу своїх професійних якостей я могла б займати, але не можу собі це дозволити, тому що одразу буде пряма асоціація й відповідні коментарі — мовляв, кумівство, родинні зв'язки. Проте вважаю, що з роботою своєю справляюся, і це було оцінено й усередині країни, і зовні. Нещодавно мені довірили керівництво районною партійною організацією Деснянського району міста Києва, колеги можуть оцінити мою роботу в парламентському Комітеті із правосуддя, комісії із приватизації.

У Парламентській асамблеї Ради Європи я також є членом бюро своєї групи — там, як і в українському парламенті, існують політичні групи й керівництво ними. А нещодавно в ПАРЄ з ініціативи її голови було створено комітет з реформування самої Асамблеї, у нього ввійшли 12 членів ПАРЄ, які висувалися за квотним принципом. Мене обрали від Європейської демократичної групи. На зовнішній арені мені легше просуватися, тому що там оцінюють за діловими і професійними якостями, знанням мови й не беруть до уваги родинні зв'язки.

— Ви з братом обговорюєте політичні події або ситуацію?

— Лише на роботі. Коли Сергій працював у парламенті, це було частіше, нині в адміністрації Президента його робота вже не пов'язана напряму з парламентом — тому менше. У нас міцна родина, ми постійно спілкуємося, але вдома у нас є негласне правило — не говорити про роботу.

— Яке було ваше дитинство, чи балували батьки, адже батько все-таки був генералом?

— Коли ми були маленькі, батько ще не був генералом, у нас була звичайна радянська сім'я. Єдине, що нас, можливо, відрізняло, — ми були дуже дружною сім'єю. Батьки приділяли нам досить уваги, розставляли пріоритети, серед яких завжди була освіта. Але не можу сказати, що нас змушували вчитися. Я вчилася охоче сама. Батьки давали максимум свободи.

— Ваш батько, уже покійний генерал-полковник міліції, під час першого прем'єрства Віктора Януковича очолював Держдепартамент із питань виконання покарань. Кажуть, Льовочкін-старший був одним із небагатьох, хто знав всі деталі стосовно судимостей Януковича. Вам про це було відомо?

— Історія нашої сім'ї обросла фантастичними легендами. Кажуть, що ми з Донецька, аж до номера школи, де ми із Сергієм навчалися, що батько був начальником в'язниці в Донецькій області. Це все легенди: ми кияни у третьому поколінні, виросли й навчалися в Києві, батько ніколи не працював начальником в'язниці ні в Донецьку, ні будь-де ще, він завжди працював у центральному апараті служби, спочатку в МВС, потім ці функції було передано окремому департаменту. Впливати на справи, пов'язані з чиєюсь судимістю, він не міг. Усі публічні люди страждають від таких легенд, але це певна плата за просування по службі. Я вже казала: в родині є традиція, що всі робочі моменти залишаємо за порогом дому.

— Як ви потрапили до виборчого списку Партії регіонів? Що в списку брат і сестра Льовочкіни — це було одразу всім відомо, хоча у вас нині інше прізвище.

— Список — це дуже серйозне питання, яким партійне керівництво займається фундаментально. Насамперед підбираються люди, які можуть бути функціональні, виконувати завдання, які ставлять перед ними партія і фракція. Звісно, досліджувалися всі питання — минуле, освіта, родина, трудова діяльність. Тому, гадаю, ніяких сюрпризів не було.

— Нестор Шуфрич, ідучи з уряду Миколи Азарова, висловив чимало критики на адресу Партії регіонів і, зокрема, голови президентської адміністрації. Чи існує конфлікт інтересів різних груп усередині партії?

— Те, що в партії є різні центри впливів і різні позиції з тих чи інших питань, — це позитивний момент. Тому що висловлюються різні погляди, думки, обговорюються спірні питання, і під час діалогу можна прийти до правильного рішення. Але в епохальні моменти, наприклад, коли хотіли створити широку коаліцію — піти на консолідацію з БЮТ і ділити президентське крісло в парламенті — або йти на нові вибори, в партії були різні думки щодо цього питання, але вийшли із консолідованим і, гадаю, єдино правильним рішенням.

— Чи справді в ПАРЄ нині настільки схвильовані ситуацією з демократією і свободою слова в Україні, як стверджують опозиціонери?

— Велика проблема українського політичного життя полягає в тому, що політичні сили, партії намагаються використовувати європейські інституції у своїй внутрішній боротьбі й заради отримання електоральних дивідендів, й завдання удару по опонентах. Але це не приносить жодної користі всередині країни й дуже сильно б'є по зовнішньому іміджу України. Коли Президентом був Ющенко, а в Кабміні — Тимошенко, жорстко стояло питання про позбавлення повноважень делегації України в ПАРЄ через конфлікти в питанні надання кандидатів до Європейського суду з прав людини. Я особисто ходила в адміністрацію Ющенка на нараду до Марини Ставнійчук. І разом з Іваном Попеску, представником тоді опозиційної Партії регіонів, ми активно працювали в ПАРЄ для того, щоб не отримати ляпасу по іміджу України. І тоді цього не сталося.

Нині наші опозиціонери зробили все, щоб облити Україну брудом. Але громадяни України, які цікавляться політикою, самі можуть відчути, чи є можливість висловлюватися опозиційним політикам. Мені здається, що в них для цього досить простору, а так званий «тиск на опозиційні партії» — в більшості випадків їхні інформаційні приводи. Були виступи європейських парламентаріїв, де висловлювалася стурбованість цим питанням. Водночас жодну із жорстких поправок до резолюції Асамблеї, надану нашою опозицією в ПАРЄ, ні на рівні Моніторингового комітету, ні на сесії не підтримано.

— Як оцінюєте новий закон про судоустрій і статус суддів, зокрема, парламентські повноваження в питанні обрання суддею зменшуються?

— Спроба реформувати судову владу триває вже 17 років. І тільки цього року, коли до влади прийшов Президент Віктор Янукович, судова реформа отримала законодавче оформлення у вигляді нового закону.

На мою думку, закон, безперечно, є необхідним і вчасним базисом у реформуванні судової системи й посиленні незалежності судової гілки влади.

Що стосується парламентських повноважень, то ми їх постарались свідомо звузити, але це робилося так, щоб не було суперечностей із відповідними конституційними нормами. Наприклад, питання стосовно обрання суддів безстроково тепер розглядаються на пленарних засіданнях без висновку парламентських комітетів і якихось перевірок.

У нещодавньому висновку Венеціанської комісії стосовно нашого закону про судоустрій і статус суддів європейські експерти відзначили його позитивні моменти й водночас надали нам корисні рекомендації щодо подальшого вдосконалення вітчизняної судової системи. Варто зазначити, що деякі рекомендовані зміни до закону, в тому числі стосовно подальшого звуження парламентських повноважень у сфері призначення і звільнення суддів, зможуть бути реалізовані тільки після внесення відповідних змін до Конституції.

Інтерв'ю провела
Юліана ШЕВЧУК.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Юлія НОВІКОВА, народний депутат України від Партії регіонів. Народилася в Києві 1977 року. У 1999-му закінчила Київський національний університет імені Тараса Шевченка (за фахом «правознавство»), у 2000-му — економічний факультет Університету Манітоби (Канада). До обрання в парламент працювала в комерційних банках, з 2006-го по 2007 рік — голова спостережної ради ВАТ «Миколаївський комбінат хлібопродуктів». Голова підкомітету з питань цивільного, господарського та адміністративного судочинства Комітету Верховної Ради з питань правосуддя, член Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації, член Постійної делегації України в ПАРЄ.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити Рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів».

2. Кабінету Міністрів України до 1 березня 2011 року поінформувати Верховну Раду України про стан виконання Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів».

3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
21 жовтня 2010 року.
№2632-VI.

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Зіміна Є.І.:

Журжі Марії Петрівни (номер посвідчення 296/11);

народного депутата України Зубова В.С.:

Васюри Олександра Васильовича (номер посвідчення 194/29),

Вигурського Олега Леонідовича (номер посвідчення 194/16),

Волобуєва Сергія Вікторовича (номер посвідчення 194/11),

Луцака Василя Івановича (номер посвідчення 194/09),

Малиновської Олени Львівни (номер посвідчення 194/10),

Стороженка Дмитра Васильовича (номер посвідчення 194/08),

Федосова Вадима Євгенійовича (номер посвідчення 194/17),

Яшнова В'ячеслава Євгеновича (номер посвідчення 194/22);

народного депутата України Синиці А.М.:

Боярчук Надії Костянтинівни (номер посвідчення 159/04).

Управління кадрів.

У жовтні 2010 року «Голос України» опублікував такі закони:

2 жовтня, № 184

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва», № 2504-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», № 2520-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 20 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», № 2521-VI.

Закон України «Про визнання таким, що втратив чинність Закону України «Про промислово-фінансові групи в Україні» та внесення змін до деяких законодавчих актів України», № 2522-VI.

6 жовтня, № 186

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний реєстр виборців», № 2536-VI.

7 жовтня, № 187

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» щодо придбання акцій Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України», № 2553-VI.

12 жовтня, № 190

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони культурної спадщини», № 2518-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 32 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», № 2499-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поміщення дітей у приймальники-розподільники для дітей», № 2507-VI.

Закон України «Про скорочення заборгованості перед Пенсійним фондом України підприємств, які мають стратегічне значення, та вугледобувних підприємств і відновлення пенсійних прав їх працівників», № 2508-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо факторингу», № 2510-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу векселів», № 2511-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», № 2519-VI.

13 жовтня, № 191

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України», № 2592-VI.

Закон України «Про Кабінет Міністрів України», № 2591-VI.

14 жовтня, № 192

Закон України «Про внесення змін до статті 208 Земельного кодексу України», № 2471-VI.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність», № 2532-VI.

16 жовтня, № 194

Закон України «Про внесення змін до законів України «Про оборону України», «Про Збройні Сили України» та «Про розвідувальні органи України», № 2526-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за неналежне виконання обов'язків стосовно охорони життя та здоров'я дітей, а також за зловживання опікунськими правами», № 2556-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення боротьби з браконьєрством», № 2558-VI.

Закон України «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України», № 2600-VI.

19 жовтня, № 195

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції про запровадження системи реєстрації заповітів», № 2527-VI.

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Федеративною Республікою Бразилія про передачу засуджених осіб», № 2529-VI.

Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми», № 2530-VI.

Закон України «Про ратифікацію Рамкової угоди між Урядом України та Північною екологічною фінансовою корпорацією», № 2533-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо строків виплати заробітної плати», № 2559-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державне оборонне замовлення», № 2560-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання», № 2561-VI.

27 жовтня, № 201

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2010 рік», № 2605-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування угод про розподіл продукції», № 2562-VI.

У річку повернули воду

У Чернігові відбувся запуск шахтного водоскиду у гирлі Стрижня та розпочалося поступове наповнення водою ділянки річки від госпіталю до впадіння в Десну.

Зазначимо, що це подія для обласного центру неординарна. Екологи, громадськість десятиліттями били на сполох щодо стану річки Стрижень. Вона — невеличка, лише 32 кілометри. Та вісім із них проходять Черніговом. І ось ці кілометри перетворилися на суцільне пекло для джерельної води. Зливи нечистот із прибережних садиб, підприємств, викидання сміття у річку недбайливцями зробили Стрижень «смердючим коктейлем». Особливо це відчутно влітку, коли зовнішньо привабливе для відпочинку місце відлякує смородом. Далі «рідна» прямувала на центральний пляж Десни, а потім — до Дніпра.

Цього року влада вперше спустила воду і розпочала реалізацію першого етапу проекту «Поліпшення санітарно-екологічного стану річки Стрижень». Проходив він небезболісно, із втратами. Насамперед під час скиду води загинуло багато риби. Улітку бракувало коштів для очищення русла. І все-таки завдяки працівникам ДП «Чернігівська пересувна механізована колона №59» (ПМК-59) виробничого акціонерного товариства «Чернігівводбуд», які з лютого працювали на об'єкті, проведена значна робота. Брала участь у суботниках з очищення Стрижня і громадськість. Отож значна частина русла річки тепер очищена, впорядкована. Реконструйований шахтний водоскид-водовипуск відтепер працюватиме надійно, матиме сміттєзатримувальну решітку.

Як повідомив міський голова Олександр Соколов, з міського природоохоронного фонду на реалізацію цих заходів пішло 1,5 мільйона гривень.

— Хоча зроблено чимало, — зазначив керівник виконавчої влади міста, — попереду нас чекає ще багато роботи з оновлення Стрижня. Слід розчистити русло річки, відновити джерела, які її живлять, та провести реконструкцію очисних споруд і зливної каналізації в місті. На все це потрібно 88 мільйонів гривень.

Під час візиту до Чернігова Прем'єр-міністра України Миколи Азарова міська влада поставила перед ним питання про виділення з Державного природоохоронного фонду 19,5 мільйона гривень на продовження поліпшення стану Стрижня. Надія на отримання цих коштів є. Адже Київ зацікавлений в якості питної води, яка надходить з Десни. А поки що управлінню житлово-комунального господарства міськради доручено продовжувати системну роботу з очищення Стрижня.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: міський голова Чернігова Олександр Соколов вручив грамоти кращим будівельникам ПМК-59.

Фото автора.

Журавель у небі все-таки ліпше, ніж синиця в руці

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Удільні князі й цілющі грязі» — так називалася публікація в «Голосі України», присвячена проблемам порятунку унікального бальнеологічного курорту України — Куяльницького лиману.

Нагадаємо, що народний депутат України Сергій Гриневецький, стривожений, як і тисячі одеситів, тим, що буквально на очах знищують Куяльницький лиман, звернувся з депутатським запитом до Президента України Віктора Януковича. Відповідь на депутатський запит він отримав від Прем'єр-міністра України Миколи Азарова.

— Я не задоволений відповіддю й глибиною розуміння цього питання, — **заявив «Голосу України» Сергій Гриневецький.** — Питання про Куяльник — це не тільки питання збереження унікальної екосистеми, а й питання збереження рекреаційних ресурсів. Туризм і рекреація — це ті сфери, які можуть приносити гроші в державний бюджет. Тож екологічне збереження Куяльника — питання не регіонального, а загальнодержавного значення. Тому я маю намір надалі порушувати це питання перед центральними органами влади, щоб вийти на прийнятне рішення.

Нагадаємо, що причиною виникнення проблеми бальнеологічного курорту із цілющими грязями є варварське водо- і природокористування в районі лиману. Площа його водного дзеркала порівняно з 1975 роком зменшилася на 13 мільйонів кубометрів. Із усього стоку річок, що впадають у Великий Куяльник, до самої річки доходить тільки 15%. Інше забирається на господарське водокористування. За даними вчених, верхів'я Куяльника вже мертве.

Якщо немає допомоги з Кабінету Міністрів, то в Одесі вирішили вживати заходів на місцевому рівні для порятунку курорту. Відповідно до рішення Одеської обласної ради створено Басейнову раду річки Великий Куяльник і Куяльницького лиману. Її очолив заступник голови Одеської обласної державної адміністрації Анатолій Новаковський. До складу басейнової ради увійшли депутати обласної ради, учені, екологи, фахівці з надзвичайних ситуацій і їх наслідків.

Які завдання стоять перед басейновою радою річки Куяльник і Куяльницького лиману?

Перший заступник голови Одеської обласної ради Микола Тиндюк розповів «Голосу України», що на основі аналітичних матеріалів і пропозицій науковців і безпосередньо водокористувачів почнеться обробка матеріалів, пов'язаних з регулюванням водогосподарчої діяльності і природоохоронних заходів у районі Куяльницького лиману. Матеріали Басейнової ради надсилатимуть до Держводгоспу та в інші центральні органи влади для врахування в практичній діяльності і вжиття необхідних заходів для порятунку бальнеологічного курорту.

Учені й медики, громадськість сьогодні просять оголосити район Куяльницького лиману і річок його басейну зоною надзвичайної екологічної ситуації. Кабінет Міністрів з такою постановкою і розв'язанням питання з порятунку курорту «Куяльницький лиман» не згоден. Прем'єр-міністр України Микола Азаров пропонує надати курорту «Куяльник» статус курорту державного значення і створити регіональний ландшафтний парк «Куяльницький». Пропозиції, на перший погляд, непогані. Але навіть за форсованого їх впровадження в життя і безперебійного фінансового забезпечення мине щонайменше 5—10 років. Де гарантія того, що Куяльницький лиман не зникне з карти України? Таких гарантій учені не дають і пропонують негайно починати рятувати унікальну природну перлину півдня України. Ліпше все-таки журавель у небі, ніж синиця в руці — кажуть вони.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Кожній школі — свій парк!

У Криму триває щорічна осіння кампанія з посадки нових лісів та озеленення соціальних об'єктів у містах і сільській місцевості. Акцію підтримали кримські лісівники, Республіканський комітет АРК з лісового і мисливського господарства і... підростаюче покоління: школярі, студенти, активісти молодіжних і громадських рухів.

Фото Максима ГОЛОВАНЯ.

Наприклад, у селі Багатому Білогірського району навколо школи заклали невеличкий, але мальовничий парк. Учні середніх і старших класів, учителі та лісники посадили дерева за навчальним корпусом. Першого дня акції в землю опустилося 70 саджанців сосни кримської, липи, туї, ялини та ялівця козацького. Другого — лісівники залучили фахівця з ландшафтного дизайну і створили затишний зелений куточок із справжньою декоративною композицією. Перед будинком школи було обладнано і невеликий рокарій (кам'яний сад. — **Авт.**), що тішить око привнесеною естетичною родзинкою. Дорослим учасникам акції робочий настрій піднялі діти з дитсадка «Джерельце», розташованого по сусідству зі школою. Побачивши, як дорослі саджають дерева, малюки вирішили прийти їм на «допомогу». Одне слово, всі потрудилися на славу, висадивши загалом 250 дерев і кущів.

«Щороку навесні й восени ми проводимо акції з посадки лісів, — розповів голова Республіканського комітету АРК з лісового і мисливського господарства Ігор Кацай. — І щороку шукаємо нові ідеї. Нинішнього ми вирішили озеленити школи і дитячі садки Алуштинського регіону та Білогірського району. Адже важливо пам'ятати про екологопросвітницьку роботу серед дітей і молоді. Ми залучаємо дітей до посадки дерев, тому що лісівники вірять: дитина, яка самостійно посадила дерево, вже не зламає гілку, не залишить сміття у лісі, буде берегти природу й не заподіє їй шкоди. Таку роботу плануємо провести на всьому півострові. До речі, ми оголосили конкурс серед школярів на кращу назву для свого оновленого парку. Погодьтеся, робота, за яку школярі взялися з таким великим ентузіазмом, звичайно, повинна мати яскраву назву».

Із головою Рескомлісу згодна й директор школи Маргарита Рубан. За її словами, кращий спосіб виховання дітей і підлітків — це реальна справа. Тішить те, що різні екскурсії до лісу, допомога у збиранні насіння, роботи в розпліднику, участь у посадці нових лісів і багато інших варіантів співробітництва між Багатовською школою та Білогірським лісовим господарством, яке очолює Тамара Пучек, здійснюються на регулярній основі. А отже, в майбутньому ці діти, одержавши екологічні та лісівницькі знання вже нині, виростуть екологічно свідомими людьми.

Аналогічні заходи пройшли й на Південному березі Криму. У районі Великої Алушти працівниками Алуштинського лісгоспу спільно із школярами, представниками органів місцевої влади і громадськості було висаджено більш як десять тисяч саджанців сосни кримської, сосни італійської та гімалайського кедра.

Георгій ВЕРВЕС,
Максим ГОЛОВАНЬ.

РЕГІОНИ

Флора і фауна під опікою ООН

Делегати майже з 200 країн ухвалили план захисту тварин і рослин планети, яким загрожує вимирання. Домовитися про це вдалося на конференції країн Конвенції ООН про біологічну розмаїтість, що відбулася в японському місті Нагоя. Розрахований на 10 років план передбачає виділення мільярдів доларів на проекти збереження флори і фауни в бідних районах світу. Учасники конференції зобов'язалися також узяти під особливу опіку до 2020 року 17 відсотків суші й десяту частину Світового океану, **повідомляє Бі-Бі-Сі.**

ЛУГАНСЬК

Бізнесмени повинні полюбити природу

У Луганську відбулася Міжнародна екологічна конференція «Екологічна безпека територій — пріоритетний напрям діяльності органів місцевого самоврядування і виконавчої влади». У ній узяли участь представники України, Росії, Нідерландів. Учасники конференції обговорили проблеми збереження ландшафтної та біологічної різноманітності територій у Луганській області, говорили про охорону і раціональне використання повітряного та водного басейнів Донбасу, регіональну політику і розвитку систем державного управління у сфері екологічної безпеки. Конференція такого рівня на Луганщині проводиться вперше. Як зазначив начальник державного управління охорони навколишнього природного середовища в Луганській області Олександр Арапов, необхідність у проведенні такого форуму була велика. У регіоні мають намір змінити ставлення до екології з боку підприємців і бізнесменів, які «більше переймаються одержанням прибутку і не думають про здоров'я людей». На конференції йшлося про екологічну ситуацію не тільки в Україні, а й в інших країнах світу.

Алла АНТІПОВА.

ЗАКАРПАТТЯ

Хто захистить метеликів?

Із двохсот видів метеликів, зареєстрованих в Україні, половина живе на Закарпатті. Ось такий особливий це регіон. Та нині через вирубки лісів і зміну мікроклімату метеликам на Закарпатті стало незатишно. Ентомологи помітили, що зникають червонокнижні види комах. Мало того, список метеликів, занесених до Червоної книги України та Європи, вже слід поповнювати.

Та передусім для збереження унікальних видів метеликів потрібно охороняти болота, припинити великі рубки лісів і модернізувати зрошувальну систему. Звичайно, з цими завданнями можна впоратися тільки спільними зусиллями. Тож екологи краю пропонують створити на Закарпатті заказник для метеликів.

Нині тут є 453 об'єкти природно-заповідного фонду загальною площею понад 172,2 тисячі гектарів. **Як повідомляє Держуправління охорони навколишнього середовища в Закарпатській області,** 2009 року було створено регіональний ландшафтний парк «Притисянський», який, зокрема, опікується й охороною різноманітних видів ентомофауни — жуків-турунів, одноденок, метеликів, комах тощо. Карпатський біосферний заповідник уперше запропонував створити ентомологічний заказник місцевого значення біля Рахова на площі до 100 гектарів, щоб зберегти природні популяції рідкісних видів лускокрилих, занесених до Червоної книги України, та їх біотопів.

Дитина, яка самостійно посадила дерево, вже не зламає гілку, не залишить сміття у лісі

Китайські інвестиції підкорюють ослаблену кризою Європу

Під час візиту голови КНР Ху Цзіньтао до Франції підписано угоди на безпрецедентно велику суму — 16 мільярдів євро. Документи передбачають співпрацю в галузі нових технологій, ядерної енергетики, а також контракти на продаж урану та 102 літаків Ейрбус.

За повідомленням Сіньхуа, після укладення двосторонньої угоди про співробітництво у сфері ядерної енергетики на тридцять років, президент Франції Ніколя Саркозі сказав, що країни домовилися про «стратегічну співпрацю без кордонів — від будівництва електростанцій до повторного використання палива».

Тим часом напередодні візиту Ху Цзіньтао впливове американське **видання «Нью-Йорк Таймс»** опублікувало статтю про широку китайську експансію в Європі.

«Пекін швидко будує бастіони в Європі, дешево скуповуючи борги та стратегічні активи в охоплених кризою країнах, таких, як Греція, Ірландія та Іспанія. Але його амбіції сягають значно далі — хоче, щоб китайський голос був вагомим у Брюсселі, — прогнозує газета. — Коли прем'єр-міністр КНР Вен Дзябао відвідував у жовтні Афіни, одразу після купівлі Пекіном контейнерового термінала у Піреусі, то привіз із собою ще подарунки — нові торговельні угоди вартістю мільярди доларів. «Це щастя, що нас підтримують наші китайські друзі», — сказав тоді грецький державний секретар у справах іноземних інвестицій Гаріс Памбукіс.

Але Китай має значно більші амбіції. Греція — це лише один із бастіонів у стратегічному прориві в Європу. Аналітики вважають, що Пекін розраховує не лише задовольнити інтереси своїх компаній, а й збільшити вплив на економічні рішення, які приймаються у Брюсселі та Німеччині (...). Нині Китай концентрує свої зусилля на портах Греції та Італії, а також на автострадах, що поєднують Східну Європу з Німеччиною та Туреччиною, намагаючись із часом реалізувати ще масштабніші інфраструктурні проекти».

Прогнози «Нью-Йорк Таймс» підтверджують і повідомлення, що надходять із сусідньої з нами Польщі. **Наш власний кореспондент у цій країні Іван КОЗЛОВСЬКИЙ,** зокрема, повідомив, що цього тижня у Варшаві підписано китайсько-польську декларацію про поглиблення двосторонніх відносин, в якій особливий акцент поставлено на активізацію торговельного обороту. Поляки розраховують, що Китай, який нині опинився в розряді країн із величезним потенціалом капіталів, підтримає її економіку. Віце-прем'єр міністр та міністр економіки Вальдемар Павляк декларував готовність Польщі прийняти китайські інвестиції в економіку країни, бо саме «Польща може бути тим місцем у Європі, де ці інвестиції розвиватимуться динамічно». На думку експертів, сферами китайських капіталовкладень могли б бути, зокрема, ширококолійна міжнародна лінія залізничного сполучення Польща — Китай, що дало б змогу значно скоротити час доставки товарів, які нині надходять морським шляхом, а також будівництво вузькоколійної швидкісної залізниці у Польщі. Не обійдеться без участі китайців також у будівництві польських автомобільних доріг. Варто згадати, що у цій останній сфері китайські консорціуми вже здобувають свій перший досвід. Саме китайці будують до Євро-2012 одну з ділянок автостради А2 з Лодзі до Варшави, що є частиною дороги міжнародного значення Е30 (з міста Корк в Ірландії до Омська у Російській Федерації).

Греція відновила відправлення пошти за межі країни

Учора Греція після дводенної перерви відновила відправлення пошти за рубіж, **повідомляє Агентство Франс Пресс** із посиланням на співробітників міжнародного аеропорту в Афінах.

Перерва в обробці міжнародних поштових відправлень була пов'язана з розкриттю у понеділок, 1 листопада, змовою. Із Греції були відправлені посилки з бомбами, адресовані лідерам кількох європейських держав, включаючи президента Франції Ніколя Саркозі й канцлера Німеччини Ангелу Меркель.

Ще кілька бомб були відправлені в іноземні посольства в Афінах, у тому числі й у російське дипломатичне представництво. У справі про змову вже заарештовано двох молодих людей, що належать до лівих радикальних організацій. Їм пред'явлено обвинувачення в тероризмі. Усього повідомлялося щонайменше про п'ятьох підозрюваних анархістів.

Грецький міністр закордонних справ Дімітріс Друцас запевнив журналістів, що відправники посилок не пов'язані із жодними міжнародними терористичними організаціями. За припущеннями, активність анархістів має безпосереднє відношення до місцевих виборів у Греції, що наближаються.

ФОТОФАКТ

Підрозділ поліції Панами демонструє нову службову уніформу в місті Панама.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

Представники правозахисної організації «Survival International» у Лондоні виступили проти виселення бушменів з їхніх рідних місць у Ботсвані через видобуток на цій території алмазів.

Фото Photoshot/Укрінформ.

У результаті вибуху в мечеті загинуло 20 осіб

У мечеті на північному заході Пакистану під час п'ятничної молитви стався вибух, повідомляє Ассошіейтед Пресс. У результаті теракту загинуло щонайменше 20 осіб, ще 30 поранено.

Агентство уточнює, що в мечеті в районі Дарра Адам Хел у пригороді Пешавара збиралися мусульмани-суніти. Поки що невідомо, чи був вибуховий пристрій установлений у приміщенні, чи теракт здійснив смертник.

У жовтні 2010 року в Пакистані сталися щонайменше два теракти, об'єктами яких були суфійські мечеті. Так, у результаті вибуху 7 жовтня в Карачі загинуло дев'ять осіб, а жертвами теракту 25 жовтня в Пенджабі стали чотири особи.

Авіакатастрофа на Кубі

За останніми даними, ніхто не вижив у авіакатастрофі на Кубі. Літак ATR 72/212 кубинської державної авіакомпанії «Аеро-Карібіан» зазнав катастрофи в четвер увечері. На його борту перебували 68 осіб, у тому числі семеро членів екіпажу. Незадовго до падіння літак послав сигнал про небезпеку.

Лайнер здійснював рейс Сантьяго-де-Куба—Гавана. Він упав в гірському районі неподалік населеного пункту Гуасімаль у центральній провінції Санкті-Спірітус. У числі пасажирів значаться 28 іноземців. Для розслідування обставин події створено спеціальну комісію. Повідомляється, що літак був одним з останніх, що вилетіли з аеропорту Сантьяго-де-Куба напередодні урагану «Томас», що наближається.

А тим часом, австралійська авіакомпанія «Квантас» призупинила всі польоти своїх літаків Ейрбус А380 після того, як один з них змушений був здійснити аварійну посадку в Сінгапурі, **про що писав «Голос України».** Це відбулося через відмову одного з чотирьох двигунів — першого настільки серйозного інциденту для найбільшого пасажирського лайнера у світі. Компанія розпочала масштабне розслідування. Її стопами пішла й «Сінгапур Ейрлайнс», а «Люфтганза», що також має А380, проведе перевірки без скасування рейсів. На літаках всіх цих компаній установлені двигуни роллс-ройс.

Про те, що відчули пасажири під час аварії, розповів британець, який перебував на борту, та навіть зняв момент приземлення: «Ми відчули удар і спочатку подумали, що це турбулентність. Всі навіть стали оглядатися один на одного й кивати — «так, це турбулентність». А це через п'ять секунд ми почули ще голосніший удар. Це був майже як вибух бомби, а деякі люди сказали, що їм здалося, що вони бачили спалах».

Нагадаємо, інцидент відбувся через 6 хвилин після того, як лайнер вилетів із Сінгапура в Сідней. Двигун, що відмовив, частково розвалився у повітрі.

ПЛАНЕТА

Росія святкує та мітингує

День народної єдності у Москві відзначали в Росії вуличними акціями. Так, рух «Наші» провів «Російський марш» набережною Тараса Шевченка, звучали гасла про боротьбу з наркоторговцями, сутенерами й власниками підпільних казино. За даними влади, у ньому брало участь не менш як 20 тисяч осіб.

Масові заходи у Москві в День народної єдності, одне з наймолодших російських свят, відбулися всупереч дощовій, холодній погоді. Загалом у них взяли участь більше 25 тисяч осіб, і завершилися вони без серйозних пригод.

Нагадаємо, 4 листопада у Росії — День народної єдності. Свято було засновано Федеральним законом «Про внесення змін у статтю 1 Федерального закону «Про дні військової слави (переможні дні) Росії», підписаним у грудні 2004 р. президентом Росії Володимиром Путіним. Уперше в Росії це нове всенародне свято відзначалося п'ять років тому. Воно було засновано в пам'ять про події 1612 року, коли народне ополчення під проводом Кузьми Мініна та Дмитра Пожарського визволило Москву від польських інтервентів. Історично це свято символізувало закінчення Смутного часу в Росії на початку XVII століття...

За даними ГУВС Москви, найвелелюднішим був марш, організований рухом «Наші». У ньому брало участь близько 20 тисяч осіб. Марш пройшов на набережній Тараса Шевченка. Раніше федеральний комісар «Наших» Марія Кислицина заявила агентству «Інтерфакс», що акція проводиться молодіжними рухами з ініціативи Федерального агентства у справах молоді. Крім руху «Наші», у заході брали участь рухи «Сталь» і «Всі дома», проект «Наша загальна перемога» тощо.

Учасники акції пройшли від пам'ятника Тарасу Шевченку по однойменній набережній до площі Європи, де хода завершилася мітингом. Її учасники тримали в руках прапори руху «Наші» та інших організацій, які в ньому брали участь, а також плакати з написами «Гордість Росії» і портретами героїв Великої Вітчизняної війни та їхніми іменами.

Інші учасники несли транспаранти, на яких великими буквами зверху було написано «Ганьба Росії». «На цих плакатах зображені продавці наркотиків, ті, хто продавав алкоголь неповнолітнім, сутенери та власники нелегальних казино», — пояснила Кислицина, виступаючи на мітингу. По завершенні акції її учасники кинули ці плакати напроти великої розтяжки з написом «Російський марш — гордість Росії» і фотографіями ветеранів ВОВ, що була встановлена на набережній.

Інший «Російський марш» пройшов на південно-східній околиці Москви у Люблїно й був організований націоналістично налаштованими угрупованнями. За оцінками ГУВС, в акції в Люблїно взяли участь близько п'яти тисяч осіб.

Нечисленну акцію на Пушкінській площі провів «Євразійський союз молоді». Також на Пушкінську площу в інший час прийшли представники ЛДПР. Вони мітингували, одночасно пригощаючи всіх тих, хто прийшов, гречаною кашею та чаєм. Крім того, біля станції «Войковська» провели свій мітинг прихильники перейменування цієї станції.

Кілька маршів відбулося у Санкт-Петербурзі. Щоправда, прийшли на мітинги приблизно у сто разів менше людей, ніж у Москві. Там відбулася акція «Захисти місто від фашизму», організована низкою партій і правозахисних груп. Одночасно із цим у саду Чернишевського зібралися й учасники тутешнього «Російського маршу», але їх було не більш як 300 осіб.

Нагадаємо, що наступну серію маніфестацій намічено у столиці на цей самий тиждень. Так, ще один мітинг повинен пройти 7 листопада на Поклонній горі. «Союз десантників Росії» обіцяє мітингувати проти «розвалу країни, армії та повітряно-десантних військ». Як заявляють у Союзі десантників Росії (СДР), «у сучасній армії склалася така обстановка, що молодь не хоче йти на службу».

Європейський інвестиційний банк планує виділити «Укравтодору» в 2011 році під держгарантії близько 450 млн. євро кредитних коштів, *заявив представник департаменту ЄІБ щодо співпраці з країнами Східної Європи, Росії та Кавказу Філіп Шимчак*

В Україні зібрано 40,5 млн. тонн зерна, *повідомив міністр аграрної політики України Микола ПРИСЯЖНЮК*

У НОМЕР

КРИМ

У секс-індустрію втягували малограмотних і незабезпечених

Правоохоронці припинили діяльність злочинної групи, що займалася торгівлею людьми.

За словами співробітників Головного управління МВС у Криму, до неї входили українські і російські громадяни. Зловмисники познайомилися й здружилися у виправній колонії. Звільнившись, вони орендували в Сімферополі квартиру, розмістили там комп'ютерне обладнання та за допомогою інтернету організували діяльність з надання сексуальних послуг. Протягом року учасники групи втягнули в заняття проституцією більше десяти молодих жінок. З панянками знайомилися в дешевих кафе, на дискотеках. Перевага віддавалася дівчатам з малозабезпечених родин, сиротам, малограмотним, тим, хто приїхав у Сімферополь із віддалених районів у пошуках заробітку.

Учасники злочинної групи зав'язували зі своїми жертвами дружні стосунки й навіть пропонували, при потребі, пожити, скільки буде необхідно, у спеціально орендованій для таких цілей квартирі, розповіли в кримській міліції. І додали, що через якийсь час сутенери «припиняли бути добрими й поступливими» і під загрозою фізичної розправи змушували жертв займатися проституцією. Виручені від такого «бізнесу» гроші злочинці повністю залишали собі. Тепер проти них порушено кримінальну справу.

Георгій ВЕРВЕС.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Про що писали в листах Яворницькому

До 155-річчя від дня народження Дмитра Яворницького, яке відзначатимуть 7 листопада, презентували п'ятий том епістолярної спадщини відомого вченого-енциклопедиста, дослідника запорізького козацтва.

На цьому проект, започаткований майже двадцять років тому, не завершується, оскільки наразі опубліковано тільки дві з половиною тисячі з 6400 листів академіка, що зберігаються в Дніпропетровському національному історичному музеї імені Д. І. Яворницького. Нинішній том побачив світ у видавництві «АРТ-ПРЕС» за загальною редакцією заслуженого працівника культури України, директора музею Надії Капустіної. До книги увійшли листи рідних, друзів та знайомих до Дмитра Яворницького, написані з 1879-го по 1940-й роки. Серед кореспондентів представники еліти тогочасного суспільства, священики, міські та сільські службовці тощо. Цю книгу вже можна назвати рідкісною. Збірку насамперед отримають бібліотеки. А от придбати її навряд чи вдасться, бо вийшла вона накладом лише в триста примірників.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

«Ми один місяць відмучились, а люди так роками живуть»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Експеримент відверто провалився. Чотирьом із п'яти учасників не вдалося вкластися у відведений державою мінімум. І це попри те, що, як зізнаються самі відчайдухи, економили вони на всьому — від м'яса й до спілкування із друзями.

Сорокавосьмирічний Сергій Чижов протримався неповних 25 днів. Так довго не вилетіти з експерименту чоловіку «допомогла» хвороба (довелося трошки посидіти на «голодній дієті») та продукти з власного городу. А найсуттєвішими статтями витрат стали «комуналка» та «транспорт».

— Доводилося хитрувати, — пригадує пан Чижов. — Намагався максимально ходити пішки. А замість маршруток сідати в громадський транспорт. І старався вийти раніше, ніж до мене дійде кондуктор. Наче й заощаджую, але дуже соромно... Обмежити витрати довелося й на свою погану, але все ж таки звичку — куріння. І після цього ще більше зрозумів, що час уже з тютюном зав'язувати. Перейшов на дешеві цигарки. Чесно кажучи, курити їх неможливо було. Краще й справді кидати...

Отже, підсумовує пан Сергій, прожити на 907 гривень на місяць можна хіба що на безлюдному острові. Там, мовляв, не доведеться сплачувати податки, не потрібно витрачатися на одяг, взуття, засоби особистої гігієни. Заразом не матимеш дітей, коханих та рідних (ба на них також потрібні гроші, увага та сили).

Двадцятидворічній журналістці Євгенії Суярко грошей не вистачило трохи менше, ніж на тиждень. Каже, передусім довелося відмовитися від усього улюбленого: м'яса й солодощів. Натомість відчула себе «справжньою» українкою. Адже більшу частину її раціону становили сало, яйця й крупи.

— Починалося усе непогано, я навіть ковбасу була купила. Але потім зрозуміла, що для мене в умовах експерименту — це величезна розкіш.

Затягнути паски довелося не тільки в плані харчування, а й у спілкуванні з друзями: «Знайомі запрошують пообідати разом, а я відмовляюся. Бо все, що можу собі дозволити, — бутерброд із маслом, із дому принесений». Про те, щоб придбати новий одяг чи взуття, — годі й думати було. З виділених коштів навіть не змогла купити пральний порошок та зубну пасту — бо це вже задорого.

А охоронець Іван Місяць (30 років) і так не звик жити на широку ногу. Але і йому виконати умови експерименту не вдалося. Чи не найбільше чоловіка обурило те, що в нашій країні, як з'ясувалося, і друзів мати — то вже велика розкіш.

— Телефонувала подруга й просила приїхати до неї у Київ. Довелося відмовити. Адже, якщо їхати, то потрібно хоча б якийсь подарунок із собою взяти. А в мене зайвих грошей навіть на квіточку не було, — обурюється пан Іван. — Купити одяг також не можна, бо будеш потім голодувати... Ми цей місяць прожили — відмучились. А уявіть, люди так роками вимушені жити!

До фінішу дійшла тільки вчителька Ганна Покотило. І то — гроші в жінки закінчилися, але «дожити» до 31-го числа допомогли їстівні запаси...

Чиновники вже заходилися довкола підняття прожиткового мінімуму. Але озвучені плани (із січня він становитиме 963 гривні), на жаль, все одно ситуацію кардинально не змінюють. Учасники експерименту припускають: щоб роботи в цьому напрямі стали активніші, треба й нашим можновладцям спробувати хоча б місяць прожити на затверджувані ними стандарти.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Анонімна медична допомога

У Житомирській центральній районній лікарні відкрито «Клініку, дружню до молоді». До цього в області подібних було дві — в Житомирі і Новограді-Волинському. Новостворена клініка — перша, що діє в районній лікарні. Про специфіку можна судити з того, які лікарі здійснюють тут прийом: дерматолог, гінеколог, уролог, психіатр. А основні принципи роботи — безвідмовність, доброзичливість, конфіденційність, анонімність, незасуджуючий підхід до відвідувача. Створення таких клінік є підтвердженням важливості «підліткової медицини». Хоча підлітки й менш уразливі до хвороб, ніж малі діти чи старі люди, але вони мають цілу низку проблем, пов'язаних із дорослішанням, їхньою поведінкою та ризиками, на які вони наражаються. Свідчить про це, зокрема, значне зростання кількості ВІЛ-інфікованих. «Клініка, дружня до молоді» покликана надавати медико-соціальну допомогу підліткам, які нерідко навіть батькам не хочуть розповідати про свої проблеми.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Екскаватор пошкодив газопровід

У Богородчанському районі пошкоджено підземний газопровід. За нього зачепився ковшем екскаватор, що виконував земляні роботи. У результаті без газу залишилося село Скобичівка, в якому 260 житлових будинків. До проведення аварійно-відновлювальних робіт залучено бригаду смт Богородчани ВАТ «Івано-Франківськгаз». Ситуацію контролює Головне управління МНС в Івано-Франківській області.

Карпатський регіон виступатиме під єдиним брендом

Завтра стартує конкурс на розробку логотипу великого карпатського бренда, який ініціювала громадська організація «Асоціація виробників органічної продукції «Чиста флора». Цей бренд стане єдиною офіційною емблемою для Івано-Франківської, Львівської, Чернівецької та Закарпатської областей, під якою вони представлятимуть на світовому рівні свої туристичні можливості. Долучитися до створення офіційної емблеми карпатського регіону може кожен. Завершиться конкурс 7 травня в День міста Івано-Франківська. Переможців очікують премії — п'ять, три і дві тисячі гривень відповідно за перше, друге і третє місця.

Дарина НАЗАРЧУК.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія СКАКОДУБА / УНІАН.

У київському метрополітені здійснено пробний проїзд поїзда на ділянці «Васильківська» — «Палац Україна».

Перша куля дісталася онуці

Три мертвих тіла з кульовими пораненнями виявили правоохоронці в одній із квартир у Горлівці.

За словами начальника кримінальної міліції міськвідділу міліції Германа Приступи, відновити події важко, оскільки в живих нікого не залишилося. Господарем квартири був 92-річний чоловік. У цьому само під'їзді мешкала його 36-річна онука разом із матір'ю та вітчимом. Родичі часто відвідували дідуся, і конфліктів між ними не виникало. Проте сусіди кажуть, що після того, як у пенсіонера померла дружина, він не завжди поводився адекватно. Коли востаннє онучка із вітчимом прийшли в гості, пролунали постріли. Криміналісти встановили, що чоловік цілився в голову: перша куля дісталася онуці, дві — її вітчиму, а останній постріл ветеран зробив у голову собі. На місці події виявлено пістолет «ТТ». За припущенням правоохоронців, зброя залишилася у пенсіонера з часів війни. Порушену за вбивство кримінальну справу скоріш за все закриють у зв'язку із загибеллю злочинця.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Треба й нашим можновладцям спробувати хоча б місяць прожити на затверджувані ними стандарти

Нові підходи до управління кордоном сприятимуть безвізовому діалогу з ЄС

Кордон має бути закритим для порушників і гостинним для громадян, які перетинають його легально. Такі підходи покладено в основу Концепції інтегрованого управління кордонами, яку вчора презентувало керівництво Державної прикордонної служби України.

— Розробкою Концепції Україна підтвердила послідовність своїх кроків у сфері забезпечення прикордонної безпеки відповідно до європейських стандартів, — наголосив голова ДПСУ генерал армії України Микола Литвин. — Появу такого документа передбачав затверджений урядом у травні цього року План першочергових заходів щодо інтеграції України до ЄС.

Протягом останніх років «зелені кашкети» послідовно рухалися шляхом реформування та технічного переоснащення своєї служби. За словами Миколи Литвина, інноваційні заходи торкнулися всіх складових системи охорони кордону. Працюючи над інженерним облаштуванням державних рубежів і технічним «переозброєнням», відомство переходило на професійні засади комплектування кадрів і першим серед українських силовиків відмовилося від солдат строкової служби. Посилення кадрової і технічної бази дозволило ДПСУ створити сучасну систему управління ризиками.

Нині головне завдання — знайти баланс між зміцненням безпеки та покращенням прикордонного сервісу. На цю мету згідно з новою концепцією повинні скоординовано працювати всі компетентні державні органи — ДПСУ, МЗС, митники та правоохоронці.

— Реалізація концепції дасть змогу забезпечити виконання зобов'язань України в рамках безвізового діалогу з ЄС, забезпечити належний рівень безпеки державного кордону та ефективну співпрацю у протидії транскордонній і транснаціональній організованій злочинності, — запевнив Микола Литвин.

Документ передбачає удосконалення системи пропуску осіб, транспортних засобів і товарів через державний рубіж. Поліпшать прикордонний сервіс за рахунок дотримання принципу вибірковості під час перевірок у пунктах пропуску та спрощення митних процедур після запровадження електронного декларування товарів. Такі підходи сприятимуть розвитку міжнародної торгівлі та розширенню транзитних можливостей держави.

На шляху нелегальної міграції «зелені кашкети» обіцяють створити надійні бар'єри. Зокрема, концепція передбачає створення сучасної чотирирівневої системи контролю за в'їздом та перебуванням іноземців у країні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Схвалена урядом 27 жовтня цього року Концепція інтегрованого управління кордонами є важливим пунктом на шляху отримання Україною безвізового режиму з ЄС і практичним кроком до прийняття відповідної «дорожньої карти», наголосив Микола Литвин. Крім українських фахівців, у підготовці документа брали участь представники Місії ЄС із прикордонної допомоги Україні й Молдові (EUBAM), Міжнародної організації з міграції, Федеральної поліції Німеччини та польської Прикордонної варти.

Присутній на презентації глава представництва Європейського Союзу в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра пообіцяв прикордонникам підтримку з боку Євросоюзу. Насамперед — у втіленні проектів, спрямованих на зміцнення керування кордонами та демаркацію державних рубежів. За його словами, нова Концепція інтегрованого управління кордонами дозволить Україні вповні реалізувати свій потенціал у рамках програми Східного партнерства. Цього року, за словами глави дипмісії, з європейської скарбниці на цю мету виділять 66 млн. євро.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

На знімку: голова ДПСУ Микола Литвин *(праворуч)* та голова Представництва Євросоюзу в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра під час презентації Концепції інтегрованого управління кордонами.

«Про зниження аварійності на дорогах ніхто не думає»

17 листопада виповниться два роки з того часу, як почали діяти нові штрафи за порушення правил дорожнього руху. У підсумку — кількість аварій з тяжкими наслідками зменшилася. Принаймні про це стверджують в Державтоінспекції. Однак іншої думки українські автолюбителі. Вони переконують: підвищення штрафів істотно не поліпшило ситуацію на дорогах. Мовляв, інспектори патрулюють не там, де складна дорожня ситуація, а там, де власників залізних коней зручніше штрафувати. В цьому мав змогу переконатися і кореспондент «Голосу України», проїхавши Житомирською трасою.

Щоб контролювати водіїв, пости ДАІ з радарами тут — через кожні 10—15 км. Маскуються на трасі вони як можуть. Одні — за крутим поворотом, інші — під пішохідними мостами. Автолюбителі попереджають одне одного, мигаючи фарами, і не тиснуть на газ. Однак і це не завжди допомагає. Так, неподалік Макарова вдалося спостерігати, як водій «десятки» сперечався з працівниками ДАІ. Інспектори переконували чоловіка, що він нібито перевищив швидкість. Однак власник машини категорично відхрещувався від цих звинувачень. Мовляв, їхав у населеному пункті зі швидкістю 60км\год. Відпустили водія після того, як у розмову втрутився автор цих рядків. На жаль, коментарів отримати від правоохоронців не вдалося. Вони сіли в патрульну машину і поїхали геть.

— Незрозуміло, що вони від мене хотіли. Постійно погрожували. Протокол складати відмовилися. Напевне, хотіли здерти гроші. Вони покликані попереджати аварійність на автошляхах, — розповідає водій «десятки» Володимир. — Однак займаються здирництвом. Про зниження аварійності на дорогах ніхто не думає.

Трагедія в Марганці, де 12 жовтня на залізничному переїзді загинули 45 пасажирів рейсового автобуса, інші резонансні ДТП нагадують за кількістю загиблих зведення про фронтові дії. Твердження ДАІ, що на дорогах стало безпечніше, більшість автолюбителів сприймають як злий жарт. На їх переконання, із введенням змін до законодавства мали змінитися не лише розміри штрафів, надходжень до бюджетів, а й ситуація з аварійністю на дорогах. Однак нині цього не спостерігається. Останнім часом тільки побільшало конфліктних ситуацій між водіями та працівниками ДАІ. Між ними ведеться справжня боротьба.

Якщо брати сьогодні до уваги дрібні дорожньо-транспортні пригоди, в яких обійшлося без жертв і потерпілих, кількість їх зросла, констатують в Державтоінспекції. Оскільки після будь-якого, навіть незначного, пошкодження водії викликають міліцію. Адже переважну більшість машин застраховано, і для отримання виплат треба все задокументувати. Щоправда, за останні три роки на українських дорогах вдалося знизити кількість дорожньо-транспортних пригод з летальними наслідками. «Якщо говорити про показник кількості загиблих на 100 ДТП, то сьогодні він у нас становить 13,5 особи. Для порівняння: у 2004 році ця цифра становила 15,3. Окрім того, у 2008 році за добу в Україні в середньому гинуло 25 осіб, у 2009 році ця цифра становила близько 16, а сьогодні — приблизно 12», — зазначив нещодавно на брифінгу заступник начальника департаменту ДАІ МВС України Сергій Будник.

Олександр ПЕКНИЙ.

Посміхніться, ветерани!

Тридцять львівських ветеранів віком від 80 до 90 років за один день отримали нові зуби на імплантатах, які мають вигляд і функціонують як справжні.

Протягом одного дня група із 80 провідних стоматологів-добровольців провели в військовому медичному клінічному центрі Західного регіону безкоштовні операції з імплантації зубів ветеранам Другої світової війни. Уже ввечері того ж дня пацієнти могли хрумтіти яблуками та широко посміхатися. Львів став четвертим містом, в якому цього року пройшла всеукраїнська акція «Якість життя для батьків».

«Тепер хочеться посміхатися дівчатам на вулиці, навіть відчуваю себе молодшим. Лікарі в буквальному сенсі повернули мені смак до життя», — сказав журналістам 85-річний Василь Покотило після операції...

Як уже повідомляв «Голос України», міністерства оборони та охорони здоров'я України надають операційні, забезпечують пацієнтам медичну діагностику, госпіталізацію та післяопераційну реабілітацію. Витрати на постійне протезування беруть на себе державні та приватні клініки регіону, а також зуботехнічні лабораторії.

Кабмін виділив кошти для хворих на гемофілію

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, гемофілія — спадкоємне захворювання, пов'язане з порушенням процесу згортання крові. Хвороба на сьогодні невиліковна, але її перебіг можна контролювати за допомогою ін'єкцій відсутнього фактора коагуляції.

Як повідомили «Голосу України» організатори заходу, в 2010 році в Україні склалася катастрофічна ситуація із забезпеченням хворих вірусинактивованими препаратами, а чиновники ігнорують цю проблему. Відсутність украй необхідних ліків призводить до того, що люди з гемофілією помирають, діти стають інвалідами. Внаслідок лікування вітчизняними антигемофільними препаратами, від яких розвинені країни відмовилися ще в 70-х роках минулого століття, сьогодні в Україні до 95% хворих на гемофілію інфіковані гепатитом С, 90% хворих до 12—13 років мають необоротні ураження опорно-рухового апарату. Крім того, кількість хворих на гемофілію, які пережили 50-літній вік, в Україні становить лише 27%.

«З проблеми забезпечення хворих на гемофілію ліками десь приблизно місяць тому це питання Міністерством охорони здоров'я розглядалося. Всі хворі забезпечені на сьогодні необхідними ліками. Якщо десь головний лікар не забезпечив, то треба писати на мене особисто, і його буде негайно звільнено з роботи. Бо гроші всі є, закупівлі були здійснені, тому такої проблеми бути не повинно», — парирував Микола Азаров, не виключивши, що об'єктивно могли бути проблеми із закупівлями ліків. За його словами, це пов'язано з тим, що державний бюджет України був прийнятий лише наприкінці квітня, місцеві бюджети, за рахунок яких купують медикаменти, прийняли пізніше, а на проведення тендерних закупівель необхідно два-три місяці.

Яна СТАДІЛЬНА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У НОМЕР

КИЇВ

«Нафтогаз» перерахував «Газпрому» більш як мільярд доларів

НАК «Нафтогаз України» перерахував ВАТ «Газпром» 1,063 млрд. дол. за імпортований у жовтні 2010 року природний газ. Про це повідомили в управлінні зв'язків із громадськістю НАК «Нафтогаз України».

У компанії зазначають, що ціна природного газу в четвертому кварталі цього року становить близько 253 дол. Відповідно до умов додаткової угоди до базового контракту, яку було укладено між господарюючими суб'єктами, ціна природного газу визначається з урахуванням знижки в розмірі 100 дол. за 1 тис. кубометрів.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Інвесторів хочуть зацікавити шахтами

Голова Луганської облдержадміністрації Валерій Голенко підтвердив намір влади побудувати в області дві шахти — «Новосвітлівську» і «Миронівську».

За словами керівника Луганщини, запропоновані проекти викликають у потенційних інвесторів жвавий інтерес, оскільки можуть стати досить вигідним капіталовкладенням. Вартість будівництва «Новосвітлівської» експерти оцінюють в 1,5 мільярда доларів при окупності в 4-5 років. Запасів вугілля тут 180 мільйонів тонн, а проектна потужність — 6 млн. тонн у рік. Не менш вигідне й будівництво «Миронівської».

Алла АНТІПОВА.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Новий Податковий кодекс закриє нас назавжди...

«Тимчасово не працюємо» — такий напис можна було побачити минулого четверга на дверях багатьох торгових точок ринків Тернополя, магазинів і кафе. Дехто до цієї фрази додав: «А новий Податковий кодекс закриє нас назавжди». Більше тисячі підприємців зібралися під будівлею облдержадміністрації та облради на акцію протесту щодо прийняття податкового кодексу. Їхні вимоги були відображені на плакатах: «Ні» знищенню єдиного податку», «Пане Президенте, захистіть малий і середній бізнес!».

Це вже третя акція, на якій тернопільські підприємці висловлюють свою незгоду з податковим документом, що розглядається у Верховній Раді. Своїх представників вони делегували і на Всеукраїнську акцію, що відбувалася під стінами парламенту.

Слід сказати, депутати облради підтримали їхні вимоги і надіслали звернення до керівників держави з проханням врахувати вимоги підприємців під час прийняття Податкового кодексу. Пікетувальники заявили, що розіб'ють намети під стінами будівлі влади, щоб постійно нагадувати про свою незгоду з позицією уряду щодо малого і середнього бізнесу. Крайній захід, до якого вони можуть вдатися, — несплата податків.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

РІВНЕ

Стартував проект «Мистецькі меценати»

Шукати гроші на видання праць місцевим авторам допомагатиме проект «Мистецькі меценати». Адже щоб видати твори 23 авторів, потрібно триста тисяч гривень, тоді як в обласному бюджеті на ці цілі передбачено тільки сто тисяч. Першою у проекті «Мистецькі меценати» бере участь професор кафедри хореографії Рівненського державного гуманітарного університету Лілія Савчин. Її рукопис «Рівненський обласний академічний український музично-драматичний театр», над яким авторка трудилася десять років, вже готовий до друку. Аби його видати, підготовлені сертифікати, які, за задумом організаторів проекту, будуть іменними. Той, хто придбає такий документ, автоматично стає меценатом та має право отримати примірник книги. До того ж на форзаці видання буде прізвище кожного спонсора, обіцяє авторка.

Олександра ЮРКОВА.

Мир у Африці — в руках наших військових

Командир 14-ї ротації — підполковник Петро Пліс (на передньому плані).

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У 1960 році відразу сімнадцять колоній Африки стали вільними, а ООН прийняла Декларацію про надання незалежності колоніальним країнам і народам.

Сьогодні африканцям вже не доводиться підлаштовувати своє життя й культуру до потреб і смаків білої людини. Прекрасна природа, багаті надра цілком належать їм. Але розпорядитися всім цим у більшості народів Африки поки що не виходить. Досі на континенті де-не-де спалахують конфлікти і війни.

Для того, щоб допомогти місцевим жителям, в Африці знаходяться миротворчі війська Об'єднаних Націй. До складу такого контингенту в Ліберії входить й український 56-й окремий вертолітний загін, що готувався під Херсоном.

За два тижні командири екіпажів Мі-8 та Мі-24, льотчики-штурмани, льотчики-оператори, бортові техніки та бортові перекладачі виконали 130 стрибків з парашутом. Рятувальна парашутно-десантна група вдосконалювала свою майстерність на водній поверхні.

До сил Місії ООН у Ліберії, окрім 11 українських вертольотів, входить ще близько 30 літальних апаратів з Росії, Канади, Німеччини. Але пошуково-рятувальне забезпечення виконують лише українці.

Апогеєм підготовки вертольочників до служби у Місії ООН були бойові стрільби. На полігоні «Широкий Лан» екіпажі Мі-24 та Мі-8 відпрацьовували враження наземних цілей некерованими авіаційними ракетами та стрільбою з бортових гармат. Емоції переповнюють холоднокровних льотчиків, коли з твого борту за долі секунди вилітає смерч вогню.

Командиром 14 ротації 56 окремого вертолітного загону ЗС України сил Місії ООН у Ліберії наказом міністра оборони призначено військового льотчика 1-го класу, підполковника Петра Пліса. Петро Данилович, який сам їде до Африки не перший раз, розповідає, що близько 80 відсотків особового складу ротації вже мають досвід миротворчих місій.

Цього року до загону вперше за історію миротворчої місії включено дев'ять молодих пілотів, які мають лише по сотні годин нальоту. Всі вони — випускники 2009 року.

— Сьогодні ці лейтенанти, які складають четверту частину льотчиків нашої ротації, не мають класності. Ми погодилися включити їх до складу місії, щоб зробити з них хороших пілотів, — пояснив підполковник Петро Пліс. — За певний час польотів у місії їх наліт становитиме 150 годин, що дозволить присвоїти їм кваліфікацію 3-го класу. Тож для нас головним під час перебування у Ліберії буде виконання миротворчого завдання та підготовка класних льотчиків.

Голова комплексної комісії, що перевіряла підготовку ротації, начальник штабу — перший заступник командувача Об'єднаним оперативним командуванням ЗС України генерал-майор Олександр Сирський зазначив, що вертолітний загін готовий до виконання миротворчої місії у Західній Африці.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Командир 11-го полку армійської авіації майор Максим Саміленко пояснює колегам роботу по цілях.

У польоті на Мі-24 — полковник Євген Костік.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

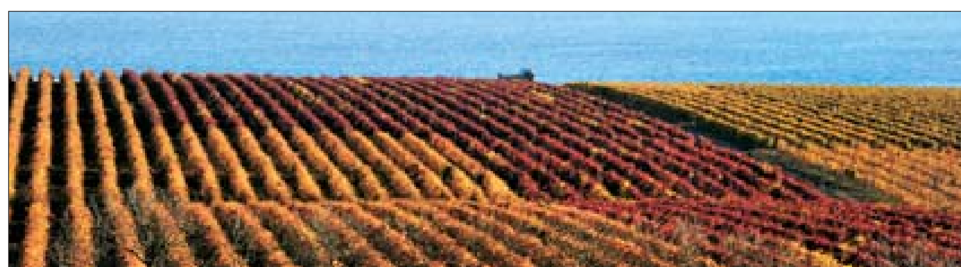

ОБ'ЄКТИВ

3 листопада. Трабзон. Візит Голови Верховної Ради України Володимира Литвина у Турецьку Республіку для участі у 36-му пленарному засіданні Генеральної асамблеї Парламентської асамблеї Організації Чорноморського економічного співробітництва, де Голова Верховної Ради України прийняв головування України у ПАЧЕС.

4 листопада. Верховна Рада 292-ма голосами дала згоду на призначення на посаду Генерального прокурора України Віктора Пшонки.

31 жовтня. В Україні відбулися вибори до місцевих рад різних рівнів.

2 листопада. Під час пленарного засідання Верховної Ради України у першому читанні, зокрема, прийнято проект закону про внесення змін до статті 212 Сімейного кодексу України (щодо усиновлення), яким передбачається обмежити міжнародне усиновлення українських дітей.

1 листопада. Київ. Акція на підтримку закону про доступ до публічної інформації, організована Громадською кампанією Новий Громадянин, журналістським рухом «Стоп Цензурі!» .

29 жовтня. Житомирська область. Розпочав роботу Межиріцький гірничо-збагачувальний комбінат.

30 жовтня. Львів. На Личаківському кладовищі відбулося перепоховання діячів українського національного визвольного руху Лева Ребета та Дарії Ребет, приурочене до відзначення у Львові 92-ї річниці від створення Західноукраїнської Народної Республіки.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 209 (4959)
СУБОТА, 6 ЛИСТОПАДА 2010

Загальна сума вкладень залізниць у підготовку до Євро–2012 перевищила 2 мільярди гривень, *заявив генеральний директор «Укрзалізниці» Михайло Костюк*

На сьогодні 4,5 мільйона українців не відраховують коштів зі своїх зарплат до Пенсійного фонду, *повідомив Прем'єр-міністр України Микола АЗАРОВ*

У НОМЕР

У Донецьку зібралися знавці емальованого посуду та побутової техніки

Представники України, Росії, Білорусі, Франції, Чехії та Словенії зібралися на п'ятому з'їзді Української асоціації емалювальників у Донецьку.

Форум фахівців відбувався на базі АТ «Норд». Учасники представляли підприємства з виробництва побутової техніки, газової апаратури, кераміки, кухонного посуду. «Наша асоціація не є випадковою, — розповіла керівник організації Людмила Брагіна. — Свого часу діяла секція емалі в Академії науки і техніки СРСР. Досягнення вчених впроваджували в практику на підприємствах. Сьогодні професійне об'єднання емалювальників України об'єднує всіх фахівців у цій галузі: вчених, практиків, представників вузів, промислово-торговельних компаній. Ми докладаємо зусиль для просування використання емалі, яка відчуває конкуренцію з боку інших матеріалів, для збереження галузі та забезпечення інформаційної підтримки наших підприємств».

Гості відвідали дільниці покриття та складання побутових газових плит на Донецькому заводі газової та електропобутової апаратури, який входить до складу АТ «Норд». Людмила Брагіна повідомила, що багато років курує виробництво емалевого покриття на цьому підприємстві та пригадала часи, коли емаль наносили мокрим способом та обпалювали у так званих «горбатих» печах. Сучасне обладнання, в якому для нанесення порошку на складну деталь достатньо лише двох розпилювачів, справило на фахівців приємне враження. «Виробництво емалі — неймовірно важка справа, до того ж непередбачувана. Хоч би скільки ми її вивчали, таємниця залишається. Можливо, через це ми так любимо справу, якій служимо», — зізналася голова асоціації.

Ліна КУЩ.

Відновлять роботу громадських інспекторів

Вирішили відновити в трудових колективах роботу уповноважених з питань охорони праці в територіальному управлінні Держгірпромнагляду в Луганській області.

Першими, куди було спрямовано вимоги про поновлення практики роботи громадських інспекторів, стали вугільні підприємства. Це обумовлено тим, що шахти відносять до одних з найнебезпечніших виробництв. За словами начальника Луганської держінспекції гірського нагляду у вугільній промисловості, заступника начальника Луганського гірського округу Володимира Луговського, керівникам шахт рекомендовано внести відповідні зміни в колективні договори, разом із профспілками визначити кандидатури таких інспекторів і розробити програми їхнього навчання. Вважається, що з появою людини, «яка носить відмітну зелену каску або жетон і стежить за дотриманням правил техніки безпеки», порушень буде менше.

Алла АНТІПОВА.

Важкі проблеми легкої промисловості

ДО УВАГИ УРЯДУ

Часто можна почути, що легка промисловість — галузь, в якій найшвидше можна створити тисячі нових робочих місць і повернути вкладені у розвиток фінанси. Чому ж тоді це не відбувається? Чому легка промисловість продовжує скніти на узбіччі вітчизняної економіки?

Захистіть від нечесної конкуренції

Двадцять років тому на Черкаському шовковому комбінаті, який славився своєю продукцією на весь колишній Союз, працювало понад 6 тисяч осіб. Нині — лише 600.

Трикотажна фабрика ВАТ «Любава» не тільки скоротила своїх працівників та товарний випуск, а й взагалі позбулася приміщень. Новий власник сказав, що йому й задарма не потрібне таке виробництво. Він придбав фабрику, бо йому впало в око вигідне розміщення її корпусів. А популярна своєю продукцією «трикотажка» на чолі з директором реорганізувалася у приватне підприємство і перейшла «у прийми» до швейної фабрики «Вайсе».

Зовсім почила у Бозі Уманська швейна фабрика, яка давала роботу більш як півтисячі працівникам. Згорнула виробництво Шполянська швейна фабрика, яка перейшла у приватну власність.

— Раніше у легкій промисловості області працювало понад 16 тисяч осіб, — каже Михайло Марченко, голова обласної організації профспілки працівників текстильної та легкої промисловості. — Нині у галузі зайнято лише 2 тисячі. Ми не раз, на жаль, безрезультатно, зверталися з листами до уряду та Верховної Ради, в яких пропонували шляхи збереження вітчизняних підприємств, захисту їх від нечесної конкуренції. І не тільки на зовнішньому ринку. Виробники, котрі працюють прозоро, потерпають від тіньовиків. У них нерівні умови. Перші сплачують податки, другі ухиляються від них. До того ж платять зарплату в конвертах. Ще гірше із зарубіжними виробниками. Через глобалізацію світової економіки основні компанії легкої промисловості сконцентровані у так званому тропічному поясі: Китай, Таїланд, Сінгапур, Тайвань. На виробництво продукції там витрачається значно менше енергоресурсів, ніж у нас. Та й зарплата — копійки. Тому конкурувати з їх дешевими товарами важко. Хоча, зауважує Михайло Іванович, можливо. Це доводять наші деякі підприємства.

Можемо змагатися і з турками

— Так, змагатися з нашими зарубіжними колегами не тільки можна, а й треба, — переконана директор ПП «Сніжана» Людмила Овчиннікова. — Ми шиємо чоловічі костюми і вони мають попит. Знайшли слабину у конкурентів — турецьких фірм, вироби яких заполонили наш ринок. Так от, на вигляд костюми із Стамбула ніби й непогані, але коли покупець добре придивиться, то знайде чимало помилок у лекалах. То довші рукави, ніж потрібно, то, навпаки, коротший піджак. Крім того, годі шукати костюмів усіх розмірів. Ми ж випускаємо всі розміри, рости, шиємо й на замовлення, які приймаємо у власному магазині.

Через глобалізацію світової економіки основні компанії легкої промисловості сконцентровані у так званому тропічному поясі: Китай, Таїланд, Сінгапур, Тайвань.

Утім, підкреслює директор «Сніжани», конкурувати із закордонними виробниками було б легше, аби уряд по-справжньому подбав про захист своєї легкої промисловості і, як належить, контролював митні збори для імпортованої готової продукції. Буде порядок на митниці — полегшено зітхнуть й працівники швейної промисловості.

— А то що ж виходить, — обурюється Людмила Овчиннікова, — турецькі найдорожчі костюми, пошиті для Європи, дешевші, ніж собівартість наших. Чому? Та тому, що робочий день у їхньої швеї довший, майже відсутній соціальний захист. Принаймні такий, як у нас: відпускні, лікарняні, декретні... І заробляють вони небагато. Але задоволені тим, що у них є хоч така робота.

Як і Михайло Марченко, директор звернула увагу й на вітчизняних тіньовиків, котрі «перекривають кисень» легальним підприємствам. Ще кілька років тому «Сніжана» відправляла свої костюми по торговельній мережі всієї України. Тепер географія значно скоротилася. Причина — засилля «цеховиків» Одеси, Львова, Чернівців.

Турецькі найдорожчі костюми, пошиті для Європи, дешевші, ніж собівартість наших. Чому? Та тому, що робочий день у їхньої швеї довший, майже відсутній соціальний захист.

— Із цим необхідно щось робити, — каже Людмила Василівна, — інакше вони «доб'ють» прозоре мале і середнє підприємництво. Зникне й та невелика кількість робочих місць, які даємо ми.

Хто купить спідницю за 110 євро?

Золотоніська швейна фабрика дає на внутрішній ринок лише 10 відсотків свого товару. Це передусім товари для жінок: спідниці та брюки. Решта — продукція для Німеччини, виготовлена з давальницької сировини.

— За кордон ви відправляєте чудові вироби, — звертаюся до директора фабрики Олександра Крижанівського. — А чому б вам не торгувати ними на внутрішньому ринку?

— Хто зараз спроможний купити спідницю за 110 євро? — також ставить запитання досвідчений керівник підприємства. — Навіть якщо виріб вийде удвічі дешевший, ми не продамо його великими партіями. Чому? Бо наша торгівля бере товар лише під реалізацію. Не продали — прийдіть, заберіть. І що з ним далі робити? Зарубіжний партнер замовляє велику кількість продукції, платить за її виготовлення і одразу забирає. Це вигідно і йому, і нам. А вітчизняний торговець швидше візьме на реалізацію привезене у торбі з-за кордону. Брати з фабрики — це все підзвітно, прозоро. А так — перетікають гроші з кишені у кишеню і голова ні за що не болить.

Олександр Костянтинович розповів, що раніше фабрика возила свої вироби на ярмарки по всій Україні, мала там попит і збут. Тепер через засилля турецько-китайських товарів участь в ярмарках втрачає будь-який сенс. Адже більше витратиться на пальне, оренду торговельного місця, ніж буде зиску.

Галузь легкої промисловості загубили ще 15 років тому, коли відкрили «шлюз» для неконтрольованого ввезення імпортного текстилю та готових виробів.

— Кожного четверга у нас, у центрі Золотоноші, розгортається величезний базар, — ділиться Олександр Крижанівський. — Якого там приїжджого комерційного люду тільки немає! Торгують таким мотлохом, вибачте іншого слова не можу підібрати про той «асортимент», і люди купують. Бо іншого немає, а це, хоч і нікудишнє, пошите за принципом «косо, криво, аби живо», зате дешеве. Звідки привезені ці синтетичні кофти, халати, штани, хто їх виготовив, коли і де розмитнив — нікого з контролюючих органів це не цікавить.

— Галузь легкої промисловості загубили ще 15 років тому, — з жалем продовжує директор фабрики. — Коли відкрили «шлюз» для неконтрольованого ввезення імпортного текстилю та готових виробів. Протистояти «дев'ятому валу» чужої продукції не було кому, адже ліквідували навіть Міністерство легкої промисловості. Ось тоді й збанкрутувало більшість підприємств. А ті, що лишилися, пішли на уклін до тих же зарубіжних фірм, щоб хоч якось втриматися на ногах. Без давальницької сировини не виживе нині жодне швейне виробництво.

Підтверджує правоту директора із Золотоноші й Корсунь-Шевченківська швейна фабрика. Чотирнадцять років її працівниці шиють з давальницького матеріалу, який привозять з Німеччини, спецодяг. Якістю цих виробів замовники цілком задоволені. У фірмовому одязі, пошитому корсунь-шевченківськими кравчинями, ходять німецькі медпрацівники, співробітники аерокомпанії «Люфтганза», інших служб і компаній.

— За час співробітництва з фірмою «Євро-дрес», — розповідає директор підприємства Світлана Шморгун, — ми розробили більш як 2 тисячі моделей одягу. Це найрізноманітніші комбінезони, куртки, штани, сорочки. Хотіли б, звичайно, щоб такий красивий і зручний спецодяг замовляли і вітчизняні підприємства. Однак поки що працюємо тільки на експорт.

Ми у сірому, вони — у білому

Перераховуючи причини «буксування» легкої промисловості, всі мої співрозмовники звертали увагу на найболючіше — на завезення «сірого» імпорту та контрабанди. Навіть у часи розрекламованої акції «Контрабанді — стоп!» не задекларований потік товарів не припинявся ні на мить. Нині місткість ринку легкої промисловості по Україні, підкреслювали керівники підприємств, офіційно становить 6—8 мільярдів гривень. Насправді за рахунок необлікованого, незаконного ввезення продукції він досягає 40 мільярдів гривень. Цю цифру визнають навіть експерти вітчизняного ринку.

То що все-таки потрібно зробити, аби навести у цій царині порядок і вдихнути в легку промисловість нове життя?

На це запитання відповіла колишній багаторічний директор Черкаської швейної фабрики, яка згодом реорганізувалася у ТОВ «Вайсе-стиль», народний депутат України Верховної Ради п'ятого скликання Наталія Горбенко:

— Найперше — необхідно налагодити доступне кредитування підприємств легкої промисловості, — сказала Наталія Арсентіївна. — Запровадити пільгові тарифи на газ і електроенергію. Далі — ввести державне регулювання імпортних товарів. Кожна країна стежить за тим, що ввозиться. Закрити магазини вживаного одягу, адже у тому вигляді, в якому вони існують, і той товар, який вони пропонують, — небезпечні для здоров'я людей. Вітчизняна легка промисловість, за підтримки держави, спроможна випускати якісний і недорогий одяг — те, що шукають у «секонд-хендах» наші люди. І, насамкінець, — зазначила Наталія Горбенко, — потрібно докласти максимум зусиль, щоб відродити належну професійну підготовку робітничих кадрів. Без молодих, добре навчених професії хлопців і дівчат, рухатися вперед ми ніяк не зможемо.

Що ж, «рецепти» для легкої промисловості є. Вони нібито прості й зрозумілі. Справа лише за тим, хто придбає «ліки» і контролюватиме хід одужання всієї галузі. Це, очевидно, найважче завдання, яке потрібно зробити для легкої промисловості.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото з архіву підприємства.

Зачаровані вітряки

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Чого-чого, а вітровію в наших степах завжди вистачало! На початку ХХ століття в південних краях спостерігався «вітряковий» бум. В одній Херсонській волості у 1904 році на дармовій енергії природи діяло 1705 млинів! І на цій цифрі місцеві Кулібіни довго ще не зупинялися.

Та тільки-но на безмовну крилату дружину впало світло «лампочки Ілліча», вітряки, наче кимось зурочені, почали щезати на очах. Щоправда, на колгоспно-радгоспних дворах ще довго бовваніли швидкохідні вітроенергетичні агрегати типу «Беркут», піднімаючи із надр воду й освітлюючи тваринницькі ферми. А потім сталося те, що сталося...

І лише в середині 90-х років минулого століття вітряки замаячили знову. Сталося це під всесвітньо відомою Асканією-Нова.

Експериментальні фанфари

Споруджена в 1997-му на замовлення Інституту тваринництва степових районів імені М.Ф. Іванова «Асканія-Нова» Асканійська ВЕС за неповний рік видала 100 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Однак справа не у кіловатах. Головне, що намітився початок відродження вітроенергетики у вітряних краях.

Та ба! Виявилося, що то був початок... кінця!

Оспівана не одним чиновницьким басом і баритоном ВЕС, не відбувши на трудовій вахті навіть гарантійного строку, зачохлила крила. Майже слідом розпався і багатообіцяючий регіональний центр із впровадження вітроенергетики в сільське господарство області.

Вітри гули, фанфари мовчали.

Мовчали майже десятирічку. Аж доки у Присивашші (у тому-таки Чаплинському районі) не з'явилися співробітники Інституту електродинаміки Національної академії наук України. Їм належало почати реалізацію державної програми розвитку вітроенергетики в Україні, ініційованої тодішнім Президентом і розробленої Кабінетом Міністрів.

Фахівці «по вітру» вказали конкретне місце для чергової майбутньої ВЕС — солончаки за селом Григорівка. Аргумент більш ніж переконливий: швидкість вітру тут сягає 15,5 метра за секунду. Буревій!

Не встигли електродинаміки дістатися Києва, як на березі Сиваша загуркотіли скрепери.

На очах постав 20-гектарний ударний будмайданчик: гори землі, ажурні конструкції, лопаті вітряків, дроти, трансформатори... Сюди ж через багно пролягла дорога з твердим покриттям. Фундаменти, щоб не роз'їла ропа Сиваша, робили навіть із спецбетону.

Виділені стартові 5 мільйонів державних гривень пішли в діло без затримки. Мало... Наступний такий само транш на Присивашшя явно барився.

У мене зберігся запис розмови із тодішнім начальником управління капітального будівництва облдержадміністрації, котрий сподівався: «до 1 листопада пустимо в експлуатацію першу чергу станції».

Щоб наблизити свято «лампочки Даниловича», довелося оголошувати тендер на спорудження ВЕС. Переможцем і генпідрядчиком будування станції стало ТОВ «Агротехнополіс-Асканія».

В облдержадміністрації торжествували: вперше у спорудженні вітчизняної вітростанції бере участь приватний капітал.

Завмерла надія Присивашшя.

Над Сивашем — туман

Сиваська ВЕС перетворилася на «будову століття». Станція мала стати не менш потужною, як відомі вже Мирненська, Донузлавська, Тарханкутська чи Новоазовська.

Головний інженер проекту станції, начальник електровідділу інституту «Кримдіпроводгосп» Фрідріх Йоффе вірив у майбутнє свого чергового дітища:

— Загальна потужність Сиваської станції — 50 мегаватів. Зважте на те, що ВЕС розташувалася на шляху північно-східних вітрів, які віють із Калмицьких степів на Крим. Для них тут немає жодних природних чи штучних перешкод. Вітрові умови — ідеальні! Першою чергою передбачено встановити 16 вітряків потужністю 107,5 кіловата кожен. У подальшому, під час реалізації другої—п'ятої черги будівництва, монтуватимемо агрегати потужністю по 600 кіловатів. Коли потужності зростуть до 10 мегаватів, станція стане економічно вигідною, а виробіток електроенергії покриватиме витрати на власні потреби ВЕС, яка сама на себе зароблятиме гроші.

Загалом потужність Сиваської станції мала становити 200 мегаватів. Це, до речі, майже половина електроенергії, яку споживає Херсонщина. Передбачалося також подавати струм у високовольтні дроти, що йдуть на Крим. Від станції до них рукою подати...

«Побратавшись» із державним, приватний капітал обіцяв сотворити у відведені (читай: стислі) строки на солончаках Присивашшя чергове вітроенергетичне диво. Поперва на це було схоже.

За лічені місяці сонний краєвид прикрасили ажурні вежі, на вежі вже «вибралося» кілька вітряків, а внизу монтувалася електроніка. Хоча люди обізнані пропонували не поспішати оснащувати сучасну станцію старим (може, й імпортним) обладнанням. На пропозиції не зважали...

Тим часом «в Україні не встановлено жодної сучасної турбіни. Ті ВЕУ, які працюють нині, не використовуються у країнах ЄС вже як мінімум 10—12 років» (голова Української вітроенергетичної асоціації (УВЕА) Андрій Конеченков).

Тривало те ударництво недовго. На вітроенергетичне Присивашшя впав густий туман. Замість ТОВ «Агротехнополіс-Асканія» на слуху з'явилося ТОВ «Сивашенергопром». Саме цій компанії на умовах концесійного договору, розрахованого аж до 2055 року, належало довершити незавершене. Іншими словами, у 2015 році важливий об'єкт мав бути зданий в експлуатацію. Та цього, схоже, не станеться. Облдержадміністрація звинуватила «Сивашенергопром» у невиконанні інвестиційних зобов'язань, створила комісію для перевірки спорудження об'єкта й налаштувалася розірвати угоду.

Ішов 2008-й рік.

Про результати гучної перевірки залишалося здогадуватися. А на Сиваську ГЕС упав ще густіший туман. І ці вітряки знову «злі духи» зачарували!

Дивуємо Європу поки що такими вітряками.

Париж нам допоможе?..

Неприборкані вітри продовжували хвилювати уяву чиновників. У вівторок, 25 серпня 2009 року, чергову спробу здивувати світ зробив тодішній голова облдержадміністрації Борис Сіленков. Він підписав доленосне розпорядження: «Про проект програми розвитку вітроенергетики в Херсонській області до 2030 року». На 41-й сторінці тексту так гарно і так по-науковому розписано перспективи, що навіть депутати обласної ради, вчитуючись у документ, ладні були тиснути на всі кнопки «за».

Названа програма за польотом думки перевершувала всі попередні разом узяті. Ось лише один підрозділ з неї:

«З огляду на перспективність розвитку вітроенергетики в області вже опрацьовується низка проектів будівництва ВЕС за кошти інвесторів, а саме:

— проект будівництва ВЕС потужністю 100 МВт в Чаплинському рай-оні. Проект реалізовуватиметься ТОВ «Т.М.М.-ЕНЕРГО»;

— проект будівництва ВЕС потужністю 200 МВт в Чаплинському, Новотроїцькому, Генічеському та Голопристанському районах. Проект реалізовуватиметься ТОВ «Науково-виробниче об'єднання «План-ЕКО»;

— проект будівництва ВЕС потужністю 100 МВт в Генічеському районі. Проект реалізовуватиметься ТОВ «Проектно-конструкторське технологічне бюро «Конкорд»...».

Поговорили, помріяли та й розійшлися. А вітряки — як укопані!

І ось прес-служба облдержадміністрації розповсюдила чергову оптимістичну інформацію: перспективою впровадження в Новотроїцькому районі енергетичних проектів «зеленого тарифу» зацікавилася французька компанія «Бетен інтернешнл».

Може, тепер хоч французам вдасться привести в рух зачаровані українські вітряки. Без вітряків нам до Євросоюзу і не потикайся!

Василь ПІДДУБНЯК.

Фото автора.

Чи варто в Карпатах так дорого платити за газ, коли поруч деревина?

У СП «Фішер-Мукачеве», яке випускає одні з кращих у світі лижі, вже два роки, як повністю перейшли на альтернативне паливо — відходи з деревини.

На підприємстві давно подбали про те, щоб раз і назавжди позбутися енергозалежності від газу. Ідеться насамперед про відходи з деревини, що переробляється на підприємстві. Щоб запустити таку суперсучасну котельню, ще 1998-го на цю справу у «Фішері» використали понад три мільйони доларів!.. Усе прорахували. Тоді закупили два котли: один — газовий, другий — на біомасі. Придбали ще й спеціальне обладнання, яке «перемелювало» дерев'яні залишки фанерного виробництва. Це дало змогу третину теплової енергії отримувати із власних відходів.

А 2008 року, коли питання постачання і ціни газу було поставлено надзвичайно гостро, на підприємстві вирішили перейти виключно на біомасу. Для цього встановили ще один потужний котел. Його придбали в Італії. Після монтажу і запуску котла в дію з'явилася можливість відмовитися від двох мільйонів кубометрів природного газу, який доти використовували. Це коштувало ще 800 тисяч євро, а термін окупності проекту становив два з половиною роки. Побудували ще й великий механізований склад на вісімсот кубометрів біомаси.

Та власних відходів для всього ланцюжка технологічних процесів не вистачає, тому «Фішер» додатково закуповує відходи в інших деревообробних підприємств, більшість з яких лише розпилюють кругляк, а в кращому разі формують фури з обрізною продукцією — дошки, бруси, лати, крокви — для відправки переважно закордонному споживачу.

Фото Василя НИТКИ.

Подбали «фішерці» і про збереження теплової енергії: торік капітально відремонтували все опалення. Нова система виявилася неочікувано енергоощадною завдяки автоматичному контролю температури...

Велике значення має також автоматика так званих шлюзових воріт, які встановлено всюди на підприємстві. Це система із двох воріт, котра при в'їзді або виїзді спочатку відчиняє одні ворота, а після проїзду зачиняє їх і тільки після цього відчиняє інші. Тож холодне повітря не потрапляє до приміщення.

Неабиякий внесок в економію енергії внесла заміна теплообмінника. Усі вентиляційні системи й охолодження компресорів змонтовано так, що нагріте повітря «не викидається» на вулицю, а проходить через фільтри й потрапляє знову до приміщення. У такий спосіб воно ще використовується й для обігріву.

Подумали на «Фішері» і про заощадження електричної енергії. Для цього було розроблено декілька проектів з оптимізації та вдосконалення окремих вузлів і агрегатів. Через те, що підприємство займає чималу площу, тут використовують вуличне освітлення. Фахівцями СП «Фішер-Мукачеве» здійснено цілу низку розрахунків, на основі яких перейшли на енергозберігаючі лампи, встановили різноманітні спеціальні датчики, автоматичне вмикання вуличного освітлення в режимі ніч-день, а на двигунах — прилади для корегування їхніх обертів залежно від завантаження. Це не тільки заощаджує електроенергію, а й значно продовжує термін служби обладнання.

Василь НИТКА,
Віталій ПУМПИНЕЦЬ.

Закарпатська область.

На знімку: генеральний директор СП «Фішер-Мукачеве» Василь Рябич.

Антимонопольний комітет України зобов'язав 11 найбільших виробників молочної продукції забезпечити в листопаді цього року поетапне зниження оптово–відпускних цін на молоко, сметану, вершкове масло, твердий сир, *повідомляє прес–служба АМКУ*

Столиця вчасно розрахується з АК «Київенерго» за різницю в тарифах, КМДА наступного тижня сплатить 500 млн. грн. на погашення боргу, *поінформував заступник голови Київської міської державної адміністрації Руслан КРАМАРЕНКО*

КРИМІНАЛ

ЗАКАРПАТТЯ

Старовинний крам — у руках митників

Спроба видати бажане за дійсне обернулася для громадян України протоколом про порушення митних правил в пункті пропуску «Ужгород». Підстава — понад сорок старовинних речей, виготовлених з кераміки і дорогого металу в Італії та Німеччині і ввезених без документів та в обхід митного законодавства.

Як з'ясувалося, повертаючись із Німеччини в Україну на автомобілі «Шкода Октавія», батько із сином обрали спрощений режим митного контролю. На пропозицію митників задекларувати свої чесні наміри обидва вказали лише наявність валюти. Проте під час перевірки багажного відсіку автомобіля інспектори виявили п'ять картонних коробок із 41 предметом старовини. Серед них: керамічні сервізи, фруктовниці, статуетки, чайники, столові набори та металічні вази, предмети знаків зодіаку (ймовірно, із срібла). Батько одразу визнав незадекларовані раритети своєю власністю. Пояснив, що придбав їх у Німеччині на аукціоні за незначну суму і не знав, що їх треба декларувати. Отож українці позбулися предметів старовини на кордоні до рішення суду, який і визначить їхню подальшу долю.

Василь НИТКА.

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Правоохоронці тепер самі «під слідством»

Працівники відділу внутрішньої безпеки УМВС України в Полтавській області затримали 39-річного дізнавача Машівського райвідділу. Старшого лейтенанта міліції підозрюють у тому, що він отримав «енну» суму від одного місцевого жителя за «непритягнення до кримінальної відповідальності його сина». Прокуратура Машівського району проводить перевірку за даним фактом.

А от прокуратура Диканського району вже порушила кримінальну справу щодо дільничного інспектора міліції територіального підрозділу за ознаками службового злочину. 26-річного лейтенанта міліції підозрюють у тому, що він заподіяв тілесні ушкодження 31-річному диканчанину, доправленому до райвідділу для надання пояснень за фактом одного зі злочинів.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ЗАПОРІЖЖЯ

Конголезця зіпсувало житлове питання

Громадянин Конго, який постійно проживає у Запоріжжі, завдав ударів ножем двом чоловікам, що прийшли купувати квартиру.

Свого часу конголезець побрався із запоріжанкою. Але дуже швидко сварки і бійки прогнали любов з їх спільного дому. За словами дружини, поки тривав процес розлучення, вона переїхала до матері і паралельно взялася продавати свою квартиру, в якій залишався її чоловік. Реакція конголезця на візит двох покупців у супроводі його власної тещі була бурхливою: спочатку чоловік розбив на очах гостей дзеркало в квартирі, а потім взявся їх виштовхувати, та ще й з ножем в руках. У результаті один покупець отримав поранення в груди, другий — поріз обличчя. Міліція і швидка приїхали майже одночасно. Зловмисник опинився в райвідділ, важкопораненого покупця вдало прооперували, його товаришу теж надали медичну допомогу. Порушено кримінальну справу, триває слідство.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

У Вінниці рятують пограбований планетарій

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Зоряний будиночок під куполом з'явився у Центральному парку культури і відпочинку міста над Південним Бугом 45 років тому. Нині його потрібно захистити не тільки від злодіїв. На приміщення планетарію накинули оком підприємливі люди.

На знімку: Марія Левченко підтверджує той факт, що прилади у залі планетарію встановлені на відстані витягнутої руки.

Фото автора.

— Три роки тому нас запросили в кабінет до заступника міського голови, — згадує лектор планетарію Марія Левченко. — Там нам сказали: є думка передати планетарій підприємцю, за це він побудує для парку туалет.

— Я розумію, що туалет у парку страшний, як атомна війна, — продовжує Марія Левченко. — Але ж планетарій — це така родзинка для міста, якою мало хто нині може похвалитися — лише у п'яти містах нашої країни вони залишилися.

За словами Марії Левченко, одразу після тієї розмови у планетарій почали навідуватися хлопці з теодолітами, оглядав приміщення дизайнер, а підприємець ділився думками, що планує тут відкрити кінотеатр. Обіцяв нам золоті гори — і ремонт зробити, і навіть доплачувати до зарплати. Ми ж підняли на захист планетарію усіх, кого могли. Найавторитетнішою виявилася думка професора, доктора фізико-математичних наук Клима Чурюмова. Він директор Київського планетарію. На наше прохання, відомий вчений звернувся з листом до міського голови Володимира Гройсмана, і нас, як мовиться, залишили у спокої. Але нині той самий підприємець знову заходить до планетарію, продовжує стару пісню. Річ у тім, що закінчується термін оренди ним частини нашого приміщення, він хоче продовжити його.

— Кажу йому, чому ви до мене ходите, — наголошує пані Левченко. — Я ж тільки лектор. Від мене мало що залежить...

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ

За словами лектора Вінницького планетарію Марії Левченко, фахівці, які стежать за зоряним небом, прогнозують падіння на Землю великого метеорита. Приблизно такого, який впав 40 мільйонів років тому на території нашої області — у нинішніх Іллінецькому і Липовецькому районах. Там дотепер видно сліди кратера. Кожні три роки туди приїздять науковці з різних країн. Падіння нового метеорита очікують у день зимового Сонцестояння — 22 грудня 2012 року.

Слово «планетарій» щезло з документів

У залі планетарію Марія Левченко звертає увагу на знімок. Каже, це той самий наш захисник — Клим Чурюмов.

— Якби не позиція і дії професора Чурюмова, місто уже не мало б цього об'єкта, — продовжує Марія Левченко. — Все йшлося до того. Нам навіть назви посад змінили. Посаду директора взагалі скоротили. Я стала лектором. До того ж не планетарію, а, як записано в документах, культвідділу парку. Так само зарахували у штат парку бухгалтера.

В оренду підприємцю свого часу передали тільки частину приміщення — фойє планетарію. Невдовзі після того до будівлі планетарію тісно притулилася прибудова. У ній відкрили кафе. Марія Левченко каже, що підприємець збудував приміщення незаконно. «Може, він і має дозволи відповідних служб. Але я не впевнена, що тут нема порушень не тільки правил забудови. Неозброєним оком видно, що з протипожежною безпекою тут не все гаразд. Та й взагалі, кафе й планетарій — речі несумісні. Коли у нас лекція, з кафе чути музику. Там встановили і більярдний стіл, гримлять шари. Змушені переривати лекцію, просити працівників кафе, щоб взяли до уваги, що вони не одні. Але їм то що до наших проблем?..»

Отримали апарати для відтворення Північного сяйва, зоряного дощу, падіння згаслих зірок — болідів.

Нас випробовували холодом і безгрошів'ям

Незважаючи на те, що планетарій вдалося відстояти, «наїзди» на зоряний будиночок тривали. «Нам влаштовували такі випробування, що мало хто витримав би їх, — додає Марія Левченко. — Відрізали будинок від системи опалення. І ми дві зими працювали, ніби на Північному полюсі, про який я розповідаю під час лекцій відвідувачам. Сюди здебільшого приходять діти і студенти. Шкода було дивитися на них, коли вони і ми разом з ними мерзли під час екскурсій».

Якби на місці Марії Левченко був хтось інший, мабуть, не витримав би таких митарств. Ця жінка, яка віддала роботі в планетарії сорок років свого життя, не мала наміру поступатися. «Для мене головне — зберегти для міста планетарій, щоб він працював, як раніше, щоб сюди приходили люди і дізнавалися більше про наш загадковий Всесвіт».

Їм «урізали» штатний розпис, не платили по п'ять-шість місяців зарплату, перевели на половину ставки, а вони все одно приходили на роботу, щоб відкривати відвідувачам загадковий зоряний світ. Щоправда, без охорони з планетарію почали зникати дороговартісні речі.

ТОЧКА ЗОРУ

Самвел Егоян, підприємець, депутат міськради:

— По-перше, приміщення в планетарії орендує фірма «ТЕКОМ», я до неї маю тільки часткове відношення, бо там є свій директор. Я за те, щоб планетарій і далі працював у нашому місті, бо це справді об'єкт, який зберігся далеко не у всіх обласних центрах. Тому пропонував встановити мультимедійне обладнання, відремонтувати залу. Бо ж наука астрономія у своєму розвитку пішла далеко вперед, а наш планетарій так і залишився на рівні минулих років. Вважаю, за наявності сучасного обладнання можна б використовувати потенціал наших науковців.

Чому не знаходимо спільної мови щодо розв'язання цих проблем? Бо у тих, хто працює в планетарії, своя точка зору на такі пропозиції. З приводу кафе, то його будівля уже майже три роки на реконструкції. Тому там нема відвідувачів. Що буде в будинку після реконструкції, поки що не вирішили. Щодо продовження терміну оренди, то ми подали документи у міськвиконком. Сподіваємося на позитивне для нас вирішення питання.

Украли уламок метеорита вартістю 200 000 доларів

— У нас вкрали лінзи з двох приладів — «Північне сяйво» і «Зоряний дощ», — каже Марія Левченко. — Їх просто викрутили з приладів. Самі прилади встановлені низько, на відстані витягнутої руки. Дотягнутися до них не становить труднощів. За цим мала б стежити охорона, але ж її нема. Одному лектору за всіма екскурсантами не вгледіти, особливо, коли їх збирається повен зал. Найбільшою втратою керівник планетарію вважає крадіжку частини метеорита. «Свого часу я привезла його з Москви, — уточнює співрозмовниця. — Це був унікальний уламок величезного метеорита, якщо точніше, найбільшого, який впав на Землю упродовж останніх тисячу років. То був дуже дорогий уламок. Фахівці оцінювали його не менш як у 200 000 доларів. Зберігали його у закритому квадраті з органічного скла. Все одно дістали».

До всього, згорів апарат для відтворення падіння боліда. Залишилося зовсім мало приладів для відображення зоряних спецефектів. Планетарій не поповнювався лекційним матеріалом.

— Раніше їх систематично надсилали з Московського планетарію, — каже Марія Левченко. — Але з часу незалежності Москва не передала нам жодної нової лекції. Їх можна б самим готувати, бо маємо чималий досвід. Однак для цього потрібна допомога, насамперед — художників. На жаль, у нас нема такої посади у штаті.

До такого планетарію відвідувачі могли втратити інтерес. На щастя, зоряний будиночок невдовзі порадує екскурсантів спецефектами, яких раніше тут не було.

Допомогли донецькі

Співрозмовниця не приховує того, що новий директор парку Ігор Любовський, як ніхто раніше, приділяє багато уваги планетарію.

— Уже полагодили покрівлю, — каже пані Левченко. — Тепер вирішується питання з опаленням. Перше, що зробив Ігор Євгенович, відновив систему опалення. Але після того у нас знову виникли проблеми. Тепло ми отримували від теплотраси з сусідньої будівлі спорткомітету, що біля стадіону в парку. Нині там переходять на автономне опалення. Тому директор вирішує питання, звідки тепер подаватимуть тепло у планетарій.

Найбільша радість для працівників планетарію — нові прилади. «У тому, що маємо нове поповнення, заслуга директора парку Ігоря Євгеновича, — уточнює Марія Левченко. — Коли він був у Донецьку на нараді директорів парків, їм не могли не організувати екскурсію у тамтешній планетарій. Такого нема у жодному місті колишнього Союзу. Всі прилади там цифрові. Ефект дають вражаючий. Я теж була у Донецькому планетарії, його відкрили два роки тому. Також відчуття, ніби ти разом з космонавтами летиш у космос. Спецефекти з допомогою комп'ютерної техніки дають можливість відчути, що ступаєш на поверхню Марса. Словами не передати тих відчуттів. Поки всі захоплювалися враженнями, наш Ігор Євгенович поцікавився у керівника планетарію, куди вони поділи своє діюче обладнання. Одне слово, закінчилося тим, що воно дісталося нам. Разом з директором ще раз їздили в Донецьк і привезли прилади з тамтешнього планетарію. Дорога не близька, але Ігор Євгенович знайшов транспорт».

Чим поповнився планетарій

— Ми отримали апарати для відтворення Північного сяйва, зоряного дощу, падіння згаслих зірок — болідів. Крім того, нам передали лазерну установку для відтворення низки інших спецефектів зоряного неба і Всесвіту, — каже Марія Левченко. — Наш технік встановлює ці прилади. До речі, він має таку саму платню, як і ми — половину ставки. Все одно старається. Покликав на допомогу свого знайомого, фахівця у цій справі. Удвох працюють. Вважайте, на ентузіазмі. Бо у нас немає жодної можливості заплатити за таку роботу.

З Донецького планетарію до Вінниці доставили також багато слайдів і текстів екскурсій. «У Донецьку повністю укомплектовано штат планетарію, — продовжує пані Левченко. — Тому мають можливість розробляти нові екскурсії. Частину їх передали нам».

За словами пані Левченко, можливо, уже до кінця нинішнього року планетарій порадує тих, кого цікавить Всесвіт, новими матеріалами і спецефектами.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

КОМЕНТАР

Ігор Любовський, директор КП «Об'єднана дирекція міських парків культури і відпочинку»:

— Питання про продовження оренди частини приміщення планетарію перебуває у стадії розгляду. Я переконаний в тому, що ми збережемо для міста цей об'єкт. Бо це, на мою думку, родзинка, надбання, яке нині мають тільки у п'яти містах держави. І надалі підтримуватимемо колектив. Сприятимемо поповненню новими приладами. Приміщення треба ремонтувати. Давно слід замінити крісла у залі. Моєю мрією і в моїх планах є комп'ютеризація зображення і відтворення ефектів з допомогою наявних приладів. До нас приїздять на екскурсію відвідувачі з сусідніх міст і областей, тому слід зробити планетарій таким, щоб не було соромно перед сусідами.

«Ви хочете, щоб ми міліціонера посадили?!»

НАШІ РЕАЛІЇ

Коли студент процитував статтю 5 Європейської конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, йому «дали по шиї» й іронічно зауважили, що «він не в Америці».

Фото з архіву Миколи Козирєва.

Микола Козирєв.

Сюжет простий і знайомий. До парубка підходить міліціонер, уважно дивиться на нього, запитує документи й, якщо таких немає, офіційним голосом каже: «Пройдімо». У відповіді на запитання хлопця, з якої причини його затримують, немає нічого обвинувального: «треба поговорити» або «необхідно обговорити» тощо. Бесіда й обговорення іноді затягуються на три дні, а, буває, і значно довше, при тому, що таке спілкування із правоохоронцями для затриманого може закінчитися трагічно. Так, були такі випадки, тому спростовувати їх безглуздо.

Одного разу за великим непорозумінням до міліції потрапив досить підкований в юридичному плані луганський студент. Він одразу заявив про те, що вартові порядку порушують його конституційні права й головний документ європейського співтовариства — Конвенцію про захист прав людини й основоположних свобод. Більше того, навіть процитував статтю 5, за що йому, м'яко кажучи, дали по шиї й іронічно зауважили, що «він не в Америці». Цей приклад, наведений в Луганському Комітеті захисту прав і свобод людини, певною мірою характеризує діяльність владних структур у правовому полі: той, хто стоїть на захисті закону, сам його й порушує. Правозахисники дедалі частіше почали говорити про застосування до затриманих фізичного і морального впливу. Зізнання вибивають саме за три доби законного утримання в міліції. **Людей так ламають, що вони зізнаються навіть у тому, чого не скоювали.** За даними голови Луганського комітету захисту прав і свобод Миколи Козирєва, 99 відсотків усіх визнань у міліції отримано внаслідок застосування неправових методів саме в ці три дні. Норма права працює набагато слабкіше від норми свавілля. Змінити ситуацію важко через... корпоративність. У зв'язці «міліція — прокуратура — суд» діє неписане правило — своїх не здають. Як повідомляє жителька Луганська Лариса Дернініна, «постановою слідчого прокуратури Артемівського району М. В. Шиповського від 29 травня 2010 року, яке, до речі, досі не вручено, у порушенні кримінальної справи про неправомірні дії працівників міліції, що побили 28 листопада 2009 року мого сина — Коноплю В. П. та його друга Крутова А. С., втретє відмовлено». Вихід жінка бачить тільки в одному — звертатися до Європейського суду з приводу порушення Конвенції про захист прав людини. Згідно з її положенням, «ніхто не повинен зазнавати катування чи нелюдського або принизливого ставлення чи покарання».

— У нас був такий випадок в Алчевську, — розповідає Микола Козирєв. — Пізно ввечері міліція затримала людину, яка напідпитку поверталася додому після святкування ювілею цеху металургійного заводу, де працювала. Крім того, що у цього громадянина міліціонери забрали всю готівку, його вивезли в посадку й там сильно побили. Наша правозахисна організація вісім разів заявляла в прокуратуру про порушення кримінальної справи проти свавілля міліціонерів, однак нам увесь час відмовляли з невідомої причини. Нарешті прокурор сердито сказала: «Ви що ж хочете, щоб ми міліціонера посадили?!» Сім разів через суд ми оскаржили відмову про порушення кримінальної справи. Але й тут нічого позитивного в інтересах алчевського робітника не домоглися. Таке в нас правосуддя. Особиста недоторканність, гарантована Конвенцією, легко зневажається, й за це ніхто не несе відповідальності. Чому так відбувається? Та тому що службове місце найчастіше використовується в комерційних цілях. Крім того, причини цинічного нехтування елементарними правовими нормами ще пояснюються існуючою «звітністю з розкриття злочинів». Головна саме звітність, а не людина.

Свою причетність до насильства в стінах міліції правоохоронці завжди заперечують. Але Микола Козирєв все-таки знайшов підтвердження фактам, про які розповідають люди. Він поцікавився у медиків станцій «швидкої допомоги», скільки разів і з яких причин вони надають медичну допомогу ув'язненим ізоляторів тимчасового тримання. Результати отримали вражаючі. З'ясувалося, що в середньому по області виклики в ізолятор становлять 250—280 разів на рік. До того ж медики не приховують, що виїжджають здебільшого у травматичних випадках — перелом носа, кінцівок, струс мозку тощо. Правильно правозахисні організації наполягають на тому, щоб допити проводили лише під спостереженням відеокамер. Втім, малоймовірно, що в гонитві за «високою звітністю з розкриття» у міліції не вигадають, як обійти й цей засіб.

Згідно з положенням Конвенції, кожний, хто був жертвою арешту чи утримання під вартою, вчинених в порушення положень самої Конвенції, має право на компенсацію, яка має позовну силу. Але цим правом у нас не користуються. І не тому, що не мають потреби в такій компенсації, а з тієї простої причини, що навряд чи зможуть її одержати в умовах горезвісної корпоративності тих, хто стоїть на варті законів. Один адвокат з великим досвідом роботи зізнався, що «хапається за голову», коли працює з нинішніми суддями й міліціонерами. Їхній професійний рівень настільки низький, що просто дивуєшся, як їм могли доручити таку відповідальну посаду. З усього виходить так, що традиції корпоративності важливіші за людину. А це не по-європейськи.

— І все-таки, — підсумовує Микола Козирєв, — втішно відзначити, що наші громадяни починають добре орієнтуватися в правових документах і намагаються самі захистити себе всіма відомими їм способами. А це добрий знак.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Засуджено вимагача з УБОЗу

Поки що на Закарпатті зрідка чути, щоб засудили конкретного працівника правоохоронних органів... І ось набув чинності вирок Ужгородського міськрайонного суду за кримінальною справою, порушеною обласною прокуратурою за матеріалами СБУ в липні 2008 року стосовно колишнього співробітника УБОЗу.

Перебуваючи на посаді старшого оперуповноваженого, він неодноразово вимагав і отримував хабарі від приватного підприємця за прийняття позитивного рішення у кримінальній справі, порушеній за шахрайські дії. Як установило слідство, починаючи з листопада 2007 року, вимагач щомісяця отримував від підслідного кошти в сумі близько 300 доларів США. Зловмисника було затримано співробітниками спецпідрозділу УСБУ в Закарпатській області під час одержання чергового хабара в сумі 4000 доларів. Колишнього капітана міліції визнано винним у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст. 190 та ч.3 ст. 364 КК України і йому призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на п'ять років з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з оперативно-слідчою діяльністю в правоохоронних органах терміном на три роки.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Перекуємо «щипачів» на хірургів!

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

Як ви, напевно, чули, у київському метро орудують кармайники. Я теж чув. А нещодавно й відчув роботу віртуозів злодійської справи на собі...

...Відпустка вабить. До відправлення поїзда залишалося небагато часу. Нерви на межі, погляд постійно зупиняється на годиннику. Метро. Святошинська гілка. Сідаємо на «Театральній». Народу, м'яко кажучи, чимало. З величезним зусиллям приєднуємося до них, входимо в роль «оселедця в діжці». Їхати дві зупинки. Краєм ока помічаю пристойно одягненого хлопця, котрий активно протискується між людьми. На «Університеті» до нас приєднується другий, також у костюмі. Він із чарівною посмішкою запевняє мене, що на наступній зупинці точно виходить, і протискатися повз нього до виходу не потрібно. Перший тим часом продовжує пересування біля дверей, що нагадує гру в п'ятнашки. Другий юнак, незважаючи на обіцянку, їде далі. І тут щось ворухнулося в пам'яті, начебто щось подібне мені знайоме й приховує небезпеку. Осяяння, на жаль, запізнилося. Випавши з вагона, на пероні перевіряю вміст своєї поясної сумки. Так і є: велика сума грошей перекочувала в кишені акуратно одягнених усміхнених хлопців. Поїзд метро тим часом рушає, несучи із собою не тільки грошові знаки, а й мій чудовий відпускний настрій. На щастя, ні мобільний телефон, ні документи, які лежали поряд з грішми, злодіїв не зацікавили... Є привід для оптимізму!

У метро щодня такі ось люб'язні молодики мають два мільйони (!) потенційних жертв, а міліціонерів — аж по одному на станцію. «Вокзальна» для них просто Клондайк. Де юрба — там і злодій. І на вигляд непримітні карманники групками по двоє-троє заходять разом з пасажирами у вагони й починають «працювати». Буквально через кілька хвилин уже видно плоди їхньої професійної діяльності: пасажири помічають гаманці, що валяються у вагоні чи вже під поїздом. З рейок їх забирають міліціонери, яких обвинувачують у тому, що вони тільки й можуть піднімати речі, а, впіймати бандита — ніколи. Спробуємо залишити злодіїв наступного разу без здобичі самі.

Що можна зробити? Виходите з дому заздалегідь. Особливо, якщо ваша мета — вокзал. Людина, котра поспішає, неуважна і полегшує роботу «щипачам». Далі. Насторожити вас має й дивна поведінка людини, яка привертає до себе загальну увагу — хтось надто метушиться, чимось обурюється, пристає до оточуючих з дивними запитаннями, намагається читати журнал чи розгорнути газету, заважаючи всім, хто перебуває поруч з ним, випадково перегороджує вихід або прохід, створюючи тисняву. Імовірно, це діє людина, котра відволікає увагу від кишенькового злодія.

У транспорті люди намагаються стати не обличчям одне до одного. Якщо хтось став дуже близько і повернувся до вас обличчям, коли міг легко вибрати інше положення, і при цьому високо тримає букет, плащ або куртку на руці, практично впирається у вас відкритою книжкою чи журналом, будьте пильні. У такому положенні досвідчений «щипач» може залізти навіть у внутрішню кишеню, попередньо розстебнувши ваш плащ, куртку чи піджак.

Забудьте про зовнішні кишені. Там не повинно лежати нічого цінного. Поясні сумки також не панацея. Наступного разу в людській тисняві я, мабуть, зніму її з пояса й триматиму в руках.

Куди сховати цінності? Один з варіантів — покласти в середину рюкзака або сумки, щоб між ними й стінками перебували речі. Непогано також розділити гроші на кілька частин і розкласти по різних сумках. Придатна для зберігання внутрішня кишеня, яка закривається на блискавку, куртки.

Можна також рекомендувати, маючи в кишені велику суму, забути про метро й скористатися таксі. Якби я не поскупився взяти машину до вокзалу, мої випадкові знайомі залишилися б з носом. І краще взагалі не носити із собою великі гроші й не перевантажуйте гаманець різними кредитками й бонусними картками. Що тонше гаманець, то менше уваги він привертає.

І давайте зробимо так, щоб люди зі спритними руками й безсумнівними акторськими здібностями, залишившись без роботи, пішли в медичні та музичні училища. Або, у найгіршому разі, заробляли на хліб зйомками в серіалах.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Коментар прес-служби лінійного управління охорони метрополітену столиці

Якщо крадіжка все-таки сталася, потрібно негайно звернутися до міліціонера на найближчій станції метро. Імовірність розкриття злочину по гарячих слідах набагато вища. З кожною годиною, а тим паче днем зволікання, ви полегшуєте злочинцеві життя. Якщо не знаходите співробітника міліції самі, зверніться до чергової по станції. Запам'ятаєте, де саме й за яких обставин ви виявили пропажу. І нехай вам ніколи не знадобиться допомога міліції.

ДО РЕЧІ

На початку століття карманників («щипачів») вважали вищою аристократією злочинного світу. Багато дослідників кримінального середовища вважають, що «злодії в законі» вийшли з кишенькових злодіїв і карткових шулерів. Карманники й шулери завжди боялися каторги, в'язниць і таборів, де фізична праця зводила нанівець роки завзятих тренувань. Потрапляючи в зону, вони відмовлялися трудитися й усіляко оберігали свої руки. Щоб вижити в неволі, кишеньковим злодіям і картковим шахраям залишалося лише захопити владу в свої руки. Кишенькові злодії мають своє татуювання: павук без павутини між великим і вказівним пальцями руки.

У 20-х роках енергійна радянська міліція винайшла оригінальний метод боротьби з кишеньковими злодіями та шулерами: ламала їм пальці. Сьогодні ця злодійська кваліфікація втратила колишню повагу й лідируюче положення в блатному світі. Виняток становлять лише марвихери — карманники екстракласу. Кажуть, таким треба народитися. Одних пальців замало. Потрібно одержати від природи певного складу нервову систему, миттєву, точну реакцію, відповідну будову пальців, долонь, ліктів і плечей, а також необхідну артистичність. І це лише задатки. Потрібні роки вправ, щоб злодійський талант розвився. На початку століття в Англії й Франції існували спеціальні школи, які готували марвихерів. Злодій-початківець тренувався на манекенах, одягнених відповідно до сезону. На другому етапі учень повинен був непомітно витягти гаманця у свого товариша, і лише потім учитель розпочинав індивідуальні заняття. Режим і дисципліна були надто суворі, того, хто не слухався, могли навіть тілесно покарати — побити палицею. Іноді карали за просту недбалість у «роботі»...

ОГОЛОШЕННЯ

Правління Закритого Акціонерного Товариства "АВК" сповіщає про проведення Позачергових Загальних Зборів акціонерів, які відбудуться 23 грудня 2010 року о 14.00 годині за адресою: місто Київ, вул. Межигірська, 82-а, кор-п. Б 2-й поверх.

Реєстрація акціонерів починається за 30 хвилин до початку Зборів.

Порядок денний:

1. Про призначення нового складу Спостережної ради ЗАТ "АВК".

З документами до Зборів можна ознайомитись у Товаристві за адресою: Україна, 83062, Донецьк, вул. 1-ша Олександрівка, 9. Довідки за телефоном (факс): (062) 335 27 39.

"Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС" у зв'язку з втратою вважати недійсними бланки спеціальних знаків до бланків полісів ОСЦПВВНТЗ:

серія СК №№ 752465, 752466, 761763, 761766, 761769, 761801, 761803, 761903, 761904, 761910.

Всього у кількості 10 штук.

Постановою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) від 02.11.2010 р. по справі № 7/85-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Паланка» (43023, м. Луцьк, вул. Єршова, 2, код ЄДРПОУ 25488824, р/р 260070006604 в ПАТ «Банк інвестицій та заощаджень», м. Київ, МФО 380281).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Обертас Оксану Ярославівну, ліцензія серії АВ № 456402 від 03.03.2009 р.

Адреса для кореспонденції: 43017, м. Луцьк, вул. Дружби Народів, 13-а, кв. 73.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (адреса: 79010, м. Львів, вул. Личаківська, 128) у справі № 28/87 від 06.09.10 р. Районне агропромислове управління інвестицій і капітального будівництва — Райагроінвест (81200, Львівська обл., м. Перемишляни, вул. Привокзальна, 3, корпус А, ІК 22367557 — визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Постановою Господарського суду Рівненської області (адреса: 33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) у справі № 8/20 від 24.09.2009 року Приватне підприємство «Елварс» (33028, м. Рівне, вул. Міцкевича, 7, ІК 33982647 — визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вище вказаних підприємств призначено — а/к Віннікова В. Г. (ліцензія серія АВ № 158236 від 25 вересня 2006 року), 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9.

Втрачені печатки, штампи, установчі документи, свідоцтва платника ПДВ вказаних підприємств вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) від 20.10.2010 р. у справі № 12/205/10 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Мельника Володимира Вікторовича (Україна, Запорізька область, Василівський район, м. Дніпрорудне, вул. Леніна, 55/57, ІПН 28402148350), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Глядченко Володимира Миколайовича, (ІПН 2794807476, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/4, тел. факс: (056) 7946245. Строк прийняття претензій - 2 місяці.

Віват, академіє! Віват, професуро!

Вересневий Львів 1973 року для мене завше буде найкрасивішим. Гадаю, як і для ректора Української академії друкарства Богдана Васильовича Дурняка **(на знімку)**. Адже саме тоді ми стали першокурсниками Українського поліграфічного інституту імені Івана Федорова, попередника УАД. А рівно через тридцять років Богдан Васильович став ректором рідного навчального закладу. Нині нашій альма–матер виповнюється вісімдесят. Хоча...

Засновник графічної майстерні (згодом — поліграфічний факультет) Георгій Нарбут *(стоїть перший праворуч)* із фундаторами Академії мистецтв та першим Президентом України Михайлом Грушевським *(сидить третій праворуч).*

— Богдане Васильовичу, а чому академія не відзначала своє сторіччя з вашим приходом на посаду ректора УАД? Тим паче, що у 1903 році у Києві вперше в Україні почала працювати Школа друкарського мистецтва, яку заснував Стефан Кульженко.

— Однак, як про класичний вищий навчальний заклад можна говорити лише про Український поліграфічний інститут, заснований у 1930 році. Так, у нього також була своя передісторія, пов'язана з декількома навчальними закладами. Передусім з Українською академією мистецтв, до складу якої входила і графічна майстерня. Вона згодом була реорганізована спершу у Київський інститут пластичних мистецтв, а потім у Київський художній інститут. Тоді (який збіг!), у 1923 році, у ньому був створений поліграфічний факультет на базі поліграфічного відділу інституту та Школи друкарського мистецтва. Навчання розпочинали 50 студентів за трьома спеціальностями: книжковий і газетний друк, кольоровий друк і друк естампів та ілюстрованих журналів. Подібні факультети з'явилися в художніх інститутах Харкова, Одеси, Москви та Ленінграда.

Фактично Українська академія друкарства — спадкоємниця і правонаступниця Українського поліграфічного інституту, створеного у Харкові у 1930 році шляхом об'єднання Київського, Харківського та Одеського поліграфічних факультетів. Хоча навчання майбутні студенти УПІ розпочинали у своїх містах — Києві, Харкові, Одесі та Дніпропетровську. Вони, як писала інститутська багатотиражка, за три місяці повинні були опанувати ті знання, які зазвичай опановують за три роки. Заняття в інституті розпочалися 1 жовтня 1930 року, а 2 грудня він був урочисто відкритий. На перше заняття прибуло 164 студенти. Одночасно з інститутом була відкрита аспірантура для підготовки наукових кадрів поліграфії.

Очолив новий навчальний заклад випускник поліграфічного факультету Київського художнього інституту Михайло, інженер-технолог Михайло Григорович Шевченко. Зрозуміло, організатори вищого навчального закладу зіткнулися зі значними труднощами. Особливо при формуванні професорсько-викладацького складу, бо в країні не було спеціальної поліграфічної школи. Проте випускники інституту зробили чималий вклад у становлення поліграфічного виробництва у тридцяті роки минулого століття.

— А в 1945 році, після війни, інститут перевели у Львів...

— І випустив він у той рік аж... сім інженерів-технологів і п'ять інженерів-економістів. Проте з цього періоду починається новий етап розвитку поліграфічної науки. У перший повоєнний навчальний рік в інституті було три факультети — інженерно-технологічний, інженерно-економічний та редакційно-видавничий, — і дванадцять кафедр. Але вже у серпні 1948 року в інституті створили механічний факультет, на якому розпочали підготовку інженерів-механіків для поліграфічних підприємств.

А в 1953 році відбулася чергова реорганізація — відділення редагування передали Львівському державному університетові імені Івана Франка, від якого і йдуть витоки факультету журналістики цього вищого навчального закладу.

Власне, освіта, як і наука, — живий організм і, відповідно, реагує на виклики часу. Це — передумова прогресу, розвитку людства. Адже хіба можна порівняти друкарський верстат Йоганна Гутенберга, якого називають одним із найцінніших винаходів і приріянюють до виникнення писемності і появи рукописної книги, із сьогоднішніми цифровими технологіями друку?

— Отож пропоную поговорити про сьогодення Української академії друкарства.

— Академія — єдиний в Україні автономний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, який готує фахівців для видавничо-поліграфічної галузі України та інших країн світу. У минулому році академія повністю перейшла на європейські стандарти організації навчального процесу відповідно до Болонського процесу. В її стінах здобувають освіту 6600 студентів за 24 спеціальностями освітньо-кваліфікаційних рівнів «молодший спеціаліст», «бакалавр», «спеціаліст» та «магістр». Майже у п'ятеро більше, аніж на початку сімдесятих років минулого століття.

Можемо гордитися і своїми науковими школами. Адже більшість наукових робіт виконувалися на рівні винаходів. Лише за останні роки отримано 84 патенти на винаходи, авторські свідоцтва та охоронні документи. Продано 12 ліцензій підприємствам Швейцарії та Польщі. Наші співробітники захистили 10 докторських та 38 кандидатських дисертацій. Видано також понад 200 підручників і навчальних посібників, 37 монографій. Академія видає фахові наукові збірники «Поліграфія і видавнича справа», «Наукові записки», «Комп'ютерні технології друкарства» та «Кваліологія книги».

Маємо також тісні зв'язки із закордонними колегами. Скажімо, при АУД створено і діє навчально-демонстраційний центр фірми «Гейдельберг», найновіше поліграфічне обладнання якого використовують для практичних та лабораторних занять студентів. Вони мають змогу слухати лекції професорів таких навчальних закладів, як університет Оксфорд Брукс (Великобританія), Лейпцизького і Берзького університетів, технічних університетів Дортмунда і Штутгарта (Німмечина), та інших навчальних закладів. Працівники академії мають змогу стажуватися у закордонних навчальних закладах і тому подібне. Академія — член Міжнародної асоціації вищих поліграфічних навчальних закладів. У наших стінах пройшла і 36-та науково-практична конференція асоціації, в якій взяли участь 25 учбових закладів з дев'яти країн світу, що, безумовно, є свідченням визнання авторитету Української академії друкарства.

Насамкінець лише зазначу: на виставці «Сучасна освіта України» академія була удостоєна почесного звання «Лідер сучасної освіти».

— А я додам: віват, академіє! Віват, професуро!

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Фото надано Українською академією друкарства.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У склад Української академії друкарства (до 1994 року Український поліграфічний інститут імені Івана Федорова) входять п'ять факультетів денної та заочної форми навчання, Кримський інститут інформаційно-поліграфічних технологій, Львівський поліграфічний коледж, підготовче відділення, видавництво «Українська академія друкарства», бібліотека, відділ інформаційного забезпечення, науково-дослідна частина з відповідними науковими лабораторіями, відділом аспірантури і докторантури, спеціалізована вчена рада із захисту кандидатських і докторських дисертацій, відділ міжнародних зв'язків, навчально-виробничо-експериментальна друкарня.

У різні роки її очолювали Михайло Шевченко, Анатолій Барга, Станіслав Келлер, Володимир Шпіца, Григорій Толстой, Степан Гунько.

Головний корпус Української академії друкарства (м. Львів, вул. Підголоско, 19).

Друкарський верстат Йоганна Гутенберга прирівнюють до виникнення писемності і появи рукописної книги

Дитина може сама позбавити своїх батьків... батьківських прав. Але...

Після того, як в Україні була ратифікована Конвенція з прав дитини, минуло вже майже 20 років (документ ратифікував ще парламент Української РСР 27 лютого 1991 року). Ми приймали закони, організовували служби, вивчали досвід Європи. Наскільки вдало створили систему захисту прав маленького громадянина, «Голос України» вирішив довідатися в начальника Служби у справах дітей Київської міськдержадміністрації Миколи КУЛЕБИ. Діяльність цього підрозділу пов'язана винятково із захистом прав дитини. Сьогодні під патронатом служби — робота з неблагополучними сім'ями, виявлення й попередження порушень прав дітей, «виховання» усиновителів та опікунів, запобігання сирітству тощо.

— Миколо Миколайовичу, часто в Україні порушують права дітей?

— Я вважаю, досить часто. Ми ще не виросли до усвідомлення того, що дитина розуміє свої права, а дорослий — свої обов'язки стосовно дитини й стосовно дотримання прав маленької людини. Чимало батьків здійснюють по відношенню до своїх дітей неправомірні дії, багато хто не знає, як правильно виховувати дітей, у нас ще в традиціях бити дитину. Ми не зрозуміємо, що виховувати можна й по-іншому.

Загалом в Україні щорічно близько 20 тисяч дітей залишаються без сім'ї. Тобто хтось помирає, когось позбавляють батьківських прав. Діти стають або соціальними, або круглими сиротами (30 відсотків дітей втрачають батьків унаслідок їхньої смерті). Далі — відмови. З року в рік з'являється певна кількість дітей, від яких батьки відмовляються одразу після їхнього народження або залишають дво-трирічних малюків на вулиці. Якщо говорити про цифри по Україні, то три роки тому таких випадків було близько трьох тисяч, сьогодні — менше тисячі. У Києві щорічно залишають близько 80 дітей. Мушу визнати, що серед відмовничків дуже багато хворих малят.

— Декілька років тому побутувала думка, що збільшені виплати на дітей не тільки спровокували бебі-бум, а й попсували статистику стосовно відмовничків... Це так?

— Насправді такої динаміки ми не бачимо. Звичайно, якщо сім'я вже зовсім неблагополучна, мама алкоголічка або наркоманка, ми забираємо дитину. Але для багатьох бідних сімей допомога з народження дитини стала хоч якоюсь матеріальною підтримкою, багато хто з них перебуває на межі виживання.

— Скільки дитячих справ розглядає служба на рік, місяць, тиждень?

— У Києві майже 600 дітей щорічно стають сиротами. Звісно, справ розглядається більше, адже загалом сиріт у столиці близько 2,5 тисячі. На кожну дитину заводиться особиста справа, кожен перебуває чи то під опікою, чи то в прийомній родині, чи то в дитячому будинку сімейного типу, чи то всиновлений. Але ми зобов'язані відстежувати долю кожної сироти. Усиновлені вже мають права власної дитини, але ми і їх з уваги не випускаємо.

— Проблема насильства в сім'ї. Що держава може й повинна зробити з цим явищем?

— Це наша ментальна проблема. Насильство в сім'ї завжди вважалося внутрішньою родинною проблемою, ніхто сміття з хати не хоче виносити. Через це в країні й не створювалися якісь спеціалізовані центри з роботи і з жертвами насильства, і з сімейними агресорами. Сьогодні на законодавчому рівні дуже складно притягти деспота до відповідальності і змусити його або пройти якесь навчання, або покарати його. Проблема залишається «висіти» на плечах тієї-таки сім'ї: якщо це адміністративне покарання, то штраф у 51 гривню теж іде з бюджету родини. А жертва продовжує жити зі своїм мучителем.

В якихось випадках профілактична бесіда допомагає, в якихось — ні. Головне сьогодні — створити в Україні систему ефективної реакції на насильство: організувати допомогу жертві, роботу з агресором або механізм його покарання, якщо це необхідно. Це повинна бути державна система, підкріплена комплексом відповідних законів і нормативних актів, що дають чітке розуміння, яка структура як повинна діяти, якщо надійшов сигнал про насильство в сім'ї. Коли всі чітко розуміти-муть, що робити, залишиться тільки поінформувати населення, і дітей у тому числі, як реагувати на прояв насильства.

У Києві ми більш-менш можемо впоратися з цією проблемою. У столиці шість центрів допомоги жінкам, що постраждали від насильства в сім'ї. А в Україні — це дуже серйозна проблема. Реакція на насильство в сім'ї дуже слабенька, зазвичай із запізненням, у регіонах немає спеціально навченого персоналу, який працював би за цими фактами...

— Законодавчої бази не вистачає?

— Не вистачає. До того ж не тільки законодавчої бази. Немає чітко розробленої системи стосовно реакції на насильство. Та й потім, із суспільством, по суті, ще ніхто щодо цього не працював. Повинно бути так: б'є тебе чоловік — набери номер телефону й тобі допоможуть упоратися з твоїм лихом. Одразу приїдуть фахівець, психолог, міліціонер, усе запротоколюють, з агресором розберуться, якщо потрібно — притягнуть до відповідальності, якщо ні — може, відправлять на якісь тренінги, які зобов'яжуть відвідувати обох із подружжя. Дітям допоможуть! Адже вони, стаючи свідками розборок між мамою і татом, переживають дуже велику психологічну травму.

Нині тільки в рідких випадках вдається поставити агресора на місце. А що стосується дітей, то справа ще гірша. Сім'я це вважає своєю внутрішньою проблемою.

— Я знаю, вам доводиться займатися не тільки столичними безпритульними, а й дітьми з інших регіонів.

— Так, до Києва діти тікають практично з усіх областей України, з інтернатів. Їх знаходить соціальний працівник і приводить у центр соціально-психологічної реабілітації. Але потім ми зобов'язані дитину повернути туди, звідки вона втекла. Проблема в тому, що діти не хочуть назад. Це питання дуже складно нині вирішити. За законом дитину мають повернути в те місце, звідки вона втекла. А місцеві органи повинні про неї піклуватися. Були в нас із цього приводу й конфліктні ситуації. Це теж питання прав дітей. Але, на жаль, дитині захистити свої права в нашій країні дуже складно. Законом це покладено на дорослих. Навіть якщо ми говоримо про 14-річного підлітка, що вже, по суті, своїх батьків може позбавити батьківських прав.

— Бували такі прецеденти, коли діти позбавляли своїх батьків батьківських прав?

— Бували випадки, коли нам доводилося мирити дітей з батьками. Не допомагати в позбавленні батьківських прав, а контролювати процес примирення. Справа не доходила до суду. Наприклад, коли 15-річна дівчинка заявляє: не хочу жити зі своєю мамою. Живе в подруги, родичів, ще в когось... У сім'ї — образи якісь, нерозуміння. Тут, звичайно, потрібна допомога фахівців. І з мамою доводиться працювати, і з донькою. До того ж із дорослими працювати складніше, вони вже сформовані, їм дуже складно щось довести, тим паче в питаннях виховання їхніх власних дітей: це моя дитина, як умію, так і виховую. А дитина їхніх методів не сприймає. Плюс помилки молодості батьків, коли вони до 15 років не займалися вихованням дітей, а потім раптом спохопилися. Та, як з'ясовується, пізно...

— З 1 січня 2009 року до законодавства було внесено зміни стосовно більш жорсткої відповідальності за залучення дітей до жебрацтва. За ці майже два роки щось змінилося? Менше дітей просять милостиню? Скільки батьків покарано за таку експлуатацію дітей? Що відбулося?

— Нічого не відбулося. Усі розраховували на те, що буде легше притягати таких батьків до відповідальності. Адже раніше притягали тих, хто використовував дитину для жебрацтва. За формулювання «використовував» було вкрай складно інкримінувати діяння, потрібно було шукати свідків, які підтвердили б факт використання дітей. Потрібно було довести, як цю дитину використовували. Потім увели іншу норму: «залучення» дитини. Здавалося, вже побачивши дитину з матір'ю-жебрачкою, можна було б притягти її до відповідальності. Насправді в законодавстві вставили слово «систематичне».

— Тобто потрібно тепер упіймати мамашу за цим заняттям хоча б пару разів?

— Ні, не пару разів, а щонайменше повинно бути чотири факти, до того ж зафіксованих. Тільки після цього її можна буде притягти до кримінальної відповідальності. Що практично неможливо. Для цього на рівні України має бути створена база даних, усю систему потрібно міняти. Тож такі зміни не привели до жодних поліпшень. Побачивши таку мамашу з дитиною на руках, яка просить гроші, працівник міліції може максимум акт скласти. Так, зменшилася кількість жебраків на вулицях, але за рахунок рейдів, які й ми проводимо, й міліція. У Києві бояться жебрати, розуміють, що це тягне серйозні розбирання. Але, у принципі, жебрачки можуть вільно займатися своїм «бізнесом» і не бути за це покарані. Це проблема.

— А якщо слово «систематично» забрати із закону, це змінить ситуацію?

— Звісно.

— Одне слово?

— Так, одне слово докорінно змінить ситуацію. Так будь-який факт можна буде інкримінувати й притягати до кримінальної відповідальності за використання дитини.

— Україні потрібен дитячий омбудсмен?

— Дитячий омбудсмен не розв'яже проблему дітей в Україні. Нам потрібна система, яка була б відповідальна за кожну дитину. Система з чітко прописаною відповідальністю чиновника за безпосередню дитину, що опинилася в непростій ситуації. Коли в нас на законодавчому рівні це буде прописано, тоді в нас і відповідальність підвищиться за розв'язання дитячих проблем.

— Поясніть...

— Коли ви кажете дитячий омбудсмен, ви маєте на увазі персону на рівні держави, що захищає права дитини. А я, коли кажу дитячий омбудсмен, маю на увазі, що така людина повинна бути в кожному районному центрі, в кожному селі й чітко знати проблеми кожної дитини і щиро на них реагувати. Він має бути близький до цих дітей і володіти відповідним інструментарієм для розв'язання дитячих проблем. А відповідальність повинна бути дуже висока. Якщо є в населеному пункті проблемна дитина, а голова держадміністрації пропускає цю інформацію повз вуха, то він має бути покараний. З усією суворістю... Ось це завдання дитячого омбудсмена. У нас сьогодні є прокуратура, голови держадміністрацій, а відповідальність — розпливчаста. Сім нянькок у нас є, але чомусь дитина без ока...

Бесіду вела
Ірина ШАТРОВА.

Фотоетюд Юрія ВЕНГЕРЕША.

Ця страшна блокадна спадщина...

(Нові літературні свідчення із «Запретного дневника» Ольги Берггольц)

1.

Велика поетеса до останніх днів свого життя засвідчувала: «...Для слова — правдивого слова о Ленинграде — еще, видимо, не пришло время. Придет ли оно вообще?». І ось ми маємо книжку її, що стала одразу бестселером: «Ольга. Запретный дневник». Вийшла вона щойно в Санкт-Петербурзі. Випущена Видавничою групою «Азбука-классика» (2010 рік). У нас в Україні «Запретный дневник» нарозхват, мені він дістався за 160 гривень. Я торкаюся його дбайливо, з особливим почуттям, тому що був дотичний до нього, цього великого страждальця-міста, майже два роки, коли був відряджений туди на Вищі курси політскладу. Місто жило вже без блокади лишень вісім років. Мені пощастило. На курси зараховували тільки з п'ятирічним партійним стажем. Я був партійцем лише рік. Уже писав про те, що мене виручив значок першого розряду з волейболу на моєму кітелі: 6-й журналістський курс хворів страшенно на цей вид спорту. До Кушки, найпівденнішу точку СРСР, мене не відправили.

Курси оплачували наймані нами квартири.

Я жив у сім'ї, де залишилися з дев'яти людей двоє: молода ще жінка із семирічним сином. Позашлюбний її чоловік, як розповідала жінка, постраждав за неї. Десь працюючи в пекарні, він підгодовував її, котра на той час уже залишилася у квартирі одна. Його потім, як вона сказала, «замели», він залишив їй на пам'ять тихого і скромного хлопчика. Я ніколи не чув, щоб він вередував...

На тихому коханні з розповіддю з минулого («а ты, Витенька, помнишь?») можна й розказати про хресний шлях покоління, «прошедшего зоною пустыни»... «...Но если я не расскажу о жизни и переживаниях моего поколения в 37—38 гг. — значит, я не расскажу главного... Великая, печальная, молчаливая вторая жизнь народа!.. Это вторая жизнь. Если бы мне только написать о ней...»

Книжка її наповнена муками, стражданнями. Видавець подбав, і в книжці вперше публікуються матеріали слідчої справи Ольги Берггольц, що зберігається в архіві ФСБ. Доступ до неї, між іншим, було отримано лише 2009 року. Тут ми знайдемо рідкісні документи й фотографії з Російського державного архіву літератури і мистецтва, фотографії й листи з рукописного відділу Інституту російської літератури. Цікаві матеріали з архіву дуже популярного й нині письменника Данила Граніна. І багато чого іншого, що гріє і хвилює, тривожить душу. Тут багато порядності, стійкості духу, гордості людини, що не відмиває своє життя помиями і брудом. Тут страждання, радість, сльози, непокора й розум, даний тим, як вона.

Ось із її щоденника (25/1 40-го): «...Нами человечество протрезвляется, мы — его похмелье, мы — его боль родов», — писал Герцен в 1948 г. Может быть, время поставить под этими словами сегодняшнюю дату? Какой-то маленький светлый кусочек внутри, остаток безмерной веры — «Клочок рассвета мешает мне сделать это? Или трусость? Или инстинкт самосохранения?».

А перед цим вона розмірковувала про Машу Ришман, яку засудили на п'ять років... Усі статті зняли, засудили як «социально опасную». Це людина, свідчить Ольга Берггольц, — котра віддала все життя партії. Мотивувань до засудження немає навіть юридично скільки-небудь грунтовних. Сваволя, беззаконня, і все...

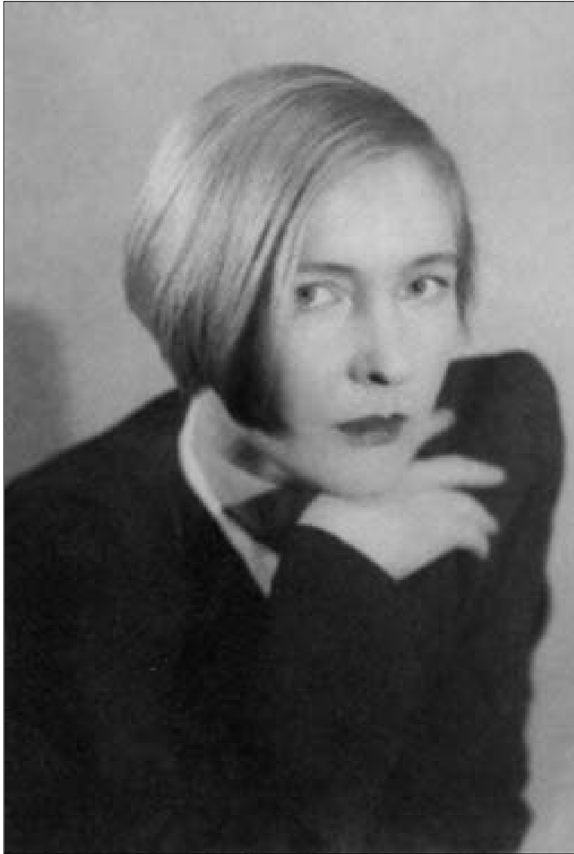

Так само вона говоритиме щодня, щогодини і про два мільйони ленінградців, яки загинули у славному місті, де потім заборонялося казати слово «блокада». Все, виявляється, тут пеклося на салі, маслі...

Усе було не так, як шепочуться й шушукають.

Де за кожне слово — в'язниця, камера.

Тут насаджувалася та «правда», котра зроду тут не існувала.

Парадна партійність тут звіріла й здраствувала.

Вона скрізь була правдистою. «Вчера читала материалы газетные о Сталине (25/XII 39-го). Очень грустная статья П. Тычины в «Литературной газете»... И вдруг мне захотелось написать Сталину о том, как относятся к нему в советской тюрьме... И когда подошла к этому разделу — потухла, что ли. Додик (близька їй людина. — **В.Ю.**) писал Сталину о своем брате, о том, как его пытали, — ответа не получил. Рымшан (сосед по квартире. — **В.Ю.**) писал тому же Сталину о своей жене — ответа не получил. Помощи не получил. Ну, для чего же писать мне? Утешить самое себя сознанием своего благородства?»

2.

Берггольц Ольга Федорівна (1910—1975) — я йду по Радянському енциклопедичному словнику, випущеному в 1981 році, — російська радянська поетеса, письменниця. Член КПРС із 1940-го. Ліричні твори про героїчну оборону Ленінграда. Поеми «Февральский дневник», «Ленинградская поэма» (обидві — 1942), «Первороссийск» (1950), автобіографічна книжка «Дневные звезды» (1959), Державна премія СРСР (1951)...

І ось ідуть у її цій новій книжці «Ольга. Запретный дневник» записи, де щиро оповідається справжнє, нарешті, сьогодення, минуле й майбутнє. Її одкровення: «Но если я не расскажу о жизни и переживаниях моего поколения в 37—38 гг., значит, я не расскажу главного... Великая, печальная, молчаливая вторая жизнь народа... Это вторая жизнь...»

Видавці цієї унікальної речі підкреслюють, що тема пам'яті — найнадійніший носій наших страждань і радостей — проходить через усю цю книжку. «Никто не забыт и ничто не забыто». Ці слова мучениці-поетеси викарбувано на Піскарьовському цвинтарі, там, у них. Вони завжди поряд із життям мільйонів наших колишніх і нинішніх співвітчизників. Життя нинішнє їх виходить за межі війни Вітчизняної й, зокрема, Ленінградської блокади. Пам'ять — і світла, і гірка простого народу, що нині теж животіє в убогості, злиднях, обманах нових політиків... Воно, це життя, б'є, як ленінградський метроном, у серце мільйонів і мільйонів, що не забули в суєті й проблемах сьогоднішнього дня той страшний і все-таки світлий час терпіння у всіх наших поразках і перемогах.

...1937 рік. Початок Великого терору, читаємо в книжці Берггольц. Лютий-березень. Пленум ЦК ВКП(б). Доповідь Сталіна «Про недоліки партійної роботи і про заходи з ліквідації троцькістських та інших дворушників». Як вам подобається це — «інших дворушників»?.. Хто вони? Скільки їх? У «Ленинградской правде» стаття якогось Л. Плоткіна. Цитуються вже викриті «вороги народу». Це критики З. Штейнман, А. Горєлов, Є. Мустангов. Гострим рядком виводиться на білий світ «кулацкий последыш» поет Б. Корнілов, що набирає сили (один із чоловіків поетеси. — **В.Ю.**). Промовчати? Усі знають, що вона кохає Корнілова. У березні лежить на збереженні і мріє: найкраще було б народити товстого, милого Сьопу... Ні, не обійшло! У травні — виключення із Спілки письменників. Перед цим виключили з кандидатів у члени ВКП(б). Вона, наступивши на все, чекає дитину. У липні викликається як свідок у справі Авербаха. Його мучили, пісочили за відступ від лінії партії. Вона спілкувалася з ним на початку 30-х років.

Опинилася в лікарні.

Дитину втрачено.

Спробувала влаштуватися на заводі «Електросила». Прийшла туди 7 листопада, щоб брати участь у святковій демонстрації. З начальства партійного підійшли і грубо сказали:

— Геть! У вашій присутності тут немає необхідності.

У грудні влаштується на роботу в школу №6 Московського району вчителькою російської мови і літератури в сьомих класах.

Працювати не дають. За власним бажанням іде зі школи. Змилостивилися в «Електросилі» — взяли якимсь підсобником.

У ніч з 13 на 14 грудня 37-го заарештована як «учасниця троцькістсько-зінов'євської організації»...

3.

Записники Берггольц приголомшують і своїм одкровенням, її вмінням сказати так, як ніхто не скаже. 20/III 56-го: «Социализм — это учет. Коммунизм — переучет. Коммунизм — это Советская власть минус НКВД»... Запис про Іспанію, 1938 рік. Вона в радянській в'язниці. Тільки-но ввійшла до в'язниці й одразу запитання: «Що з Мадридом? Здали його чи ні фашистам?».

Це було покоління особливе. Це було покоління чисте, вилите із найдорогоцінніших матеріалів. Хоча, запитуючи про Мадрид, вона, Берггольц, писала: «Окошко-«глазок» — бдительное око пролетариата». Й одразу про так званий «внутрішній допит». Якийсь Мусатов — у своїх спогадах вона називає його, слідчого слідчастини УНКВС ЛО Іваном Тимофійовичем. Вони дивляться одне одному в очі, як домовилися. Погляд комуністів. Він теж начебто не вірить, що вона в чомусь винувата. І дивляться довго, наче випробовують одне одного. Мусатов під кінець допиту каже: «Ольго Федорівно... Ви чините нечесно»...

«Он добивался, чтобы я сказала, какие шифры я передала Лизе Косульниковой. Я чувствую, что Лиза явно предала или кто-то другой, кому она поверила»...

Дивитися в очі слідчому й вірити, що він буде зважати на угоду?

Трагічне покоління. Воно вірило в революцію. Коли віра висихала, нові люди йшли на самогубства. Після численних допитів і примусів зізнатися в тому або іншому замаху на комунізм і всесвітню революцію йшли викриття, викриття. Вистраждавши 37-й, 38-й, вона, незважаючи на всі попередження, рвалася до порядності і якогось нового голосу життя.

А щось підказувало: не так, не так! Померли Єсенін, Маяковський, Фадєєв, померли інші... Померли самі?! Смерть Маяковського — задрапірована вантажівка. «Найти материалы», — записує вона. — «Я еду хоронить. Меня собирают и напутствуют товарищи по университету, провожают»... Смерть Горького — лафет. Смерть Фадеєва — автобус найвищої швидкості...

«О, наш поэтический мартиролог! — виголошує вона. — Мы ощутили, что началась новая эра на нас»... «Новая глава оказывается убийством Кирова»...

«Убийства и самоубийства! Осторожнее, мы идем по могилам наших друзей»...

Це вигуки і записи.

Теплий, особливий зв'язок з Маргаритою Коршуновою. Вона — герой громадянської війни, лікар, співкамерниця Ольги Берггольц.

«Я у нее в госпитале. В блокаду, в дни прорыва Ленинграда. Непрерывно спаять тюрьму с блокадой», — ніби підкреслює Берггольц. Не можна ні дня забути про блокаду, про брехню навколо неї...

Не можна вірити жодному слову, продовжує вона, тим, хто намагався возвеличити блокаду, і повторювати, що голоду в Ленінграді не було.... А де ж два мільйони ленінградців, які ще й не поховані... «Непрерывно спаять тюрьму с блокадой! Тюрьма — исток победы над фашизмом, потому что мы знали: тюрьма — это фашизм, и мы боремся с ним... Тюрьма, тюрьма, тюрьма, когда идет неправда... Мы знали, что завтра — война... Многого не зная, мы были готовы к ней».

Вона, виснажена допитами, камерами, завжди й потім кидалася в бій за кожного товариша, причетного, як нині іноді грубо кажуть, до так званого письменницького цеху. Я був у Ленінграді в рік смерті Михайла Михайловича Зощенка. Уже трудився в «Робочій газеті». Головний редактор її Юхим Лазебник відпустив мене на п'ять днів попрацювати в ленінградських архівах (сказав: треба щось і для газети). Ці п'ять днів збіглися зі смертю великого Зощенка. Хто не любив тоді його? Потужний у своєму ремеслі, вічний раб обставин, партійних дурних постанов, учасник Першої світової і громадянської воєн... Його оповідання, глибокі смішинки, розхоплювали й читали. Грубо, підло, нечесно розправлялися з ним у постанові оргбюро ЦК ВКП(б) про журнали «Звезда» і «Ленинград». Постанова йшла в найперший рік після війни. Критика йшла така, що надто калічила. Тепер вона, слава Богу, скасована, це сталося, щоправда, аж 20 грудня 1988 року.

У день смерті письменника в 1958-му весь Ленінград стояв на весь ріст.

«Я ни в чем не могу себя упрекнуть по отношению к Михаилу Михайловичу? — писала Ольга Берггольц у ті дні. — Не только ни словом, ни делом не предала его в катастрофические дни сорок шестого, восприняла его как личную катастрофу, чем могла, старалась согреть... Чувство глубокой вины за трагическую судьбу его легло сегодня как камень».

Тоді вона казала це й на похороні Зощенка зі сльозами на очах. Та й ми, мужики, що пройшли нехай не Першу світову і громадянську, а гірку Вітчизняну, — плакали. Так вона казала, так обурювалася цією ждановською постановою 1946 року. Вона назвала її наскрізь фальшивою і дуже шкідливою для радянського народу... «В другой стране, — підкреслила вона, — такого масштаба писателя нация носила бы на руках»...

Не можна ні дня забути про блокаду, про брехню навколо неї...

Спробував було тоді зробити з Ленінграда щось я для «Робочої». Вона була на той час прогресивною. Її редактор, щоправда, прийшов у неї працювати з ЦК компартії України. Тривалий час очолював там партійну організацію. І як то кажуть, не всякому дню і сезону свій овоч. Жодного слова з тодішнього Ленінграда про панахиду Зощенка Ольга Берггольц Україні не принесла.

Тепер ми маємо в більш-менш вільній країні її, цю сумну й величну книжку, в якій ми також живемо й у блокадних ночах і днях. Якщо ми люди, тобто ті, хто ще залишив душу, її голос звідти доноситься віщо; ми чуємо кожне слово, підносимо його ближче, до серця, щоб нічого не забути.

Тоді вона писала у своєму «Запретном дневнике»: «Построили утопический социализм, приняли его за научный и стали жить в нем»...

Я читаю її щоденники й теж ставлю собі запитання: що ми, мерехтливі, з трибун волаючі, побудували нині? Якщо такі злиденні пенсії, якщо такий дорогий хліб і якщо до трибун ідуть — як на парад. Так гордо, що сором бере. Так, у Ленінграді тоді, у війну, загинули близько двох мільйонів. Чому гинуть від голоду нині наші люди і чому бенкетують донесхочу в нас інші?!

4.

Із листа Берггольц М.С. Довлатовій (чоловік її — Аркадій Аптекман, у післявоєнні роки був секретарем письменниці В.Ф. Панової). (20/III 42-го. Із Москви):

«...Ты не застанешь очень многих, вернувшись в Ленинград... Мне очень хотелось бы видеть тебя, плакать с тобой, рассказать тебе всё-всё, о чем не напишешь обыкновенными словами... Лева Цырлин умер, как и Коля, от истощения, еще в феврале».

Лист Н.Л. Оттену (1907—1983), завлітові Московського Камерного театру, театральному і кінокритику. (17/III 43-й. Ленінград):

«...Посылаю Вам книжку, изданную в Ленинграде (книжка «Ленинградская поэма» вийшла там, як відомо, в 1942 році. — **В.Ю.**)... Вас удивит обилие коммунальной тематики — но это специфично для нас. Ведь великое ленинградское сопротивление было не только военным, но в еще большей мере шло по линии быта, борьбы за самые основы человеческого существования и жизни, удержания элементарно каких-то вещей... Как бы объяснить Вам понятнее?.. В декабре сорок первого — январе сорок второго люди еще стремились похоронить своих близких в гробах и отдельных могилах... К концу января уже почти никто не пытался этого делать...»

...Як відомо, її відправляють наприкінці червня 41-го на роботу в Радіокомітет. Серпень. Перший виступ біля мікрофона. «Я говорю с тобой под свист снарядов...» І ось уже запис від 5 вересня. «Завтра батька идет к прокурору — решается его судьба»... У всьому винуваті анкетні дані доктора Берггольца. Виявляється, 26 серпня 1941-го під грифом «абсолютно секретно» вийшла постанова Військової ради Ленінградського фронту про обов'язкову евакуацію німецького і фінського населення, до чиїх представників її батько не належав. Але — пильність, пильність і чищення, чищення. А німці зайняли Стрельну, вони вже під Пулковом. Вона шукає своїх. Хто потрапить до рук фашистів? Як їх будуть розстрілювати, всіх цих радянських. Особливо тих, хто кричить тепер біля мікрофонів, підбадьорюючи співвітчизників. Вони живуть не тільки у страху. Згоріли продовольчі Бадаївські склади. Уже не на вустах — грізно, тяжко — йде Блокада Ленінграда.

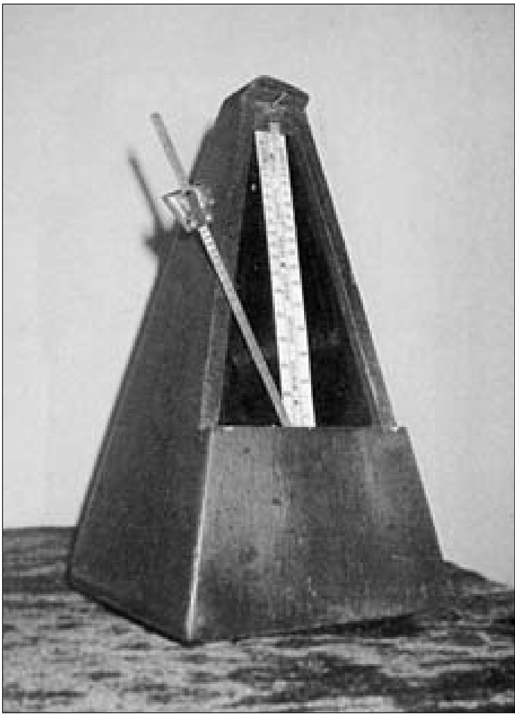

Запис 24 вересня. Ольга Берггольц відвідує Ахматову. Вона потім напише: «...Живет у дворника, убитого артснарядом на улице Желябова, в подвале, в темном, темном уголку прохожей... Матрасишко, на краю, закутанная в платки, с ввалившимися глазами — Анна Ахматова. Муза плача, гордость русской поэзии». Берггольц пропонували супроводжувати Ахматову, але вона твердо й беззаперечно вирішує залишитися в Ленінграді. Пайок у цей час... Робітником хліба — 250 грамів, службовцям, утриманцям і дітям до дванадцяти років — 125 грамів.

«Я говорю с тобой под свист снарядов...» Її голос тепер знайомий кожному ленінградцеві.

І так день за вднем.

Із заборонних щоденників я вибираю запис, зроблений 8 лютого 1942 року: «Папу держали вчера в НКВД до 12 ч. Власть в руках у обидчиков. Как их повылезало, как они распоясались во время войны и как они мучительно отвратительны на фоне бездонной людской, всенародной, человеческой трагедии»...

Запис 23 лютого. 1942 рік. Дорогою життя через Ладозьке озеро пробивається на вантажівці сестра Ольги, що живе в Москві, Марія Берггольц із продовольчими посилками для письменників.

Першого березня, незважаючи на опір, друзі відправили Ольгу до Москви — в неї почала розвиватися важка форма дистрофії. Там вона з розпачем довідається: країна не знає всієї правди про Ленінград, про голод! Вона намагається читати свій «Февральский дневник». Слово «голод» негайно викреслюють... Вона пише рідній людині в Ленінград: «...Знаешь, свет, тепло, ванна, харчи — все это отлично, но как объяснить тебе, что это еще вовсе не жизнь — это СУММА удобств. Существовать, конечно, можно, но ЖИТЬ — нельзя. И нельзя жить именно после ленинградского быта, который есть бытие, обнаженное, грозное, почти освобожденное от разной шелухи...».

Чи треба їй позичати в когось щирості? Повірте, дорогий нинішній читачу, такі, як Ольга Берггольц, ніколи не брешуть, не зраджують своє серце. Але скажіть, як може жити така людина у вічній щирості, у вічній порядності?.. Ця людина не поведе бровою, не заб'ється її серце так, як в інших... Щоб забратися зовсім із цієї грішної країни, що вічно бреше зверху?! Адже щось таки вона робила в Ленінграді, підніймаючи людей навіть із могил, щоб батька її не чіпати!

17 березня Ф.Х. Берггольц висилається з Ленінграда до Краснодарського краю. Сестри Ольга і Марія Берггольц довідуються про це в Москві.

Хоч би як Ольгу вмовляли в Москві і Фадєєв, і Алігер, і Тихонов, 20 квітня вона повертається до голодного блокадного Ленінграда.

Дух свободи душі.

Пристрасть проти брехні, святенництва.

Із 29 березня, коли була присутня на першому виконанні в Москві Сьомої (Ленінградської) симфонії Д.Д. Шостаковича, вона була інша Ольга Берггольц. Напевно, забула всі образи, бо справжня людина, думаючи про себе, думає про всіх. І вбитих, і живих. Вона їм завжди каже про добро, велич прощення і стійкості в порядності. Тільки крутнувся не в той бік — ти з усіма, хто творить зло, взявши владу у свої руки. Немає умиротворення на цій вічно грішній землі! Злий додає в грішне найстрашніше — жити по-своєму: одне говорити, інше робити.

Я не знайшов поки що в заборонних щоденниках великої страждальниці ні слова, сказаного в злі. Зло множить зло. У Всесвіті й так нагромадилося стільки зла. Віз і маленький візок!

Це зло ніби знімають вибрані вірші та поеми, щоденники та проза, вірші та поеми у книжці дуже високої духовної вартості...

5.

Вона все пам'ятає. Вона повторюється, тому, що все те, що було, настільки боляче і трагічно, що навіть дихати вільно не можна. «Но если я не расскажу о жизни и переживаниях моего поколения в 37—38 г. — значит, я не расскажу главного и все предыдущее — описание детства, зов революции, Ленин, вступление в комсомол и партию, и всё последующее — война, блокада, сегодняшняя моя жизнь — будет почти обесценено...» (1959) ... «Сноски к отцу. Или P.S. Красноярск, подробности смерти. /Я ехала твоей дорогой, /Отец мой милый, /До Красноярского острога, Вплоть до твоей могилы)... 1959. Поезд Москва—Пекин». «...Салютую тебе тюрьмой»...

І так — усе життя. Куди не кинь — всюди клин.

Ось із її заборонного щоденника 1931 року. Чума, холера, чорна віспа. Болотисті вулиці Алма-Ати. І мрія про соціалізм. Вони вважали — ось-ось соціалізм настане... ні, не настане, прийде... Так ні, ні, просто раптом наскочить, обвалиться на нас після миттєвого якогось кроку, розгорнеться, повстане, зметнеться перед нами, разом із нами — ми влетимо, вбіжимо у нього по рядках чарівно-відважної поезії...

«...Я напишу во второй части «Дневных звезд» о том, что всё было не так, как мы в тот зеленый день мечтали...

Отсюда переброска может быть к другой главке: к Эренбургу, Маршаку, Паустовскому, Твардовскому, Солоухину, Смуулу — к себе.

И, конечно, к отцу».

Вона писала про нього під час поїздки Сибіром.

Але, мабуть, щоб із цензурою не було проблем, підписала: «1959. Поезд Москва—Пекин».

Так спокійніше.

Але сюди, в Сибір, батька від сім'ї виштовхнули.

Не в Пекін. У матінку Сибір. Скільки могил, виштовхнутих із життя, виштовхнутих у цей страшний, звідки не втечеш, Сибір. У своїй книжці «Врата рая», що вийшла нещодавно, я написав про це. Тільки не позначив міста, звідки їх прикатували сюди, на вічне поселення. З одного тільки Ленінграда лежать сім душ, і старших за мене, і молодших. Я тоді вважав Ленінград своїм містом. Я думав, що ніколи вже не побачу живих ленінградців. Так і залишуся на цій добрій, дуже страшній стороні. Про це ми й тоді з моїм сусідом старим, що був у начальстві у великому Ленінграді, часто розмовляли.

— За що?! Ну за що, скажімо, мене сюди привезли й не везуть назад? Ленінград я люблю. Я пройшов там блокаду, я слухав, як під говір репродукторів ми тихо там від убогого життя помирали. Не всі хапали. Не всі — гади. Чому так?

Тихі сибірські білі ночі.

Яке коло проходить по своїй землі сонце!

І як по-чоловічому плачеш на могилах вигнаних і померлих тут людей!

Я читаю цей її щоденник по-особливому.

Якось зрушилися землі.

Якось солодко думати, що ми жили поряд.

Думали про соціалізм, думали про комунізм.

Ми жили завжди важко. Оглядаєшся іноді на себе: чи висить на тобі хомут із минулого? Чи тисне тебе той час? Чи добре ти в ньому влаштувався? Чи брешеш всім і хапаєш зайве, віднімаючи загальне, те, що піднято величезною працею, чесністю і порядністю багатьох бідних, що не вміють штовхатися...

Так, знаєш, що верхи завжди гнилі. Один-два і немає чесних.

Вони не рахують, коли прийде той чи той час.

Вони живуть із посмішкою і вірою в себе.

Їм не сниться, коли говорить блокадний Ленінград

Їм не сняться похоронки з війни.

Їм нічого чекати змін.

* * *

«Ольга. Запретный дневник». Щоденники, листи, проза, вибрані вірші та її поеми, видані в Санкт-Петербурзі инішнього, 2010 року Видавничою групою «Азбука-классика», здаються дуже й дуже далекими від страшних, злих, нелюдських років сорок — першого, сорок другого, сорок третього й особливо сорок шостого, коли Жданов створив свою бридку постанову про всіх — і вже вбитих, і ще живих — письменників, що насмілилися сказати правду про ленінградський голод, умертвіння... Ні, про совість, уміння жити за якимись особливими, даними тільки одним... Це є вдячність народам, які тоді жили й перемагали!

Не можна читати все це при черствому серці. «/Имя твое я сделал из хлеба /такого же черного, как мой день/...» Це письменник Микола Баршев, ленінградець, котрий наприкінці 1920-х років входив у ленінградську групу «Співдружність». «Это он писал Вале, своей жене и моей подруге детства, — підкреслює Ольга Берггольц, — когда сидел в тюрьме в 1937 году. Он действительно сделал ее имя, имя дочки и матери из хлеба и украдкой передал их на волю — Вале. А Валя потом ходила узнавать, как там Баршев? Ее свидание с ним в пересылке. «Ходила на свидания как невеста, вся в белом и обязательно с цветами». У одной охранник вырвал цветы, бросил на скамейку. Баршев приказал: «Подними, сволочь, и отдай женщине». Стражник молча сделал это...»

«История любви, одной любви, прошедшей эти годы, лежащей во второй жизни народа», — підкреслює автор «Запретного дневника».

Я завжди на Крайній Півночі стояв біля могил ленінградців.

Перебуваючи там, я так наслухався щирих, зі сльозами розповідей про те, як їм брехали про великі пайки хліба, про турботу, культуру, передачі Берггольц із оточеного фашистами Ленінграда.

Торкатися кожного запису, зробленого в Ленінграді, я сам собі наказав: не маю права. Багато що із щоденника заборонного мені, який не був у блокаді, а тільки жив там на військовому навчанні, — дуже знайомо, але не справжнє. Це — цінність інших.

Мене завжди пригнічує неправда про війну, дешевий пафос про неї. Я тоді думаю: у мене загинули там батько, три його брати, п'ять двоюрідних братів. Усі старші сестри мої воювали, воювали й двоюрідні сестри. Слава Богу, їх не вбило. Але всі вони стали курити. Шкода! А до блокадного Ленінграда я став бігти в 16 років і три місяці через запасний полк, останні етапи війни й іще сім з половиною років строкової служби. Бачте, ми усьому світові казали, що не брали до армії сімнадцятирічних. Робили це німці.

О, блокадо, блокадо!
О, твоє горе в душі й нині!
Не можна забувати всього цього.
Не можна без сліз читати все це.
Інакше станеш мертвим.

Володимир ЮГОВ,

лауреат літературних премій Короленка, Буніна, Пікуля, Фадєєва, «Гілка золотого каштана» та ін.; нагороджений Золотою медаллю української журналістики.

Київ, жовтень 2010 рік.

На знімках: Ф.Х. Берггольц — батько поетеси. 1914 р.; Ольга Берггольц. 1945 р.; блокадний метроном (Музей Будинку радіо); з архівної слідчої справи №-88-70 Ольги Федорівни Берггольц; ікона, котру Берггольц зберігала все життя (Ангел Благого Мовчання. Метал, фініфть, 13x15).

Фотографії із книжки «Ольга. Запретный дневник», Видавнича група «Азбука-классика».

Учора в Києві представили нового тренера національної збірної України з хокею. Ним став 57-річний Дейв Льюїс. Цей фахівець відомий по роботі в Детройті разом із легендарним Скотті Боуменом. Потім він самостійно очолював місцевий клуб

Турнірна хроніка

СТРІЛЬБА

На чемпіонаті України зі стрільби з пневматичної зброї збірна АР Крим встановила національний рекорд у стрільбі з гвинтівки. Про успіх кримчан у командній вправі ГП-6 (стрільба з 10 метрів) повідомляє Укрінформ. Команда у складі Артура Айвазяна, Сергія Каспера та Олександра Лазейкіна вибила 1785 очок із 1800 можливих.

БОКС

Чемпіон світу за версією WBC киянин Віталій Кличко отримає 70 відсотків гонорару за майбутній бій проти переможця пари Остін—Соліс. Про таку угоду між промоутерськими компаніями трьох боксерів **повідомляє портал BoxingScene.**

Нагадаємо, що конгрес WBC зобов'язав Кличка провести бій із переможцем згаданої пари до кінця березня 2011 року.

* * *

Українець Сергій Федченко свій наступний бій проведе у Харкові. 13 листопада він вийде в ринг проти американця Демаркуса Корлі (37-14-1, 22 КО). У цьому поєдинку боксери битимуться за титул WBO Europe у першій напівсередній вазі.

БАСКЕТБОЛ

Чемпіонат України. Суперліга. 4 листопада. «Будівельник» (Київ) — «Галичина» (Львів). 85:61 (16:10, 23:9, 25:14, 21:28).

ХОКЕЙ

Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. 4 листопада. «Сокіл» — «Німан». 3:6 (0:2, 1:2, 2:2). «Юність» — «Могилів». 7:4 (3:0, 2:1, 2:3). «Металургс» — «Шахтар». 1:2 (1:0, 0:2, 0:0). «Хімік-СКА» — «Металург». 0:4 (0:2, 0:1, 0:1). «Вітебськ» — «Шинник». 2:1 Б (0:1, 1:0, 0:0, 0:0, 1:0). «Гомель» — «Брест». 1:4 (0:0, 0:3, 1:1).

«Юність» — 63 очки, «Німан» — 53, «Металург» — 51, «Гомель», «Сокіл» — по 40, «Шахтар» — 36, «Металургс» — 28, «Брест» — 27, «Хімік-СКА» 24, «Могилів» — 22, «Вітебськ» — 20, «Шинник» — 16.

ФУТБОЛ

Новим тренером збірної Нігерії став екс-гравець «Суперорлів» Самсон Сіасія, який раніше очолював молодіжні збірні країни. Фахівець підписав 4-річну угоду. Бувши гравцем, він виступав форвардом таранного типу і зіграв на першості світу-94 в США.

* * *

Форвард київського «Динамо» Гільєрме, котрий якраз заліковує травму, хотів би повернутися до Південної Америки. Про це динамівець заявив виданню IG Esporte. «Тільки президент «Крузейро» може відповісти на запитання про моє повернення, хоча спробувати виграти з командою Кубок Лібертадорес було б моєю мрією», — зізнався гравець.— Щодо свого від'їзду з Європи назад до Бразилії наступного року, я можу сказати тільки одне: нема нічого неможливого».

Нічия — на користь харків'ян?

Футбол. Ліга Європи. Груповий раунд. 4-й тур. 4 листопада.

Група I. ПСВ (Нідерланди) — «Дебрецен»» (Угорщина). 3:0.

«Сампдорія» (Італія, Генуя) — «Металіст» (Україна, Харків). 0:0.

«Сампдорія»: Жуніор, Циглер, Дессена, Губерті (Коман, 72), Поцці, Полі, Паломбо, Каччаторе, Вольта, Гастарделло, Марілунго (Пацціні, 63). Тренер — Доменіко Ді Карло.

«Металіст»: Дишленкович, Вільягра (Шелаєв, 74), Валяєв, Едмар, Клейтон, Олійник (Воробей, 87), Фініньо, Обрадович, Гуйє, Девич (Романчук, 64), Бордіян. **Тренер** — Мирон Маркевич.

Рефері - Фернандо Тейшейра Вітьєнес (Іспанія).

Генуя. Стадіон «Луїджі Ферраріс».

	В	Н	П	М	О
1. ПСВ	**3**	**1**	**0**	**8—2**	**10**
2 . «Металіст»	**2**	**1**	**1**	**7—3**	**7**
3. «Сампдорія»	1	2	1	3—3	5
4. «Дебрецен»	0	0	4	1—11	0

«Металіст» врятувався у Генуї. На його боці цього разу було везіння. Адже чотири рази протягом зустрічі оборонці гостей виносили м'яча з порожніх воріт. Звичайно, можна радіти очкові, здобутому на виїзді. Але чи врятує воно харків'ян, коли підбиватимуться підсумки змагань у групі? Відповісти на це запитання важко.

Найімовірніше, ПСВ з Ейндховена не поступиться першою позицією. А от другу «Металістові» ще ніхто не гарантував. Хоч у нього позиція дещо перспективніша, ніж у «Сампдорії», але треба бути гранично зібраними в завершальних двох поєдинках. У першому (1 грудня) наша команда приймає ніякий «Дебрецен». А от завершує турнір поєдинком у Нідерландах (16 грудня).

З дистанції, вважай, зійшли

Група J. ПСЖ (Франція) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд). 0:0.

«Севілья» (Іспанія) — «Карпати» (Україна, Львів). 4:0. Голи: Альфаро, 9, 42, Чигаріні, 31, Негредо, 51.

«Севілья»: Варас, Касерес, Наварро (Дабо, 46), Зокора, Ескюде, Альфаро, Капель (Перотті, 60), Негредо, Чигаріні (Ромарік, 75), Конко, Госе Карлос. **Тренер** — Грегоріо Мансано.

«Карпати»: Тлумак, Мілошевич, Тубич, Годвін, Кожанов (Кополовець, 69), Гурулі (Ткачук, 40), Худоб'як, Голодюк, Федецький, Кузнецов (Зеньов, 62), Авелар. **Тренер** — Олег Кононов.

Рефері — Бюлент Їлдирим (Туреччина).

Севілья. Стадіон «Рамон Санчес Пісгуан».

	В	Н	П	М	О
1. «Севілья»	3	0	1	6—1	9
2. ПСЖ	2	2	0	4—1	8
3. «Боруссія»	1	2	1	5—5	5
4. «Карпати»	0	0	4	3—11	0

Протягом двох поєдинків цих команд «Севілья» мала помітну перевагу над львів'янами. І надала їм обмаль шансів. Господарів уперед гнала думка про нищівну поразку в національному чемпіонаті Іспанії від «Барселони» (0:5). Переконливою перемогою над «Карпатами» футболісти «Севільї» трохи реабілітувалися в очах своїх уболівальників. На жаль, це вже факт, що львівський клуб не продовжить виступи в цьому змаганні навесні. Попереду ще два матчі, але ті зустрічі нічого вже не вирішують для «Карпат». Утім, є шанс хоч раз гідно зіграти з сильною командою. Приміром, удома з французьким клубом ПСЖ.

Хором величали тренера

Група Е. БАТЕ (Білорусь) — «Шериф» (Молдова). 3:1.

«Динамо» (Україна, Київ) — АЗ (Нідерланди, Алкмар). 2:0. Голи: Мілевський, 47, 61.

«Динамо»: Коваль, Бетао, Хачеріді, Алмейда, Михалик (Юссуф, 52), Вукоєвич, Гусєв, Єременко, Ель-Каддурі, Ярмоленко (Нінкович, 59), Мілевський (Зозуля, 90+1). **В. о. тренера** — Олег Лужний.

АЗ: Ромеро, Марселліс, Жалієнс, Морено, Клаван, Елм (Фалкенбург, 73), Схарс, Голман, Вернблом, Мартенс (Гудмундссон, 72), Джонатанс (Сігторссон, 72). **Тренер** — Гертьян Вербеек.

Рефері — Еспен Бернтсен (Норвегія).

Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 17 000 глядачів. 12 градусів. Дощ.

	В	Н	П	М	О
1. БАТЕ	**3**	**1**	**0**	**10—4**	**10**
2. «Динамо»	**2**	**1**	**1**	**6—5**	**7**
3. АЗ	1	0	3	4—9	3
4. «Шериф»	1	0	3	4—6	3

Саме четвертий тур вніс достатню ясність у питання розподілу путівок до плей-оф у цьому квартеті. Власне, борисовському БАТЕ завдяки перемозі над тираспольським «Шерифом» уже вдалося достроково кваліфікуватися до весняної стадії. А от київському «Динамо», котре вдруге здолало АЗ, для досягнення мети залишилися ще формальності.

Забігаючи наперед, розповімо, що багатотисячний уболівальницький хор після фінального свистка не тільки хвацько і весело проспівав невмирущий український хіт «Гей, наливайте повні чари», а й голосно скандував «Лужний!». То була найвища оцінка тренерської роботи.

Стосовно самої гри Олег Лужний, схоже, вже знайшов стежину, якою другий раз поспіль біло-сині приходять до перемог. І головним персонажем цих подій стає Артем Милевський, до якого прийшло друге дихання.

У першій половині поєдинку «Динамо» мало помітну перевагу, постійно атакувало, часом надовго притискало гостей до їхніх воріт. Але вище всякої похвали діяв воротар АЗ і збірної Аргентини Сергіо Ромеро. Він відбивав, брав, парирував геть усі м'ячі, котрі летіли в бік його воріт. Одне слово, постійно творив дива.

Та після відпочинку динамівці, продемонструвавши гарну концентрацію, старалися вже не марнувати шансів. І двічі вразили ворота нідерландців, не пропустивши жодного м'яча. І обидва рази після передач Романа Єременка, котрий останнім часом досить успішно виконує нову для себе роль диспетчера, відзначався, як ми вже згадували, Артем Мілевський. У першому випадку він вийшов віч на віч з Ромеро і пробив його. У другому форвард добивав м'яча у ворота повз голкіпера у шпагаті. То був ну дуже ефектний момент.

Наставник гостей **Гертьян Вербеек** цього разу не називав результат несправедливим. Його команда, хоч і билася з усіх сил, але поступилася господарям насамперед в класі.

— «Динамо» сьогодні було кращим і заслужено перемогло, — заявив на прес-конференції після зустрічі алкмарський тренер. — Я не казав, що єврокубки для нас пріоритет. Шансів у Лізі Європи у нас було небагато. Тепер намагатимемося виграти у кожному матчі.

Ну, а «Динамо» сьогодні з перших хвилин чинило тиск на наші ворота. І якщо у першому таймі ми ще трималися, то на початку другого пропустили перший м'яч, а потім і другий, і особливих шансів у нас не було. Просто ми зустрічалися з командою вищого, ніж у нас, класу. І тут нічого не вдієш...

— Хочу подякувати вболівальникам, які дуже допомогли нам, — сказав **Олег Лужний** журналістам. — Футболісти виконали сьогодні мою установку з першої до останньої хвилини.

— Хачеріді знову мало не наразився на червону картку...

— Ми говоримо з ним про це постійно і просимо, і штрафуємо. Хоча є прогрес — він уже хоч руками не розмахує.

— Що відчували, коли стадіон скандував ваше ім'я?

— Було дуже приємно.

Максим Коваль надзвичайно радів перемозі над АЗ. Однак вважає, що тепер всі матчі для «Динамо» важливі, і не лише в Лізі Європи. Скажімо, треба дуже серйозно підготуватися до матчу 16-го туру в Прем'єр-лізі проти «Оболоні», котру динамівці прийматимуть на своєму стадіоні завтра. Нагадаємо, що в першому колі поєдинок між цими столичними командами завершився з рахунком — 2:2...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімках: на вістрі атаки — Артем Мілевський; «Динамо» мало гарячу підтримку трибун.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Гравці — за Лужного

Футбол. У тому, що київське «Динамо» помітно додало після звільнення Газзаєва, головна заслуга належить в. о. тренера Олегу Лужному. Про це офіційному сайту клубу сказав автор двох м'ячів у матчі Ліги Європи проти АЗ Артем Мілевський.

«Тепер ми забиваємо, коли з'являються моменти, підвищився відсоток реалізації. Це, напевно, заслуга тренера», — сказав він.

«Змінився тренувальний процес, самі бачите, при першій можливості ми забиваємо», — зазначив форвард.

«Лужний знає команду не перший рік. Думаю, ніхто не буде проти, щоб він залишився, всі підтримають таке рішення», — впевнений Мілевський.

У матчі з АЗ Мілевський відзначив гру Хачеріді у захисті й додав, що тепер завданням «Динамо» стає перемога у групі, для чого треба виграти в БАТЕ в гостях.

Київському «Динамо», котре вдруге здолало АЗ, для досягнення мети залишилися ще формальності

ОГОЛОШЕННЯ

Відповідно до рішення загальних зборів акціонерів Відкритого акціонерного товариства "МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТНИЙ БАНК" у листопаді 2010 року Відкрите акціонерне товариство "МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТНИЙ БАНК" змінить своє найменування на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "МАРФІН БАНК" (англійською мовою - PUBLIC JOINT STOCK COMPANY "MARFIN BANK").

ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "МАРФІН БАНК" є правонаступником Відкритого акціонерного товариства "МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТНИЙ БАНК" та відповідає за усіма без виключення його зобов'язаннями перед клієнтами, при цьому усі правовідносини та умови діючих договорів, які укладені між Відкритим акціонерним товариством "МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТНИЙ БАНК" та його клієнтами, повністю зберігаються, що не потребує переукладення діючих договорів або внесення у них будь-яких змін.

Стаючи ПАТ "МАРФІН БАНК", ми значно розширимо свої можливості щодо надання високоякісних банківських послуг за європейськими стандартами, і, значить, співпраця з нашим банком буде ще більш вигідною та комфортною для Вас. Впевнені - ця подія стане початком нового етапу у наших відносинах і послужить поштовхом для реалізації Ваших прагнень, максимального розвитку Вашого бізнесу та покращення Вашого добробуту.

Тепер ми стали частиною крупної європейської фінансової та банківської структури, яка надає повний спектр банківських послуг і має більш 400 філій та відділень у різних країнах світу: Великобританії, Греції, Австралії, Румунії, Естонії, Сербії, на Кіпрі та Мальті, у Росії та в Україні.

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ ВАТ "МТБ"
КОСТЯНТИН ГОЙ

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудеться аукціон з визначення переможця щодо майна наступних банкрутів:

09 грудня 2010 р. об 11 год. 00 хв. ФОП Барна І.І., а саме - Лот №1 - Земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства площею 0,2615 га, кадастровий номер 2121985201:03:001:00770 за адресою: с. Кушниця, ур. Ковачево, Іршавського району Закарпатської області. Початкова вартість лоту 5546 грн.

09 грудня 2010 р. об 11 год. 30 хв. КП "Житловий ремонтно-експлуатаційний район № 3", а саме: Лот № 1 - автомобіль ГАЗ 3302 СПГ державний реєстраційний номер АО 3065 АС. Початкова вартість 26277 грн. Місце знаходження майна: м. Ужгород, вул. Богомольця б/н.

09 грудня 2010 р. об 12 год. 00 хв. - СП у формі ТОВ "Вікторія 2", а саме: Лот №1 - нежитлова будівля складу № 3, загальною площею 748, 6 м. кв., розташованого за адресою: Закарпатська обл.., м. Хуст, вул. Карпатської Січі, буд. 40. Початкова вартість лоту 2297626 грн.

Обмеження щодо обігу вказаних активів не встановлено. Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн. Фізична або юридична особа, яка бажає зареєструватись як учасник аукціону, повинна мати при собі: документ, що посвідчує фізичну особу або представника юридичної особи, їх повноваження; квитанцію про сплату реєстраційного внеску; документ про внесення гарантійного внеску у розмірі 10 відсотків початкової вартості активів боржника; декларацію про доходи, у разі придбання активів боржника за рахунок грошових коштів - для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування); довідку щодо відсутності рішення про порушення проти суб'єкта господарювання справи про банкрутство чи визнання його в установленому порядку банкрутом (у разі реєстрації учасником аукціону суб'єкта підприємницької діяльності). Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три календарних дні до початку аукціону.

Реєстраційний внесок (17 грн.) та гарантійний внесок (в розмірі 10 % від початкової ціни кожного лоту) вноситься грошовими коштами на рахунок організатора аукціону (продажу) - Філії ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Закарпатській області у ПАТ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. Кошти за реалізоване майно будуть перераховані відповідно до реквізитів, вказаних в договорі купівлі-продажу, на протязі 30 днів. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна.

З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Підприємство «Шанс» СОІУ «07» грудня 2010 року о 10:00 реалізує через аукціон майно Філії № 1 ТОВ «Аква-люкс» «Завод продтоварів». Стартова вартість 415 498,00 грн. без ПДВ, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., Піщанського р-ну, смт. Піщанка, вул. Садова, 1, а саме:

Об'єкти нерухомості

№ п/п	Назва	Рік введення в експлуатацію	Загальна площа, кв. м
1.	Будівля б/а цеху	н/в	588,3
2.	Будівля масло цеху	н/в	322,1
3.	Будівля складу	н/в	244,4
4.	Склад блочний	н/в	39,9
5.	Прибудова складу	недобудована	55,4

Обладнання та устаткування

№ п/п	Назва	Рік введення в експлуатацію	Кількість
1.	Сироварочний котел	1985	1
2.	Водопом'якшуюче обладнання	1985	1
3.	Лінія розливу води в комплекті	1985	1
4.	Купажне відділення	1985	1
5.	Водопровід б/а цеху Д 76, довжина 150 м/п	1985	150 м/п
6.	Каналізація б/а цеху труби ЧК д150, довжина 100 м/п	1985	100 м/п
7.	Лінія електропередач 0,4 кВа, довжина 120м/п	1985	120 м/п
8.	Кабельна лінія, довжина 40 м/п	1985	40 м/п
9.	Ваги автомобільні в/п 30 тн	1985	1

Гарантійний внесок 10% від стартової ціни вноситься на р/р 26001118870700 в АТ «Укрсиббанк», м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 30198817.

Реєстраційний внесок 51,00 грн. вноситься на р/р 26001118870700 в АТ «Укрсиббанк», м. Харків, МФО 351005, код ЄДРПОУ 30198817.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до «03» грудня 2010 року за адресою: м. Житомир, вул. Жуйко, 3, Підприємство «Шанс» СОІУ, тел.: (0412) 430149, 446569.

За довідками звертатися за адресою: м. Житомир вул. Жуйко, 3, Підприємство «Шанс» СОІУ, тел.: (0412) 430149, 446569.

Ознайомлення з майном за місцем розташування майна, а саме за адресою: Вінницька обл., Піщанського р-ну, смт. Піщанка, вул. Садова, 1.

Аукціон проводиться за адресою: м. Житомир, Маршала Рибалко, 25.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14.10.2010 р. по справі № 16/180/09-26/195/10 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрспецтрейд Корпорейшен» (69050, м. Запоріжжя, вул. Східна, 8-В, ЄДРПОУ 31757217, п/р 26006315446841 в ДОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 313010).

Ліквідатором призначено Чалаплюка Сергія Вікторовича (ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія АВ № 158239 від 14.09.2006 р.), 69005, м. Запоріжжя, вул. Правди, 63/28, м. т. (050) 989-88-83.

Постановою Господарського суду Чернігівської обл. (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 19 жовтня 2010 року у справі 9/151б фізичну особу-підприємця Прищепа Володимир Михайлович, ідентифікаційний номер 2750512056, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Авраменка Віктора Анатолійовича (14008, м. Чернігів, вул. Нахімова, 84, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 397292 від 14.10.2008 р.).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Чернігівської області та ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Чернігівської обл. (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) від 19 жовтня 2010 року у справі 9/150б фізичну особу-підприємця Прищепа Ірина Володимирівна, ідентифікаційний номер 2787719001, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Авраменка Віктора Анатолійовича (14008, м. Чернігів, вул. Нахімова, 84, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 397292 від 14.10.2008 р.).

Заяви кредиторів приймаються Господарським судом Чернігівської області та ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 14.10.2010 р. по справі № 5/34-Б Товариство з обмеженою відповідальністю Торговий дім «Дунаєвецький арматурний завод» (83005, м. Донецьк, вул. Річна, 44-Б, ЄДРПОУ 32997799, р/р 26004017233980 у Філії «Запорізьке РУ» АТ «Банк «Фінанси та кредит», м. Запоріжжя, МФО 313731) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович, ліцензія № 347125. Адреса: 69001, м. Запоріжжя, бул. Гвардійський, 30/85.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 21 жовтня 2010 р. в провадженні справ:

№ 5/185/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Тол-Тек» (код 36579488, м. Миколаїв, вул. Лягіна, 29-а/11);

№ 5/186/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДИНАТОС» (код 36955265, м. Миколаїв, вул. Декабристів, 6/8);

№ 5/187/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Гималаи Проект» (код 36579399, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 31/Б-10)

визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Михайліченко Яна Геннадіївна (адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14, тел. 067 510 11 29).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф.314), та ліквідатор КП "Центральна районна аптека № 31" Василівської районної ради Запорізької області повідомляє про проведення аукціону з реалізації майна підприємства - банкрута. На аукціон виставляється наступне майно:

Лот №1: Автомобіль ЗАЗ 11024. Початкова ціна продажу 1768,00 грн., без ПДВ; Лот №2: Автомобіль ГАЗ 33021. Початкова ціна продажу 9970,00 грн., без ПДВ; Лот №3: Автомобіль ВАЗ 21043. Початкова ціна продажу 10552,00 грн., без ПДВ; Лот №4: Аптека з котельнею, розташована за адресою: Запорізька обл., Василівський р-н, с. М-Білозерка, вул. Вишневського, 33. Початкова ціна продажу 53281,00 грн., без ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 03 грудня 2010 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення аукціону. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220 32 63. Аукціон відбудеться 07 грудня 2010 р. об 11.30 за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314.

Кредитна спілка «РАЦІОНАЛ КРЕДИТ»

запрошує членів кредитної спілки на позачергові Загальні збори членів кредитної спілки, які відбудуться 8 грудня 2010 р. о 9:00 у приміщенні Одеського відокремленого підрозділу кредитної спілки «РАЦІОНАЛ КРЕДИТ» за адресою: м. Одеса, вул. Жуковського, буд.10.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря позачергових загальних зборів членів кредитної спілки «РАЦІОНАЛ КРЕДИТ».
2. Зміна місцезнаходження КС «РАЦІОНАЛ КРЕДИТ» на нову адреса: м. Одеса, вул. Жуковського, буд. 10.
3. Затвердження Статуту КС «РАЦІОНАЛ КРЕДИТ» у новій редакції у зв'язку зі зміною місцезнаходження.
4. Інші питання.

Реєстрація учасників зборів з 8:30 до 9:00. Для участі у позачергових загальних зборах члени кредитної спілки повинні пред'явити документ, який посвідчує особу (паспорт).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 26.10.2010 р. по справі № Б 24/290-10 ТОВ «Д. Л. К.» (код ЄДРПОУ 35608203; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Виробнича, б. 17) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Правління ПРАТ «Львівська книжкова фабрика «Атлас» корпоративне підприємство ДАК «Укрвидавполіграфія» повідомляє про те, що позачерговими загальними зборами акціонерів Товариства (протокол № 4 від 24.09.2010 р.) прийнято одностайне рішення про наступне:

1. Внесено зміни до статуту ВАТ «Львівська книжкова фабрика «Атлас» шляхом затвердження його нової редакції.
2. Уповноважено голову загальних зборів акціонерів Маковія В. Г. та секретаря загальних зборів акціонерів Запольську Н. М. підписати нову редакцію Статуту ПРАТ «Львівська книжкова фабрика «Атлас».
3. Прийнято рішення про переведення випуску акцій ВАТ «Львівська книжкова фабрика «Атлас» з документарної форми існування у бездокументарну (дематеріалізація випуску).
4. Прийнято рішення, яким визначено дату припинення ведення реєстру та розірвання договору з реєстратором 5 січня 2011 р.
5. Прийнято рішення про вибір депозитарію.
6. Прийнято рішення про те, що зберігачем буде Публічне акціонерне товариство «Укрсоцбанк», скорочене найменування ПАТ «Укрсоцбанк»; ідентифікаційний код юридичної особи: 00039019; місце знаходження: 03150, м. Київ, вул. Ковпака, 29.

Також розглянуто інші питання, пов'язані з фінансово-господарською діяльністю Товариства.

Голова правління — В. І. Ничка.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 25.10.2010 року по справі № 44/577-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Рівер Клаб» (04070, м. Київ, вул. Поштова Площа, 3; код ЄДРПОУ 24918105, п/р 26005262401829 в ВАТ «ВіЕйБі Банк», МФО 380537).

Ліквідатором ТОВ «Рівер Клаб» по справі № 44/577-б призначений арбітражний керуючий Степанов Євген Віталійович (ліцензія АВ № 456554 від 21.05.2009 року, поштова адреса: 03150, м. Київ, вул. Чсрвоноармійська, буд. 45; кв. 104).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"

інформує про визнання недійсними нижченаведені бланки полісів обов`язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів:

серія ВС №№ 9089902, 9089915, 9089926-9089928, 9089930-9089938, 9089941-9089947, 9092602-9092603, 9092607, 9092613, 9092615, 9092617, 9092619, 9092621, 9092623-9092624, 9092626, 9092630-9092633, 9092636-9092637, 9092640-9092642, 9092646, 9092648-9092650, 9343811-9343813, 9343816-9343818, 9343820-9343821, 9343825-9343828, 9343833, 9343835-9343836, 9343839-9343841, 9343843, 9343845-9343846, 9343848-9343849, 9343851, 9343853-9343854, 9343857, 9343859-9343860, 9346951-9346960, 9346962, 9346964, 9347924-9347925, 9347931-9347941, 9347943-9347945, 9347947-9347958, 9347960-9347967, 9351681, 9351683, 9351686-9351700, 9352609-9352610, 9352698, 9356092-9356100, 9082896-9082901, 9084822, 9084885, 9084896-9084897, 9084899, 9089512-9089513, 9089520, 9089523-9089527, 9089530-9089531, 9089537, 9089544, 9089550, 9089692-9089695, 9094081-9094090

Всього у кількості 189 штук.

спеціальних знаків державного зразка:

серія СД №№ 205665-205674

Всього у кількості 10 штук.

серія СГ №№ 382499-382500, 383736-383740, 383742-383750, 386705-386706, 386763, 386794-386796, 386799, 388006-388024, 388026-388052, 388054-388055, 388087-388091, 388094, 392354, 392380, 392420-392429

Всього у кількості 89 штук

серія СЯ №№ 0722401-0722404, 0722406, 0722409, 0722411-0722412, 0722415-0722416, 0722419-0722422, 0722425, 0722427-0722428, 0722430, 0722432, 0722434, 0722436, 0722438, 0722444, 0722448, 0722450, 0722892, 0722900-0722912, 0722914-0722925, 0722934, 0727602-0727606, 0727608, 0727610, 0727612, 0727614, 0727616-0727618, 0727620-0727621, 0727626, 0727628-0727632, 0727636-0727639, 0727643-0727644, 0727646-0727648, 0727651, 0089315, 0089993, 0089999, 0093707-0093712, 0093719, 0093749, 0094541-0094547, 0094549, 0094552, 0094560, 0094663, 0094682-0094685, 0718600, 0718641, 0718829, 0726081-0726090, 0726096, 0726232

Всього у кількості 123 штук.

КУРІНЬ

№ 209 (4959) СУБОТА, 6 ЛИСТОПАДА 2010

Сьогодні в Україні переважно хмарно, у західних, північних і центральних областях дощ, ранком місцями туман. Вітер південно-західний, західний, 5—14 м/с. Температура вночі 6—13 градусів тепла. Удень 11–17 градусів, на півдні 18—21 вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ЛИСТОПАДА

1855. На Харківщині народився Дмитро Яворницький (Еварницький), історик, етнограф та письменник, дослідник теми українського козацтва. **1919.** У Лондоні на спільному засіданні Британського Королівського товариства і Королівського астрономічного товариства оголошено про підтвердження загальної теорії відносності Ейнштейна. **1935.** Вийшов на екрани фільм Довженка «Аероград». **1943.** Київ визволено від німецько-фашистської окупації. **1960.** Введено в дію Київський метрополітен. **1998.** Помер український письменник-фантаст Борис Штерн.

Еко-тур карикатур до Белгорода...

1 листопада у російське місто Бєлгород прибула доволі представницька делегація українських карикатуристів. А приводом для творчого паломництва стало відкриття виставки Белгородського міжнародного фестивалю карикатури «Чистий погляд — 2010». Екологічна тематика за популярністю посідає друге місце після антивоєнної на всесвітніх конкурсах карикатур. Але бєлгородська екологія набагато душевніша... Бо апелює саме до чистих глибин людської душі. Організатори фестивалю категоричним імперативом визначили тему цьогорічного фестивалю: «Екологія душі». І крапка.

Понад 130 художників із 38 країн світу надіслали свої роботи на конкурс карикатур. Чисте золото фестивалю отримав польський митець **Павло Кучинський**. Бронзу — індонезійський художник **Джітет Коестана**. А от срібло найекологічнішого гатунку дісталося українському карикатуристу **Володимиру Казаневському**. Дипломантами та призерами фестивалю стали ще шестеро українських митців: Віктор Голуб, Олександр Дубовський, Юрій Кособукін, Сергій Семендяєв, Олег Гуцол та Георгій Майоренко.

Художника газети «Голос України» Олексія Кустовського, призера першого бєлгородського фестивалю (2008), цьогоріч люб'язно запросили до складу журі. А у виставковому залі дитячої художньої школи, де, власне, й відбувався фестиваль, відкрилася персональна виставка «Голосоукраїнця».

Слід зазначити, що у рамках фестивалю поруч з маститими карикатуристами з усього світу брали участь юні художники Бєлгорода, які отримали перші (екологічно чисті) мистецькі премії у своєму житті.

1

Мал. Павла КУЧИНСЬКОГО.

2

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

3

Мал. Джітета КОЕСТАНА.

«Посмертні записки Піквікського клуба» ... по-полтавськи

У знаменитому романі не менш знаменитого англійського письменника Чарльза Діккенса «Посмертні записки Піквікського клубу» є чудовий розділ про вибори депутата Муніципальної палати в провінційному містечку Ітенсвілл. Містер Піквік у пошуках пригод прибуває туди з друзями, і вони стають свідками цієї «знаменної для усієї Англії події». І хоча усе це відбувалося мало не 200 років тому, та коли читаєш книжку, не покидає відчуття, що десь ми вже таке бачили й чули... Аж доки не спадає на думку: та це ж про нас! І навіть так звані передвиборні технології «один до одного» нагадують те, що відбувалося на Полтавщині та в обласному центрі зокрема. Автор спробував знайти «відповідники» серед подій, про які напередодні виборів повідомляли місцеві засоби масової інформації. А тепер, як каже Михайло Задорнов, ви будете сміятися...

«Можна гадати, що населення Ітенсвілла, як і багатьох інших містечок, приписувало собі винятковее й особливе значення й що кожний мешканець Ітенсвілла, усвідомлюючи, який важливий його особистий приклад, вважав своїм обов'язком долучитися душею й серцем до однієї із двох великих партій, на які ділилося населення, — до партії Синіх або до партії Жовтих».

«На Полтавщині, як і в Україні загалом, головна боротьба, ймовірно, розгорнеться між «блакитними» і «рожевими» — провладною Партією регіонів та опозиційною «Батьківщиною».

(«Наш час»).

«Звичайно, було важливо й вкрай необхідно, щоб у кожної із цих потужних партій був свій улюблений друкований орган, який виражав її думки; відповідно в місті видавалися дві газети: «Ітенсвіллська газета» та «Ітенсвіллський незалежний»; перша захищала засади Синіх, друга рішуче відстоювала погляди Жовтих. Прекрасні це були газети! Що за передові статті і яка пристрасна полеміка! «Наш негідний побратим Газета», «Ця ганебна й підла газетка Незалежний», «Цей брехливий і непристойний Незалежний», «Цей зліснний наклепницький листок Газета» і подібні розпалювальні образливі вирази були рясно розсіяні на шпальтах кожної з них, у кожному номері, збуджуючи почуття палкого захвату й обурення в серцях городян».

«Полтавська преса розділилася на два табори: «Полтавський вісник» і «Вечірня Полтава» обстоюють інтереси провладного кандидата Андрія Матковського, опонентом якого виступає газета «Перша полтавська», яка підтримує головного опонента нинішнього міського голови Олександра Мамая...»

(«Наш час»).

«Підготовка до виборів у Кременчуці традиційно розпочалася зі скандалу. Причиною його стала нова газета — «За Кременчуг». Тисячі примірників з образливим змістом у бік одного з кандидатів — діючого мера міста Миколи Глухова і навпаки — з подяками від кременчужан на адресу народного депутата від блоку БЮТ, розповсюджували три дні поспіль...».

(«Програма плюс»).

«— Ура! — ревнула на закінчення юрба.

— Ану ще раз! — гукнув маленький верховода на балконі, і юрба знову заголосила, немов у неї були чавунні легені зі сталевим механізмом.

— Хай живе Сламкі! — вторував містер Піквік, знімаючи капелюха.

— Геть Фізкіна! — репетувала юрба.

— Геть! — кричав містер Піквік.

— Ура!

— Хто цей Сламкі? — прошепотів містер Тапмен.

— Поняття не маю, — відгукнувся так само тихо містер Піквік. — Цить... Не запитуйте нічого. У таких випадках треба робити те, що робить юрба.

— Але, вочевидь, тут дві юрби, — зауважив містер Снодграсс.

— Кричіть з тією, котра більша, — відповів містер Піквік.»

«Починаючи з сьомої години ранку на центральній площі прихильники Партії Регіонів та очільника Кременчука Миколи Глухова почали займати місце для проведення мітингу на підтримку кандидата від ПР на посаду міського голови все того ж Глухова. Дивним чином місце та час проведення їх мітингу співпали із запланованим пікетуванням міськвиконкому, заявку на яке подала міська організація ВО «Батьківщина». Вона підтримує кандидата-опонента діючого міра — народного депутата України Олега Бабаєва. Як повідомили спостерігачі ГМ «Опора», з боку міського голови були транспоранти: «Руки прочь от нашего мэра!», «Глухов — мэр всех кременчужан». Представники нардепа тримали плакати з написами «Дайте тепло в Крюков», «Дайте горячую воду на Занасіпь», «Ми змерзли! Де опалення?», «Холодна оселя — хворі діти». Темою мітингу «Батьківщини» була вимога від міської влади подати опалення до осель кременчужан».

(«Полтавщина»).

**Подготовил
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

ПРОДОВЖЕННЯ У НАСТУПНОМУ «КУРЕНІ».

ДОШКА ПОШАНИ

Перспектива

Костянтин Грищенко, керівник МЗС:

— Висновок сьогодні — українська демократія жива та у гарному гуморі.

Від чергового:

— Жива? В гарному гуморі? Значить, скоро нестимуть на цвинтар.

Заплатив податки — спи спокійно

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр України:

— Я думаю, що причина (програшу «Сильної України» на місцевих виборах) полягає в тому, що я працюю в уряді. І те, що всі проблемні питання, які були пов'язані з тими або іншими кроками уряду, вдалося асоціювати із мною.

Від чергового:

— От і виходить така асоціація: дивишся цінники на товарах — бачиш С. Тігіпка, слухаєш уряд — відчуваєш на вухах капусту, читаєш Податковий кодекс — шукаєш місце, де спати спокійно.

Сім серед на тиждень?

Михайло Чечетов, народний депутат (про опозицію):

— Середу ми віддаємо їм, щоб вони плакали біля трибуни. Плакатимуть наступної середи? Нехай обіймають трибуну й плачуть.

Від чергового:

— Ви нічого не втратите. Опозиція і так плаче цілий тиждень.

Просто скрізь

Микола Азаров, прем'єр-міністр України:

— Мені б, звичайно, хотілося, щоб Партія регіонів була скрізь, але це потрібно заслужити, заслужити роботою, заслужити результатами.

Від чергового:

— Миколо Яновичу, ви ще не заслужили, а вже і так скрізь...

Чисто чесні, чисто прозорі

Анатолій Близнюк, глава Донецької облдержадміністрації:

— Вибори були зроблені до того, а сьогодні пройшли.

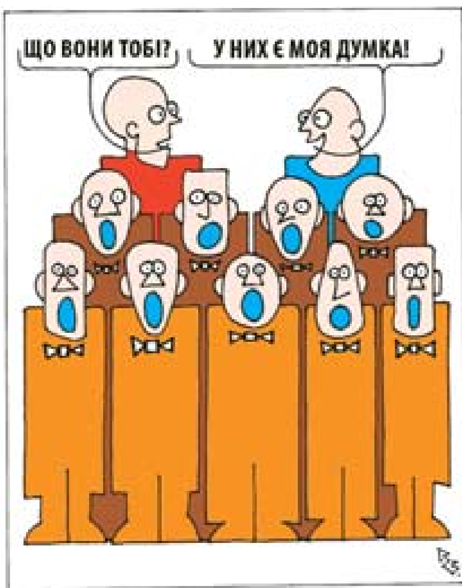

Від чергового:

— Спасибі, що сказали. А то ми знову прийшли б учора.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

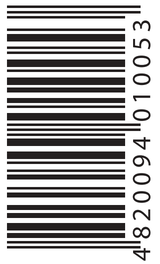

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18307

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»